Viața noastră

Revistă trimestrială * Nr. 12 - iulie 2013

DIN CUPRINS:

Evenimente cultural-artistice organizate de C.A.R.P. „Elena Cuza” 3
Tinerele vlăstare oglindite în ochii bunicilor..... 3
Programul spectacolului „Tinere vlăstare” 5
Artiștii pe carere îi iubim: Ansamblul Folcloric “Flori Dâmbovițene”, Târgoviște – România 6
Imaginea CARP Bârlad frumos prezentată în presa din Moldova 6
Lansarea de carte: „De Florii în Țara lui Iisus” ... 7
Gânduri și fremătări despre cartea “De Florii în Țara lui Iisus” 9
Regina Maria 13
Nunta de la Suseni..... 15
Două sate Măscurei din ținutul Tutova 17
Centenar: Ștefan Malanca 18
Medalion Maria Marin: Cuvinte de dor..... 20
Medalion Neculai Ghețău..... 23
A mai murit un patriot, un mărturisitor, s-a mai născut un sfânt... 25
Pagina marilor... micuți:
Bunicul..... 27
Copiii în... citate!..... 28
Noapte de vară 30
Vara 30
Jocuri și ghicitori..... 30
Știați că 31
Să învățăm din marea carte a naturii urmând calendarul ecologistului 33
Reguli privind bunele maniere 34
Poezii 36
Personalități ale muzicii: Dimitrie Popovici-Bayeruth 39
Sfânta Liturghie la Biserica Învierii..... 40
Rolul kinetoterapiei în recuperarea bolnavilor cu afecțiuni vasculare periferice..... 43
31 mai – Ziua mondială fără tutun 44
Vara vine cu reduceri și la Romsound..... 46
Vine, vine vara!!! 47
Știați că? 50
Persoane de bună credință care au contribuit la protecția socială a membrilor asociației noastre..... 51
Rezultatele la concursurile de cros și șah susținute cu ocazia zilei de 1 Iunie..... 52

EVENIMENTE CULTURAL-ARTISTICE ORGANIZATE DE C.A.R.P. „ELENA CUZA”

O bună parte din membrii conducerii Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor “Elena Cuza” din Bârlad are drept scop înțelegerea cât mai plenară a principiului de *ajutor reciproc*, astfel încât s-a gândit că doar ajutorul material față de membrii săi ar fi insuficient. Suntem oameni, ființe complexe formate din trup și suflet, iar întreaga istorie a lumii, dar mai ales timpul contemporan a demonstrat cu prisosință că latura materială singulară, sărăcită de dimensiunea spirituală a omului mai mult strică, fiindcă îndobitocește.

Cu toate că ne vine greu a crede, este deja de mult demonstrat că omul trăiește mai ușor fără pâine decât fără idealuri, speranțe, cultură, spiritualitate. Omul fără trup poate să trăiască – o demonstrează însăși moartea, dar ce om poate trăi fără suflet?

În asentimentul acestor principii, noi, cei de la Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor “Elena Cuza” din Bârlad, ne-am străduit să vă îmbogățim dumneavostră, membrilor noștri, cât mai mult inimile și viața, prin organizarea a diferitelor manifestări culturale sau chiar sportive, cât de des am avut ocazia.

Vă prezentăm aici o parte dintre acele activități care s-au desfășurat în ultimele două luni, în speranța că vă vom trezi interesul și dumneavostră de a cere de a participa sau chiar de a iniția asemenea evenimente, care pot fi manifestări sau simpozioane pe diferite teme: istorice, patriotice, economice, sociale, culturale sau chiar teologice, căci toți avem nevoie asiduă de hrană sufletească în aceste vremuri în care adevărata criză este defapt aceea de ordin spiritual și moral, fără de care criza economică nici nu ar fi simțită!

TINERELE VLĂSTARE OGLINDITE ÎN OCHII BUNICILOR

Luna IUNIE este luna din an dedicată celor mici. Ne-am bucurat foarte mult, că am avut prilejul să participăm la acel spectacol minunat, intitulat” Tinere Vlăstare” oferit de către copii și nepoți cu ocazia “Zilei Internaționale a copilului”, în data de 26 mai 2013 la Casa de Cultură, organizat de Casa de Ajutor Reciproc din Bârlad.

Vă mărturisim că a fost un spectacol extraordinar, cu acei copii minunaţi, plini de gingaşie şi surprize care ne-au încântat cu programul de dansuri şi cântece, fiind un moment de neuitat deoarece cei mici, chiar de ziua lor, ne-au dăruit tot ce-au mai bun şi mai frumos în ei. Au fost foarte bine pregătiţi arătând ca nişte prinţi şi prinţese, prin zâmbetul lor generos, tandru a făcut ca şi aplauzele noastre să nu se mai oprească, aşa cum era şi normal ca de ziua lor să fie cei mai minunaţi şi mai frumoşi copii.

Copiii şi nepoţii noştri sunt sufletul nostru, în calitate de bunici putem să spunem că la vârsta noastră trebuie să avem multă răbdare, să-i răsfăţăm pentru a le arăta cât de mult îi iubim oferindu-le dragostea noastră, încercând mereu să-i avem în preajma noastră şi de ale împărtăşi din experienţa pe care o avem formând o legatură specială între noi.

Cât eşti de fericit atunci când îi vezi cum cresc, observând de la o zi la alta cum pun stăpânire pe sentimentele tale. Nepoţii sunt gingaşi, graţioşi oferindu-ne o rară şi inegalabilă dragoste, curată prin zâmbetul lor generos şi tandru. Pentru nepoţi, bunicii constituie o lecţie de viaţă din multe puncte de vedere, bunicii fiind un element important din viaţa lor prin faptul că ei au puţine reguli plictisitoare, noi fiind mult mai acceptaţi decât parinţii. Graţie acestui lucru, între nepoţi şi bunici, se formează rapid o legătură puternică, indiferent de diferenţele de personalitate şi cele de vârstă, fiind consideraţi nişte aliaţi de nădejde.

Diferenţa dintre generaţii îşi poate spune cuvântul într-un mod pozitiv: respectul faţă de bunici, îl invaţă pe copil cum să se poarte cu persoanele în vârstă.

La această vârstă suntem mult mai toleranţi şi mai blânzi cu ei decât am fost cu proprii copii având mai multă înţelepciune decât am avut cu copiii noştri, bucurându-ne de viaţa care înmugureşte din noi, lângă noi, fiind oricând disponibili, răbdători să le spunem poveşti având un rol important în dinamica întregii familii.

Bunicii pot face un efort special pentru a petrece timp cu fiecare nepot. Având propriul lor timp doar bunicii pot ajuta nepoţii să se simtă speciali. Bunicii pot face ceva care înseamnă foarte mult pentru acel copil, cum ar fi un hobby preferat sau să-l ia cu ei într-un loc pe care îl iubesc.

Adesea, bunicii au resurse de a lua copiii într-un loc special, în vacanţă. Acest timp petrecut împreună, ar trebui să fie preţuit pentru că oferă o atenţie neîmpărţită fără părinţi. Majoritatea bunicilor au tendinţa de a răsfăţa nepoţii şi, atâta timp cât nu creează conflicte cu părinţii, este un mod sănătos pentru copii să se bucure de ceva special.

În final, le urăm celor mici să aibă un viitor fericit și o viață plină de împliniri alături de cei dragi.

Popa Catinca

Președinte Sindicatul Liber al Pensionarilor, Bârlad

Spectacolul ,,Tinere vlăstare”,
susținut cu ocazia zilei de 1 IUNIE ,,Ziua Internațională a Copilului”

Au prezentat de elevii: Burghelea Raluca, Rîpan Ana Maria, Enache Teodor de la Colegiul Național ,,Gheorghe Roșca Codreanu” și Rîpan Vladimir Ilie de la Liceul teoretic ,,Mihai Eminescu”

1. *Mesajul Președintelui C.A.R.P. ,,Elena Cuza” Bârlad dedicat Zilei Internaționale a Copilului*
2. *Ansamblul coral ,,Crizantema” al C.A.R.P. ,,Elena Cuza” Bârlad, coordonat de prof. Mihăilă Maria interpretează trei melodii:*

- *,,Primăvară românească”, muzica Ion Cristinoiu, versuri Petre Nicolae*
- *,,La noi”, muzica Aurel Manolache, versuri Sașa Georgescu ,,Copilărie”, muzica Giorgos Mouzakis*

3. *Fabula ,,Căpșuna”, autor Matei Aneta - interpretează Darie Nuria Sânziana, cls a-I-a Școala nr.1 ,,Iorgu Radu” Bârlad*
4. *Grupul ,,Steluțele” cls a-III-a a Școlii nr.5 ,,Principesa Elena Bibescu, coordonat de prof. Mihăilă Maria și învățător Diana Bichir*

- *melodia ,,Copiii sunt ale lumii flori”*
- *momente vesele*
- *melodia ,,O lume minunată”*

5. *Grupul ,, Magic Dance” de la Grădinița nr. 13 Bârlad coordonat de educator Costăchescu Ileana - dans stilizat*
6. *Pahomi Cristina, 6 ani, de la Grădinița nr. 13 Bârlad – dans țigănesc*
7. *Poezia ,,1 IUNIE” - recită Neniță Alberto, 7 ani, grupa mare de la Căminul cu program prelungit ,,Raza soarelui”*
8. *Formația de mandoline ,,Doina Similei” de la Școala gimnazială ,,Alexandru Vlahuță”, instructor prof.inv.primar Dulgheru Jorj, prezintă:*

- *,,Asfaltul” – sârbă moldovenească – orchestră*
- *,,La poarta nunului” – orchestră*
- *,,Floricica”– duet mandoline:Cărăușu Ana Maria și Matei Diana*
- *,,Foaie verde măr rotat” – solo voce Pascu Geanina*
- *,,Hora maramei” – orchestră*
- *,,Pe Valea Bârladului” – solo voce Cărăușu Ana Maria*
- *,,Horă moldovenească” – orchestră*
- *,,Sunt fată de la Bârlad” – solo voce Pascu Geanina*
- *,,Sârba de la Pogonești” - orchestră*

9. *Poezia ,,Sunt elev în clasa întâi” de Elena Farago – recită Avram Miruna, cls a-I-a Școala nr.11 ,,George Tutoveanu” Bârlad*
10. *Poezia ,,Primăvara își ia adio” de Elena Farago – recită Avram Mina, cls a-I-a Școala nr.11 ,,George Tutoveanu” Bârlad*
11. *Grupul folcloric ,,Tinere vlăstare”din Pogonești, coordonat de instructor Roșu Ionel se va prezenta în fața publicului cu un dans etno ,,Crizantemele”*
12. *Formația de teatru a clasei a-V-a A de la Colegiul Național ,,Gheorghe Roșca Codreanu Bârlad”, prof.coordonator Maxim Iulian cu sceneta ,,Păcală se însoară”*
13. *Ifrim Daniela, 6 ani și jumătate, de la Grădinița nr.6 Bârlad recită două poezii: ,,Baloane” și ,,Cuibul” de Dumitru Drăgan*
14. *Dans popular din Bucovina - grupul folcloric ,,Tinere vlăstare” coordonat de instructor Roșu Ionel*
15. *Sbârcea Elena – Isabela, cls a VII-a B de la Școala de Muzică ,,Nicolae Tonitza” Bârlad va interpreta două melodii:*

- *,,Cântec pentru bunica”*
- *,,Trurli” acompaniată de prof de canto Cătălina Ciorăscu*

16. *Gavrilă Emanuela Maria cls I Școala nr.1 ,,Iorgu Radu” Bârlad recită poezia ,,Furnica Fănica”*
17. *Dans tematic ,,Caii verzi pe pereți” – grupul ,,Jingle bells”,cls.a-I-a Școala nr.1 ,,Iorgu Radu” Bârlad, învățător Jacotă Monica*
18. *Petrea Adrian, cls a-V-a de la Școala de arte și meserii Perieni recită poezia ,,Când iunie ne bate la ferestre” de Teodor Munteanu*
19. *Dans popular de Tutova - grupul folcloric ,,Tinere vlăstare” coordonat de instructor Roșu Ionel*
20. *Lupu Madi , 7 ani, Școala nr.8 Bârlad interpretează melodia ,,Ghiță”*
21. *Ansamblul folcloric ,,Alunelul” al Școlii gimnaziale Gara Banca, instructori profesorii Acasandrei Mihaela și Spătaru Ion, vor interpreta:*

- *,,Hora moldovenească” – piesă orchestrală*
- *,,Sunt fătuca din Moldova” – solist vocal Tănasă Sorina*
- *,,Sârba” – solist instrumentist vioară Roman Diana*
- *,,Măi Gheorghiță, măi!” – solist vocal Adam Andreea*
- *,,Geampara” și ,,Hora” – solist instrumentist acordeon Jacotă Radu*
- *,,Bădișor cu calul sur” – solist vocal Manolache Denisa*
- *,,Hora din Bucovina” – piesă orchestrală*

22. *Formația de dansuri ,,Mugurelul” a C.A.R.P. ,,Elena Cuza” Bârlad, coordonată de coregraful Aurel Gudulea cu ,,Suită de pe Someș”*
23. *Grupul folk ,,Ecoul” al Colegiului Național ,,Gheorghe Roșca Codreanu Bârlad” coordonat de prof. Cornel Pleșu va interpreta:*

- *Balada populară ,,Miorița”*
- *,,Cozma Răcoare”*
- *,,Haiducii”*

Artiștii pe care îi iubim: Ansamblul Folcloric "Flori Dâmbovițene", Târgoviște – România

Coordonatori:
Profesor dr. Maria Tufeanu
Conf. univ. dr. Eugen Petre Sandu

Formația a luat ființă în anul 2007, debutând la Televiziunea Națională Română, în cadrul emisiunii concurs "Ora Populară". Prin toate proiectele și activitățile propuse se urmărește afirmarea folclorului autentic dâmbovițean, acordând o atenție deosebită preluării repertoriului vocal valoros al zonei, cultivării tipului de interpretare specific Munteniei Subcarpatice și conservării portului popular autentic.

Membrii Ansamblului Folcloric "Flori Dâmbovițene" sunt elevi și absolvenți ai Școlii Populare de Arte "Octav Enigărescu" din Târgoviște, clasa prof. dr. Maria Tufeanu. În decursul anilor, mulți dintre ei au obținut numeroase premii la concursuri naționale și internaționale de interpretare a cântecului popular, concursuri organizate la Kubrat și Varna (Bulgaria), București, Suceava, Sighișoara, Corabia, Târgoviște, Râmnicu Vâlcea, Pitești, Costești, Văleni de Munte, Voinești, la Concursurile "Ora populară" și "Vocea populară" organizate de TVR.

Activitatea concertistică:

- Dâmbovița: Târgoviște, Moreni, Pucioasa, Runcu, Bezdead, Vulcana, Tătărani;

Festivaluri :

- Festival Internațional de Folclor Târgoviște, edițiile 2008-2012;
- Festival Internațional de Folclor "Bujorite" Bulgaria, 2010;
- Festival de colinde Târgu Mureș, 2012;
- Turneu de colinde, decembrie 2012: Universitatea Națională de Muzică București, M.A.P.N., Universitatea Craiova;

Emisiuni TVR2 și TVR3, Favorit TV: "Popasuri Folclorice", "Cântecul de acasă", "Hora Prichindeilor", "Schimbă hora, schimbă jocul", "Seara favorită", spectacole de 1 Decembrie, Colinde.

Imprimări în Radio România: colinde, cântece de război, cântece propriu-zise.

Ansamblul a fost prezent și la Bârlad, la spectacolul „Lumina Învierii, lumina primăverii", în data de 12 aprilie 2013, la Casa de Cultură „George Tutoveanu", promovând folclorul autentic românesc specific fiecărei zone a țării.

Imaginea CARP Bârlad frumos prezentată în presa din Moldova

Dorina Stoica

Citesc presa locală cu interes sporit, deoarece ea reflectă viața cotidiană. Zilele trecute cu bucurie am citit în săptămânalul regional de informare și promovare a oportunităților locale **Informatorul Moldovei,** numărul 387 din 19-25 iunie 2013, care apare în fiecare miercuri în județele din Moldova, dar și în Republica Moldova, un amplu articol intitulat *CARP Bârlad, cea mai mare instituție social-culturală din județ.* Autorul articolului face prezentarea Casei de Ajutor Reciproc de la preluarea conducerii acesteia de către magistratul pensionar Nicolae Mihai, scoțând în evidență faptul că această asociație a devenit în ultimii ani "*un adevărat standard al societății civile punând față în față generații și promovând tradiții și obiceiuri, dar în același timp militează și pentru anumite teme sociale. Mai multe astfel de instituții implicate în viața comunității și a societății în general ar creiona o societate civilă dezvoltată. Dacă alte organizații ale societății civile s-au lăsat cumpărate de-a lungul timpului de guvernanți, CARP Bârlad este dacă vreți un conglomerat de idei și opinii, arătând că ordinea și disciplina dublate de interesul pentru bunul mers al comunității nasc progres*".

Având în vedere tendința mass mediei, cu precădere a celei centrale, de a prezenta obsedant aspecte negative de

comportament necivic, acte de violență, tragedii și să vâneze senzaționalul cu orice preț, lecturarea unui astfel de articol este benefică, redându-ne speranța că se întâmplă și lucruri bune în România și că mai sunt încă oameni cu inițiative, dornici de a construi. Sunt prezentate în continuarea materialului ultimele evenimente social-culturale (ultimul conferința Eminescu și Caragiale aproape de Bârlad), planuri de viitor (sărbătorirea a 60 de ani de la înființarea CARP anul viitor), iar apoi sub titlul *33 de angajați și 31.090 de membri* pe larg întreaga activitate a Casei, serviciile oferite și cum s-au dezvoltat acestea în ultimii ani. Toate realizările au fost posibile datorită implicării totale a conducerii CARP Elena Cuza, președintelui Mihai Nicolae, conducător cu mână forte, sever, dar aplecat spre nevoile fiecărui angajat, dar mai ales spre nevoile fiecărui membru, atrăgând permanent noi membri din orașul Bârlad și din cele 33 de agenții nou înființate în localitățile rurale din zona Bârladului.

În încheiere, sub *titlul Tradițiile și valorile sunt promovate,* sunt prezentate activitățile cultural-educative și sociale care sunt cunoscute în oraș, dar și în întreaga țară, ele fiind o dovadă a faptului că se poate progresa chiar și în vremuri de criză dacă există preocupare, dragoste de oameni și o conducere competentă.

Cunoscând activitatea CARP-ului și activând ca voluntar apreciez felul cum a fost reflectată aceasta în articolul mai sus amintit, dar consider că sunt multe lucruri despre care nu s-au scris în articol și care reprezintă realizări frumoase și lăudabile ale CARP Bârlad, o asociație ce a reușit să redea demnitatea de cetățean unor oameni care au trăit și au fost formați în spiritul respectului reciproc, al demnității, al cinstei și al muncii rodnice generatoare de progres.

Un alt articol interesant am citit în ziarul **Monitorul de Vaslui**, din 25 iunie 2013, intitulat *Solidaritate bârlădeană de nota 10,* în care se vorbește despre felul în care CARP-ul „Elena Cuza" din Bârlad a reușit pe lângă multele și lăudabilele realizări în domeniul social și cultural artistic să atragă donații de 250.491 lei, față de CARP-ul Vaslui care a atras 0 lei!

Sărăcia este la fel de prezentă în cele două orașe importante ale județului Vaslui, dar atunci când este interes, preocupare și putere de convingere din partea CARP-urilor cei care au activități economice și firme pot fi convinși să contribuie la ajutorarea pensionarilor, o categorie defavorizată așa cum reiese și din cele scrise de autorul articolului din **Monitorul**, Dănuț Ciobanu, care spune: "În ultimii 22 de ani de economie de piață, pentru majoritatea pensionarilor vasluieni, viața a devenit un coșmar". Luând exemplul CARP-ului din Bârlad care a devenit un etalon pentru toate societățile similare din țară, ar fi timpul ca membrii societății similare din Vaslui să se mobilizeze și să-și aleagă o conducere care să-i reprezinte merituos și productiv.

Lansarea de carte: „De Florii în Țara lui Iisus"

Eveniment unic în istoria Casei de Ajutor a Pensionarilor "Elena Cuza" din Bârlad

În data de 28 aprilie 2013 în sala "A.I. Cuza" din cadrul Casei de Ajutor a Pensionarilor "Elena Cuza" din Bârlad, a avut loc simpozionul privind lansarea de carte – "De Florii în Țara lui Iisus", de Dorina Stoica.

Conducerea Casei a sprijinit apariția acestui volum și l-a dedicat împlinirii a 60 de ani de la înființarea Asociației C.A.R.P. Bârlad. În cuvântul de deschidere, Președintele Casei, domnul magistrat pensionar Mihai Nicolaie, a salutat prezența tuturor celor care au onorat cu prezența acest eveniment, mulțumind totodată și celor care au răspuns invitației Casei noastre: Președintele C.A.R.P. Pucioasa, dl. Dragomir Diaconescu; Președintele C.A.R.P. Târgoviște, d-na Chița Elena; sculptor Liviu Brezeanu; prof. de istorie, poet Paul Nenciu, cât și numeroșilor membri ai CARP Bârlad.

După o scurtă prezentare a evenimentelor prinse în ordinea de zi, domnul Mihai Nicolaie a dat cuvântul d-lui prof. Serghei Coloșenco, care la rândul său, a salutat prezența unor dragi și iluștri colegi ai săi de generație: prof. dr. Elena Monu; poetul Petruș Andrei; directorul Casei de cultură "George Tutoveanu" din Bârlad, Virgil Giușcă; Bogdan Artene, prieten devotat al Casei, cu ajutorul căruia au putut vedea lumina tiparului atât această carte, cât și revista Casei, "Viața noastră"; prof. Gheorghe Gherghe; scriitorul Iorgu Gălățeanu, un colaborator permanent al revistei noastre; profesorul Lucian Ravaru și mulți alții.

Cartea **"De Florii în Țara lui Iisus"** a fost prezentată de către dl. profesor Serghei Coloșenco și de tânărul Andrei-

Nicolae Mihai, redactor adjunct al revistei "Viața noastră" și Asistent relații publice și comunicare al Casei – un tânăr care posedă vaste cunoștințe din toate domeniile, inclusiv religioase, pe care le împărtășește membrilor Casei și nu numai, ori de câte ori are ocazia să o facă.

Domnul prof. Serghei Coloșenco prezintă cartea doamnei Dorina Stoica drept un jurnal de călătorie, pe care scriitoarea ni-l oferă spre lectură menționând toate evenimentele petrecute în cele șapte zile pe care le-a petrecut la Ierusalim sau în jurul acestuia.

Este demn de precizat că scriitoarea a avut o așa mare dorință de a ajunge la locurile sfinte, în Țara lui Iisus, pe pământul mântuirii și al făgăduinței, încât deseori mărturisea aceasta celor din jur și chiar o și cerea în rugăciunile sale; desigur, cei mai mulți dintre noi dorim acest lucru, dar iată că doamnei Dorina i s-a și împlinit, căci într-o bună zi, mai exact în apropierea zilei de naștere a autoarei, primește cadou de la buna ei prietenă Mirela Tumbar, olteancă stabilită la New York, propunerea de a-i însoți familia în pelerinajul pe care avea să îl facă în Săptămâna Floriilor în Israel.

Invitația a fost acceptată cu mare bucurie și cu convingerea că atât cunoștințele religioase, cât mai ales sufletul se vor îmbogăți prin această unică, dar și posibil repetabilă experiență.

Descrierea evenimentelor a început cu decolarea avionului de pe Aeroportul internațional "Henri Coandă" și bucuria de nedescris care i-a umplut inima și ulterior întreaga ființă. Cele două ore de zbor au trecut repede și s-au văzut ajunși la destinație, unde la ieșirea din aeroport au fost așteptați de autocar și întâmpinați de ghidul de la așezământul românesc de la Ierusalim, ghid care i-a însoțit în toate cele șapte zile petrecute la Ierusalim.

Prima zi a început cu rugăciunile dimineții (așa cum orice zi ar trebui să debuteze; n. ed.) rostite de Părintele Sorin Dumitru, ghidul venit din România, urmând ca mai apoi părintele ghid Roman să le vorbească despre locurile ce vor urma a fi vizitate, cât și despre Israel în general.

Câtă emoție transmite îndeplinirea unui mare vis al scriitoarei, acesta de a ajunge pe Pământul Sfânt! Să fii pelerin la Locurile Sfinte nu este puțin lucru, trebuie să ai o anumită ținută, o pregătire fizică, dar și duhovnicească. Pentru ca întâlnirea cu Mântuitorul Hristos ce se va produce în duhul fiecăruia, să cutremure ființa interioară și să o transforme.

În carte sunt descrise în lux de amănunte toate locurile pe care unde pelerinii au umblat, acest fapt dând un farmec aparte lucrării. Să amintim doar câteva dintre ele:

Păşirea pe muntele fericirilor – descrie localitatea Magdala, unde a stat un timp Maria Magdalena. Pe aici trecea Mântuitorul și propovăduia Evanghelia făcând multe minuni.

Un alt popas a fost la **Râul Iordan** – locul unde a fost botezat Mântuitorul de către Sfântul Ioan Botezătorul. În fiecare an, pe data de 6 ianuarie, în ziua de Bobotează, sub ochii mulțimii de pelerini veniți special pentru a participa la sfințirea Iordanului de către Patriarhul Ierusalimului, râul își schimbă în mod miraculos și enexplicabil cursul.

Muntele Tabor – acolo unde lumina în care a a apărut Mântuitorul a fost o lumină dumnezeiască numită și lumina necreată. Prima biserică a fost construită pe acest munte de către împărăteasa Elena în secolul al IV-lea, iar o alta cu

hramul "Schimbării la față", este construită acolo chiar de doi români, care au și viețuit acolo un timp.

Impresionant și demn de precizat este faptul că în fiecare an în data de 5 spre 6 august, în timpul Sfintei Liturghii a sărbătorii Schimbării la Față, deasupra Muntelui Tabor coboară un nor care vine dinspre Nazaret și se așează deasupra bisericii exact când se cântă heruvicul.

Cei care au șansa de a a se afla acolo în acea noapte sunt martorii acestei minuni care se repetă în fiecare an. Toată lumea se bucură de coborârea norului, nor care se desface în mii de mingi de nor, pe care le poți atinge; în aer un miros nepământesc de brad și tămâie, iar cei care au asistat la coborârea norului povestesc că au avut o stare de fericire absolută, greu de descris în cuvinte.

Popasul de la Cana Galileiei, localitate aflată la o mică distanță de Nazaret, unde se spune că a fost apa transformată în vin.

Nazaret, care reprezintă locul unde se află Izvorul Maicii Domnului, în apropiere fiind și casa unde aceasta locuia. S-a vizitat Biserica ortodoxă Sfântul Arhanghel Gavriil, al cărui altar se află chiar deasupra izvorului.

Scriitoarea descrie starea creată la intrarea în aceste lăcașuri, încărcătura spirituală intensă, impresia artistică este puternică și de neuitat. În încheierea prezentării sale, dl. prof. Serghei Coloșenco a ținut să felicite autoarea pentru descrierile acestor lăcașe de cult și a stărilor înalte pe care întâlnirea cu acestea le-a creat.

Tânărul Andrei-Nicolae Mihai a prezentat partea a doua a lucrării, partea de suflet și credință: cartea prezintă o călătorie a scriitoarei și femeii Dorina Stoica, care a avut fericita șansă de a redescoperi ortodoxia și patriotismul.

Este o carte care se citește ușor și merge direct la inima cititorului, iar pe cel care va citi această carte – fie el creștin sau necreștin, credincios sau necredincios – îl va pune serios pe gânduri, ea reprezentând un veritabil mănunchi de trăiri sublime a unui om aflat într-o călătorie, o realitate concretă...

Volumul izvorăște din sinceritate, din adevăr și credință și cu toate acestea, cartea nu poate deranja sau ataca pe nimeni, ci dimpotrivă, mângâie și întărește, căci ea reprezintă o profundă mărturisire de credință, cât și bucuria și evlavia că ne-am născut români.

Pe lângă prețioasele date cu caracter sufletesc, cartea

prezintă și câteva date geografice și economice deosebit de inedite și de importante despre Israel și poporul evreu: aceasta este o țară care pare a practica o democrație autentică, unde partidele mici și micile grupuri de interese au toate o reprezentare decentă în parlament.

De asemenea, teritoriul israelitean reprezintă un veritabil sincretism lingvistic, căci limbile vorbite fluent aici sunt foarte diverse: rusă, engleză, arabă, franceză, spaniolă și română. Este considerat unul dintre cele mai importante locuri de călătorie cu scop religios din lume. Aflăm și despre vestitul port **Haifa**, oraș care se întinde în zone de șes de-a lungul Mării Mediterane (o parte dintre acestea desecate pe socoteala mării), pe versantele de nord și de vest ale Muntelui Carmel, cât și pe arii întinse de pe culmile acestui munte; despre Biserica **"Stella Maria"** *("Steaua Mării")* de pe Muntele Carmel, care a fost ridicată Fecioarei Maria, sub chipul de *Doamna Noastră, Steaua Mării.*

Tânărul Andrei-Nicolae Mihai apreciază apariția unei astfel de cărți în aceste vremuri grele și despiritualizate, dar punctează ferm: "ori alegem să credem că Hristos a fost un simplu nebun, ori că a fost Dumnezeu. Una din două! Căci a spune că toate religiile sunt bune este ca și cum am spune că Venirea, Patimile și Jertfa Mântuitorului au fost inutile, pentru că oricum ne-am fi putut mântui chiar și fără să vină El. Iar a spune că Iisus nu a fost Dumnezeu, ci doar un om, un mare învățat, nu poate fi decât o mare neînțelepciune, **căci El singur a afirmat că este una cu Dumnezeu, că este Dumnezeu** și că Dumnezeu e Treimic, Unul în trei fețe sau ipostasuri: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – așa că trebuie să alegem clar în inima noastră ce credem, **credința e un act de voință**, de voie, nu de rațiune."

Au urmat diverse discuții și expuneri, iar poetul Dumitru Olaru a recitat câteva poezii care au sensibilizat chiar și până la lacrimi. De asemnea, un invitat de seamă, sculptorul Liviu Brezeanu din Târgoviște a prezentat o serie de minunate sculpturi în lemn cu temă agrară și religioasă.

Suntem bucuroși că oaspeții prezenți în sala Cuza au fost deosebit de atinși de acest eveniment, dintre care amintim pe domnul Dragomir Diaconescu, presedintele CARP Pucioasa sau pe doamna Chița Elena, președinte CARP Târgoviște, care a felicitat în mod deosebit inițiativa președintelui Mihai Nicolaie, fiind foarte impresionată de monologul lui Andrei-Nicolae și de tot ce s-a întâmplat cu această ocazie la Casa noastră.

S-au împărțit diplome de merit, domnul Colojenco a avut și o surpriză colosală când i s-a înmânat o plachetă aniversară pentru cei 72 de ani ai săi și toți participanții la lansare au primit câte un exemplar din revista "Viața noastră", respectiv din cartea Dorinei Stoica, "De Florii în Țara lui Iisus" și toți am plecat către treburile noastre mai bogați, mai senini, mai bucuroși.

Lucica Burghelea

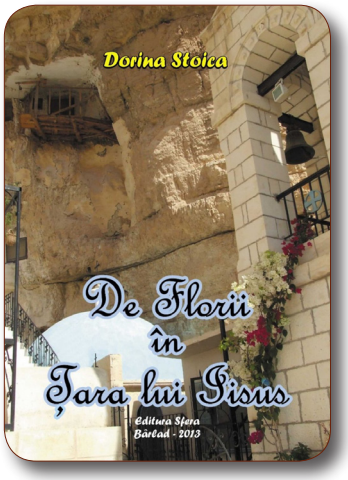

Gânduri și fremătări despre cartea "De Florii în Țara lui Iisus"

Cartea "De Florii în Țara lui Iisus" a scriitoarei Dorina Stoica reprezintă un jurnal de memorii din călătoria autoarei în Israel, o călătorie emoționantă, în care autoarea a avut șansa să descopere, să redescopere și să înțeleagă și mai bine credința noastră strămoșească – Ortodoxia, dar și patriotismul românesc.

Este scrisă într-un stil simplu și smerit, se citește ușor și merge direct la inima cititorului și - cred eu - oricine o va citi, credincios sau necredincios, creștin sau necreștin, va dori să vadă și să cunoască Locurile Sfinte - locul nașterii Mântuitorului, al Patimilor și al Învierii Sale, Ierusalimul și Israelul întreg.

Acest volum este plin de lumină, de taină, de revelații, de simplitate și mângâiere. Odihnește: căci întotdeauna simplitatea unită cu sinceritatea inimii va odihni. Mângâie: căci vorbește de Însăși Mângâierea Supremă.

Cu toate că nu încearcă să convingă și să convertească pe nimeni la Ortodoxie, cred că această carte tocmai așa va face sau cel puțin, pe cel ce o va citi cu deschidere, îl va pune serios pe gânduri. Să nu vă speriați: ea nu exprimă adevăruri teologice complexe sau filozofii complicate, ci pur și simplu trăiri sublime, normale, al unui om normal aflat într-o călătorie de vacanță, trăiri omenești îmbinate cu supra-realul locului, adică cu Realiteatea locului, o realitate concretă și nu relativă, căci Adevărul nu este și nici nu poate fi relativ. Un așa-zis adevăr relativ este defapt o minciună,

adică o nesinceritate. Cartea aceasta însă, izvorăște tocmai din sinceritate, din trăirea inimii unită cu adevărata căutare, cu Însuși Adevărul, cu credința cea dreaptă - cu Dumnezeu. Inima omului este înșelătoare, cu toții știm aceasta, toți cei care am gustat dragostea lumească o știm, dar inima unită cu Dumnezeu care este Adevărul, deci inima care caută Adevărul din toți rărunchii ei, cu toată ființa, sinceritatea și nădejdea sa, nu va putea niciodată rătăci prea departe.

Această carte, care nu deranjează pe nimeni, care nu atacă pe nimeni, care nu face nicio propagandă, care povestește direct și simplu, sincer și cu bunăvoință, blând și smerit, o călătorie într-o țară pe care o iubesc deopotrivă și creștinii, și iudeii și musulmanii, acestă carte – fără intenția ei explicită – este o profundă mărturisire de credință.

În inima mea a născut două sentimente aparent potrivnice: bucuria, evlavia și recunoștința că m-am născut ortodox și român; dar și o tristețe adâncă. Tristețe pentru mine: că sunt necredincios; și tristețe pentru aproapele meu, că e și el, săracul, necredincios ca mine, iar eu mai mult ca el. Și aș dori să îmi îngăduiți un scurt monolog al tristeții mele, care nu are și *are* legătură cu cartea.

M-am întristat, căci suntem tot mai mulți dintre noi care am abandonat rugăciunea, adică dialogul cu Dumnezeu. Rugăciunea e la îndemâna oricui, de ești bolnav sau teafăr, bătrân sau tânăr, femeie sau bărbat, sărac sau bogat. Cum poți spune că iubești și crezi în cineva, dar să nu-i vorbești sau dacă nu cauți tot timpul să descoperi și să cunoști acea persoană? Cum am putea – de exemplu să spunem aceasta, noi, bărbații, soțiilor sau mamelor noastre – că le iubim și credem în ele, dar să nu le băgăm în seamă, să le chemăm doar când avem vre-o nevoie, să nu ne intereseze ce vor și pur și simplu să ignorăm orice noi știm că le-ar face pe plac? Cât de triste ar fi aceste femei? Și ce e mai înduioșător pe lumea aceasta decât o femeie sau o mama tristă? Poate doar inima zdrobită a unui tată sau un copil trist… Căci atunci când vedem o mamă plângând ne înduioșăm nespus, dar când vedem un tată plângând parcă ne cutremurăm… Dar cu Dumnezeu oare, cum e atunci? Dar cu Copilul Său, cu Fiul Său iubit? El, care este Inima cea mai Întreagă, Iubirea mai presus de iubire? Adevărul mai presus de adevăr? Oare pe El, pe Dumnezeu, cum Îl doare, dacă pe noi, care suntem atât de mici, ne doare atât de *mare*?

Toți cei ce avem copii cunoaștem sentimentul de durere al inimii numai la gândul că ai noștri copii ar putea ajunge rău sau să iubească minciuna mai mult decât adevărul. Am un copil în vârstă de doar 1 an și 2 luni – Ioan – și altul ce va veni în câteva zile – Paraschiv sau Parascheva – dar gândul acesta de care

v-am spus, **doar simplul gândul acesta** mă înfioară și mă doare cumplit: că ar putea copilul meu cumva să rătăcească, să cadă în greșeli, să mă ignore. Și mă gândesc acum și la săracii părinții mei, la tatăl și la mama mea… Dar oare la Dumnezeu cum e? Dumnezeu care Și-a privit pe unicul său Fiu omorât de om, dar totuși n-a intervenit, căci numai așa se putea mântui omul. Ce simte oare Dumnezeu Care a făcut aceasta pentru noi și totuși toți L-am lepădat, și când toți scuipăm în Cuvântul lui – adică în Fiul lui, în Hristos și în legile Lui și în toate cuvintele Lui și în Biserica Sa pe care Acesta a întemeiat-o scurgându-Și sângele pe Cruce? Ne folosim de câțiva preoți slabi, oameni ca și noi, ca să ne justificăm lenea, superficialitatea și defapt nesinceritatea noastră și nedorirea de Dumnezeu, ci dorirea doar de noi, de noi înșine, de o credință după chipul și asemănarea noastră, nu a lui Dumnezeu, Cel Ce a întemeiat Biserica noastră Ortodoxă, credința în care acest popor al nostru s-a născut, căci poporul român s-a născut odată cu creștinismul. Poporul român este singurul neam în lume și în istorie (afară de evrei)

care a avut strămoși ce credeau într-un singur dumnezeu – vorbesc de daci – și singurul popor ce s-a născut odată cu Învierea și propovăduirea ei. Oare cât a iubit și iubește Dumnezeu pe români, pe care i-a născut și de le-a dăruit lor aceast dar? Și noi, noi românii, ce facem? …

Cum se simte oare Hristos, Dumnezeu Mântuitorul nostru, El, care a spus clar și **SINGUR** în istoria lumii până la El, că "Eu sunt Lumina lumii (Ioan 8, 12), Eu sunt ușa (Ioan 10, 9), Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine (Ioan 14, 6) și Eu și Tatăl Meu una suntem (Ioan 10, 30)? Ce spune oare Hristos când noi îl punem în același rând cu toate ereziile, cu toți idolii și cu diavolii, când noi afirmăm cu convingere că toate religiile sunt bune sau că nu contează ce credință ai, că toți ne închinăm la același Dumnezeu? Ce spune oare Dumnezeu de aceasta?

Căci a spune că toate religiile sunt bune este ca

și cum am spune că Venirea, Patimile și Jertfa Mântuitorului au fost inutile, pentru că oricum ne-am fi putut mântui chiar și fără să vină El. Iar a spune că Iisus nu a fost Dumnezeu, ci doar un om, un mare învățat, nu poate fi decât o mare neînțelepciune, **căci El singur a afirmat că este una cu Dumnezeu, că este Dumnezeu** și că Dumnezeu e Treimic, Unul în trei fețe sau ipostasuri: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – așa că trebuie să alegem clar în inima noastră ce credem, **credința e un act de voință**, de voie, nu de rațiune[1]: ori alegem să credem că Hristos a fost un simplu nebun, ori că a fost Dumnezeu. Una din două!

Dar orice creștin botezat și chiar și un ateu – dar vorbesc de unul convins, nu de unul de conjunctură sau de un teribilist – nici un ateu măcar nu cred că are curaj să spună despre Iisus că a fost un nebun. **Cei care spunem că toate religiile sunt bune suntem asemenea acelora ce zic că toate ciupercile sunt bune de mâncat, dar noi știm că cele mai multe ciuperci nu sunt bune de mâncat, ci sunt otrăvitoare**. Și cum adică să zici că adevărul și totul este relativ? Un adevăr relativ, chiar și numai un pic atins de minciună, nu mai este adevăr, ci minciună! Ia încercați dumneavoastră să puneți într-un moment însetat, într-un pahar cu apă cristalină și rece de izvor, doar o picătură, numai cea mai mică picătură de urină – mai vreți să beți acel pahar? Mai este aceea apă curată, VIE? Și cine este cel însetat? Acela este sufletul nostru… cum să îi dăm să bea sufletului nostru învățături mincinoase sau false, dezlipindu-ne astfel de Adevăr; cum să acceptăm de a bea urină, spunând că toate religiile sunt bune?!

Dar ca să nu mai plictisesc prea mult cu monologul meu și să revin la carte propriu-zis: din experiență am observat că cei care spunem că toate religiile sunt bune, suntem tocmai aceia care nu au studiat temeinic nici o religie, nici o credință și care trăim fără să credem în nimic, fără să practicăm nici o credință cu adevărat, acei căldicei, care nu căutăm nici adevărul, nici credința, nici dragostea cea adevărată, ci din diverse motive trăim doar pentru trup și pentru lumea aceasta. Și mă cuprinde gând înfricoșat că noi, aceia care spunem aceasta suntem cei mai de plâns, cei mai săraci și goi și chiar Mântuitorul a spus pentru noi cu durere: "Știu faptele Tale: O, de ai fi rece sau fierbinte! Astfel – fiind căldicel – nici fierbinte, nici rece – am să te vărs din gura Mea." (Apocalipsa, 3, 15-16). Ne cutremurăm de aceste cuvinte…

Și îmi aduc aminte cuvintele vrednicului de pomenire, părintelui Nicolae Steindhartdt care zice: "**Da, frați creștini, așa e cu Hristos. E pe viață și pe moarte, nu-i de joacă, nu-i de șagă, nu-i cu jumătăți de măsură, nu-i cu fofârlica, uite popa nu e popa, nu-i cu „***să vezi că***", nu-i cu „***ce putem face***" sau cu „***împrejurările m-au silit***" …**

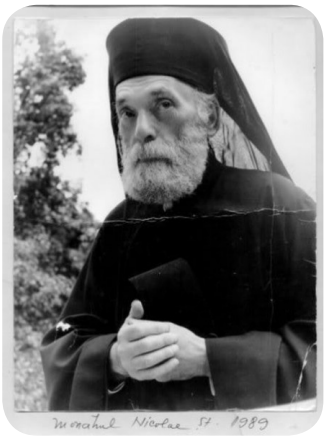

Hristos e bun, blând, milostiv, mângâietor și dulce. Dar nu e numai atât. E tot una cu Acela care S-a suit de bună voie pe Cruce și Și-a vărsat sângele pentru noi, murind în chinuri cumplite. Hristos e bun, blând, milostiv, mângâietor și dulce, dar e și teribil, e Cel care n-a pregetat a Se lăsa răstignit. El ne cere să luăm foarte în serios situațiile noastre de creștini. Cu El nu-i de șagă și de joacă. Pe oameni îi putem minți, înșela, amăgi, duce cu vorba. Pe Domnul nu-L putem minți, înșela, amăgi, duce cu vorba. Dacă ne lepădăm sau ne rușinăm de El și El se va lepăda și rușina de noi la Judecata din urmă."

De aceea, mă bucur de această carte scrisă de Dorina Stoica în aceste vremuri grele, în care parcă ne-am sărăcit de har și de talent, carte care nu mustră pe nimeni, care nu citează teologii și nici filozofii complexe – ci carte care îl ia în brațe pur și simplu pe cititor și îi povestește, ca pe genunchii dragi ai mamei sau ai bunicii, călătoria care a mișcat sufletul ei delicat de femeie, o călătorie fabuloasă și plină de peripeții tainice, pe un tărâm atât de îndepărat, atât de misterios, atât de zbuciumat și totodată atât de plin de liniște, speranță și pace, un tărâm unde în vremurile noastre tronează păcatul, dar prisosește și harul, căci e tărâmul Nașterii și Învierii și-al Ridicării la Cer, pământul pe care a ales să calce Dumnezeul desăvârșit – Acela care ne-a avertizat că "toți dumnezeii neamurilor sunt draci" (Psalmi 95,5), Hristos, către care tot sufletul plânge și Îl caută, de multe ori fără măcar să știe că Aceasta caută, și nu de puține ori exact în cele mai greșite locuri și modalități.

Cum oare să nu fii curios să afli cum e acolo – cum sunt oamenii, priveliștea, aerul – în Israel, în Betleem, în Ierusalimul cel frumos, acolo unde Cel răstignit pe Crucea – de care noi mai tot timpul fugim și de pe care continuu vrem să ne dăm jos – a strigat, o dată cu ultima picătură de sânge ce I-a curs, sânge de care s-a rănit și s-a cutremurat pământul, acolo unde când Cel ce s-a lasat răstignit pentru păcatele lumii, Hristos a strigat: "Iartă-le lor, Tată, că nu știu ce fac."?! Nici noi nu prea știm ce facem, când ne lepădăm și ne depărtăm de Biserica Lui…

Cum oare să nu îți dorești să pășești pe acolo și tu? Pe pământul pe care a pășit Cel care ne-a învățat atât de simplu să iubești pe aproapele tău – oricine ar fi el – ca pe tine însuți, adică pe tine însuți nu ca lumea,

1. Căci Dumnezeul nostru e un Dumnezeu al inimii.

ce iubește doar cele ale lumii și înțelege numai cum îi convine ei, ci pe **tine însuți** – adică sufletul tău – și cum să îți iubești sufletul tău, dacă nu îl iubești pe Cel ce ți l-a dat? Și cum să iubești pe Cel ce ți l-a dat și pe Cel ce a dat și dă și va da toate sufletele, dacă nu iubești

sufletul aproapelui tău? Și cum să iubești pe aproapele tău și sufletul său, dacă tu singur nu îți iubești sufletul tău, și pe Cel ce ți l-a dat, Mântuirea ta? **Cum să iubești, cum poți dori să iubești, dacă nu iubești și nu îți dorești în primul rând numai și numai Adevărul?**

Dacă doar citind un jurnal de călătorie despre Ierusalimul pământesc și păcătos mă înfior atât, cum o fi oare în Ierusalimul cel Ceresc, cel nesfârșit și fără de prihană? O carte care povestește atât de direct și de simplu o simplă călătorie, cum poate naște oare ea atâtea răscoliri?

Citiți-o și dumneavoatră și sufletul dumneavoastră va vedea![2]

Din mila lui Dumnezeu,
Andrei-Nicolae Mihai

Vineri spre Sâmbătă, 27 aprilie,

Prăznuirea Sfântului Mucenic Vasile, Episcopul Amasiei, a Sfintei Glafira și a Sfântului Sfințit Mucenic Simeon, ruda Domnului cu cei dimpreună cu ei.

2 Avertizăm cititorul cu adevărat interesat de păstrarea intactă a adevărurilor de credință să citească cu prudență anumite explicații teologice, deoarece lucrarea este modestă în acest caz și poate prezenta unele inexactități sau chiar informații eronate din punct de vedere teologic.

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor
"Elena Cuza" Bârlad
Str. Nicolae Iorga nr. 7, Tel.: 0235 421 340, E-mail: carpbarlad@carpbarlad.ro
Web: carpbarlad.ro, Y. Mess: carpbarlad

Conducerea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" din Bârlad și redacția revistei "Viața noastră" vă invită *SÂMBĂTĂ, 15 iunie 2013, orele 11:00*, la manifestarea:

ALECSANDRI ȘI EMINESCU
APROAPE DE BÂRLAD

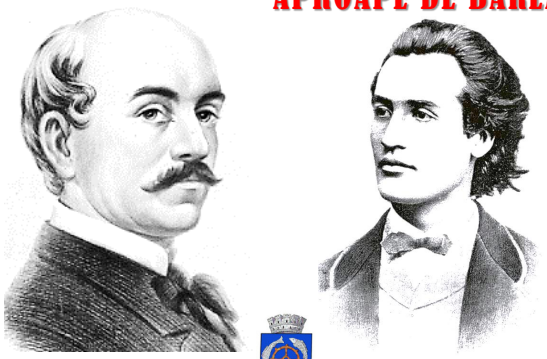

Manifestarea va fi susținută de profesorii Mihaela Ghețău și Alina Coman în Sala de Conferințe "A.I. Cuza" a C.A.R.P. Bârlad

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR
"Elena Cuza" Bârlad
ROMANIA, Bârlad, jud. Vaslui, Str. Nicolaie Iorga 7A, cod 731182
*Telefon: 0235-421.340 * Fax : 0235-421.341 * E-mail: carpbarlad@carpbarlad.com*
Pagina Web: carpbarlad.ro

Conducerea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" din Bârlad și redacția revistei "Viața noastră" vă invită *vineri, 10 mai 2013, orele 11:00*, la conferința

Carol I și Independența

Conferința va fi susținută de profesor de istorie Maria Marin în Sala de Conferințe "A.I. Cuza" a C.A.R.P. Bârlad, cu ocazia împlinirii a 136 de ani de la obținerea Independenței de stat a României.

Regina Maria

În 1875, la castelul Eastwel, în Marea Britanie se năștea Maria, fiica lui Alfred de Edinburg și a Mariei Alexandrovna. Era nepoata reginei Victoria a Angliei și a țarului Rusiei, Alexandru II.

Din copilărie și-a admirat mama (cu care însă nu a avut relații prea apropiate), bunica, pe împărateasa Frederika a Germaniei și pe regina Elisabeta a României. A locuit în Malta, apoi în Germania.

În școală îi place istoria, literatura, arta, merge la teatru și operă, face patinaj și participă la cursurile de dans.

În 1891 îl cunoaște pe Ferdinand de Hohenzollern-Sigmaringen. În 1892 cei doi se logodesc și in ianuarie 1893 are loc căsătoria la castelul Sigmaringen. În felul acesta Maria devine prințesă moștenitoare.

Odată venită în România caută să se adapteze la noua situație dar, adaptarea este grea. Avea doar 18 ani, iar doamnele din anturaj nu îi erau întotdeauna aproape.

La 15 octombrie 1893 se naște prințul Carol, iar în 1894 prințesa Elisabeta. Era o copilă cu copii. Face cu greu față situației mai ales că regina Elisabeta caută să-și impună punctul de vedere în legătură cu creșterea copiilor, iar prințul Ferdinand nu se implică.

În anii următori se vor naște prințesa Maria, apoi prințul Nicolae.

Stabilește relații cu Martha Bibescu și Elisa Brătianu, fostă Marghiloman.

Tot acum începe să se vorbească despre unele simpatii ale prințesei- locotenentul I. Cantacuzino sau Barbu Știrbey, cumnatul lui I.I.C Bratianu. Gurile rele spun ca ultimii doi copii – Ileana și Mircea – ar fi fost ai acestuia.

Ca membră a familiei regale, prințesa participă la întâlnirea de la Constanța, din iunie 1914, cu țarul Rusiei, Nicolaie și familia acestuia. Țarul îi era var și era nașul prințului Nicolaie.

La 15/28 iulie 1914, la o lună după atentatul de la Sarajevo, a început Primul Război Mondial.La

Consiliul de Coroană de la Sinaia, din 21 iulie, cu toate insistențele regelui Carol de a intra în război alături de Germania, cei prezenți au optat pentru neutralitate, care a durat până în 1916.

La 27 septembrie/10 octombrie 1914 regele Carol s-a stins din viață și a doua zi urcă pe tron Ferdinand și Maria.

Situația în familie devine tensionată. Asupra lui Ferdinand se fac presiuni pentru a merge în război alături de Germania, în timp ce regina Maria este o adeptă a alianței cu Antanta.

Regina se gândește la viitorul dinastiei și promite să nu-și părăsească poporul. La rândul său, Ferdinand, sfătuit de soție, va opta împotriva glasului sângelui și in 1916 va intra în război împotriva Germaniei, fapt pentru care i se va retrage titlul de Hohenzolern-Sigmaringen.

În timpul războiului regina dă dovadă de eroism. Va supraveghea funcționarea serviciului de ambulanță, vizitează trupele pe front cu mașina proprie și lucrează ca infirmieră având câte un cuvânt de încurajare pentru fiecare rănit. Și să ne gândim ce greu îi era, mai ales că acum i se stinge din viață cel mai mic fiu, Mircea. Continuă să îngrijească personal răniții,fapt pentru care va fi numită MAMA RĂNIȚILOR și îl aduce pe front și pe George Enescu pentru a le alina acestora suferințele.

În 1917 armata română este victorioasă la Mărăști, Mărășești și Oituz dar România, rămasă singură pe frontul de răsărit ca urmare a revoluției comuniste din Rusia, va semna armistițiul de la Focșani (nov. 1917) și apoi pacea de la Buftea-București (mai 1918).

Regele nu a ratificat însă tratatul, iar regina îi scrie lui Clemenceau, ministrul Franței, asigurându-se de fidelitatea soțului.

În octombrie 1918, România reintră în război și în momentul capitulării Germaniei (11 noiembrie 1918), armata se află în Transilvania alături de învingători.

În perioada în care are loc Conferința de Pace de la Paris (1919-1920), Regina Maria face vizite în Elveția, Belgia, Anglia și Franța.

La Paris este primită în audiență de Clemenceau, președintele Conferinței. Nu se știe

ce au discutat, dar la sfârșitul discuției, el ar fi afirmat că "o astfel de femeie trebuie întâmpinată numai cu onoruri". Cert este că, în final, Marile Puteri au recunoscut Unirea.

La rândul lui, președintele Franței, Poincaré, i-a conferit colanul Legiunii de Onoare și a devenit membră a Academiei De Belle Arte.

La scurt timp după revenirea în țară, la catedrala Reîntregirii Neamului din Alba-Iulia, la 15 octombrie 1922, a avut loc ceremonia încoronării lui Ferdinand și a Mariei ca regi ai României Mari.

În perioada următoare a avut în vedere crearea unor alianțe matrimoniale în zona Balcanilor, fapt pentru care a fost numită și "Soacra Balcanilor".

Pe fiul cel mare, Carol, desemnat prinț moștenitor, l-a însurat cu Elena de Grecia, după ce i-a anulat căsătoria cu Zizi Lambrino, cu care a avut și un fiu, Carol Mircea Grigore (tatăl prințului Paul).

Pe Elisabeta a căsătorit-o cu prințul George al Greciei, fratele Elenei.

Maria va fi căsătorită cu Alexandru al Iugoslaviei, care va fi asasinat la Marsillia în 1934.

Prințul Nicolae nu-și va asculta familia și se va căsători cu Ioana Dumitrescu.

Ultima fiică, Ileana, se va căsători cu arhiducele Anton de Austria, apoi cu N. Isărescu și apoi va deveni călugăriță sub numele de maica Alexandra.

În 1927, regele Ferdinand se stinge din viață. Pe tron urcă Mihai, care va conduce țara cu ajutorul unei regențe până în 1930. Avea aproape 6 ani când devenise prinț moștenitor în ianuarie 1926, ca urmare a renunțării prințului Carol la atribuțiile sale pentru a rămâne în străinătate cu iubita, Elena Lupescu.

Dar la 6 iunie 1930, Carol revine în țară și pe 8 iunie este încoronat sub numele de Carol al doilea.

Un timp regina mamă a căutat să-l împace pe Carol cu soția sa, dar fără succes. Carol o va aduce în țară pe Elena Lupescu și o va trimite pe mama sa la Balcic.

Acolo, regina se preocupă de filosofia orientală și face o pasiune pentru decorarea grădinii. Fuma mult și din această cauză se îmbolnăvește. A mers să își îngrijească sănătatea la sanatorii din Italia și Germania. Pentru că boala nu se ameliora, hotărăște să se întoarcă în țară. Pe drum are o hemoragie și moare pe 17 iulie 1938.

A fost înmormântată cu mare fast, la Curtea de Argeș și culoarea de doliu a fost mov.

Pe placa de mormânt este o cruce (devenise ortodoxă în 1926). Conform dorinței sale, inima a fost așezată într-o casetă de argint cu 307 pietre prețioase și dusă la Balcic. Când Cadrilaterul a fost cedat Bulgariei, în septembrie 1940, caseta a fost dusă la Castelul Bran și zidită într-o nișă, iar în zilele noastre a fost dusă la Muzeul Național de Istorie.

A fost o femeie seducătoare, cea mai frumoasă din acea vreme, inteligentă, cu umor, pricepută în susținerea conversațiilor și curajoasă.

A fost considerată "cea mai ciudată, cea mai enervantă, dar și cea mai atrăgătoare dintre suveranele secolului XX."

A scris două volume: "Povești, povestiri, romane" și autobiografia "Povestea vieţii mele".

Prof. **Maria Marin**

NUNTA DE LA SUSENI

Vasile Fânaru

Satul Suseni se află la 2 km nord de satul Băcani și la 12 km nord de Bârlad. În partea de sud a satului Suseni, se mai află fostul conac și curtea acestuia, a marii familii de boieri Pălădești.

În anul 1691 are loc nunta boierului Ion Palade, la acea nuntă fiind invitați mari boieri ai Moldovei din acel timp, printre care și vornicul Velicico Costin, fiind cumnat al lui Palade. „Și strângându-se acolo la acea nuntă, au sfătuit și s-au jurat cu toții, ei între ei, să fugă în Țara Muntenească la domnul Constantin Brâncoveanul, să le dea ajutor de cheltuială, să meargă la Poartă să pârască pe domnitorul Moldovei din acel timp Constantin Cantemir, să-l scoată din domnie, să ridice domn dintre dânșii pe Velicico Vornicul.

După aceea s-au sculat un boier dintre dânșii, anume Ilie Țifăscul, care îl poreclisă pe urmă Frige-vacă și i-au pârât la Cantemir-vodă, de le-a spus tot sfatul. Că erau boierii de la o vreme prea supărați de Cantemir –vodă , că erau la curte boierinași , tot ficiori de mojici codreni și gălățeni. Și zicea Cantemir-vodă că domnul face neamurile, domnul le strânge. Și-i era urâți ficiorii cei de boier, să nu-i vadă în ochi, de pe cum îi era natura lui. Și era în cinste numai hatmanul Bogdan, ginere-său și cu Iordachi visternicul Rusăț. Acești doi schivernisâe și mânca țara cum le era voia. De aceea boierii pe acea vreme nu mai pute suferi să fie călcați de acei doi boieri și de mojâcii acelorlalți mai mici de curte. Că, când ieșise la țară cu slujbe, boierinașii făce multe necazuri caselor celor mari a boierilor”.

După ce Constantin Cantemir a înțeles acel sfat, a lui Ilie Frige-vacă, al boierilor, au și răpezit într-o noapte boierași de ai lui și slujitori să-i prindă pe toți. Unii dintre aceștia au scăpat în Țara Muntenească, iar pe care i-au prins, i-au dus la Iași. Și pe Velicico vornicul. După ce i-au adus la Iași, era zavistie mai mare despre Cupărești, împungându-se cu vorba mai dinainte vremi. Și avea și sfială de dânsul căci ce era mai om decât toți. Atunce în grabă Cantemir-vodă în mânie l-au bătut cu buzduganul și l-au închis în beci. Deci neprietenii lui Velicico atunci au și aflat vreme de-au zis lui Cantemir-vodă : „De vreme ce te-i grăbit de l-ai bătut, nu-l lăsa viu. Păzește de-l omoară că, de-a scăpa viu, mâine, poimâine el ne omoară pe toți ”. Și el îndată a ascultat și l-au scos noaptea de i-au tăiat capul dinaintea porții. Pentru binele ce-au dat știre Velicico lui Iordachi visternicul, de-au fugit când vreau să-l omoare Cantemir-vodă acum i-au mulțumit și Iordachi visternicul în acest chip, ca un grec. Și aflară atunci neprietenii vreme de-au zis lui Cantemir-vodă: „Acum, de vreme c-ai omorât pe Velicico, trimite de prinde și pe frate-său, Miron logofătul, de-l omoară. Ori vinovat ori nevinovat, să nu scapi, c-apoi încă o hi mai rău și de tine și de noi”. Deci Cantemir-vodă nu s-au socotit viața lui, că era trecut cu bătrânețile, om de 70 de ani, de numai cât nu-i sosise ceasul și lui, ce s-au potrivit neprietenilor și nu s-au cruțat sufletul. Ce ca un tiran au trimis pe Mocrei , vătaful de păhărnicei, cu slujitori din Roman de l-au luat de-acolo, de la casa lui de la Bărboși, de l-au dus pân-în Roman, și i-au tăiet capul. Și când l-au găsit Macrei acolo la Bărboși, atunce-i murise și jupâneasa. Și nimic nu știuse de sfatul frăține-său sau de a celorlalți boieri, că nu era amestecat cu ceilalți boieri la sfat. Că el pornise atunce pe un ficior a lui, pe Neculae, să ia fata Ducăi –vodă de la Țarigrad și să gătească și cu celălalt să ia fata lui Cantemir-vodă, să se încuscreze, și nici cu gândul nu gândi că i-o veni o furtună ca aceea.

Deși slujitorii, când l-au găsit la Barboși l-au îndemnat să fugă în Neamț că nu-i departe, dar a refuzat, știindu-se drept, gândind că l-or duce la Iași și s-o îndrepta. Iar după ce a venit Macrei, nu l-au mai îngăduit să-l ducă la Iași, ș-au pus de l-au tăiat în Roman. Și mult s-au rugat lui Macrei să-l ducă până la Iași, iar Macrei ca un om rău și nemernic, nu i-au fost milă de sufletul stăpânu-său și s-au grăbit de l-au omorât. Că de l-ar fi dus la Iași, poate s-ar fi îndreptat și n-ar fi perit.”

În condițiile de mai sus a dispărut unul dintre cei mai mari cronicari ai Moldovei. Miron Costin este cărturarul care, înainte de Dimitrie Cantemir, a contribuit la diversificarea culturii românești din a doua jumăta-

te a secolului al XVII-lea. Istoria, geografia istorică, etnografia, poezia, retorica au cunoscut în el un fondator în scrisul românesc:

În ordine istorică, opera lui cuprinde titlurile: „Viața lumii" (1673), „Letopisețul Țării Moldovei de la Aron – Vodă încoace" (1675), „Cronică Polonă" (1677), „Poema Polonă" (1684), „De neamul Moldovenilor" (1686).

Miron Costin, după cum declarau străinii, era cel mai bun vorbitor al limbii latine din Moldova timpului, recunoscut ca mare om de cultură și de aceea ales, pentru o lungă perioadă, logofăt al Divanului (locțiitorul domnului la conducerea Divanului).

Palade-mare familie boierească, stabilită în zonă la începutul sec.al XVII lea. Cel dintâi Palade cunoscut în istoria Moldovei a fost ginere al marelui negustor Maftei Roșca din Bârlad, era de origine grec și a ajuns la cele mai înalte dregătorii în timpul lui Vasile Vodă Lupu (1634-1653), de la vameș la mare vistier, înrudindu-se cu mari familii ca Racoviță, Costin, Cantemir și mai încoace Cuza, au jucat roluri de însemnătate pe scena politică a timpului. Un descendent al marelui vistier Palade (mort la 1642) a fost Toader Palade (mort în 1755) însurat cu Anița Antioh Cantemir, iar dintr-un frate al acestuia, Ioniță, se trage, la a șasea generație, pictorul Theodor Pallady.

În "Documente Bârlădene" – volumul III, de Iacov Antonovici, se găsesc mai multe documente referitoare la boierii pălădești, unul îl redăm aici :

„Domnul Moldovei Vasile Lupu întărește boierului Toader Palade cumpărătură satului Portărești (sat dispărut) și a unui loc de ocină din Păulești (sat dispărut) de la vel medelnicerul Simeon Gheuca, sunt amintite documente anterioare de proprietate (1637 ianuarie 25)". Acest document ca și altele demonstrează pătrunderea pentru prima dată a boierului Palade în zona comunei Băcani, continuându-și cumpărăturile și în alte comune limitrofe.

Reformele agrare din a doua jumătate a secolului al XIX lea și prima parte a secolului al XX lea au dus la slăbirea continuă a puterii boierilor Pălădești. Atât exproprierile repetate cât și unele secete excesive din acel timp, și unele cauze de ordin subiectiv, au fost obligați să apeleze la împrumuturi bancare pe care nu au mai reușit să le achite, fapt care a dus la falimentul ultimului boier din marea familie a Pălădeștilor, I. Em. Palade.

Presat de bănci donează întreaga moșie (1080 ha.) cu tot cu conacul de la Suseni, construcțiile și curtea acestuia, Academiei Române, cu condiția ca Academia să plătească la bănci datoriile avute.

Donația s-a făcut printr-un testament semnat de prim-grefier și boierul I. Em. Palade, la data de 5 martie 1926.

După naționalizarea economiei naționale din 11 iunie 1948, conacul de la Suseni și moșia au trecut la stat formând Gospodăria Agricolă de Stat (GAS) Suseni.

În subordinea statului a funcționat până în anul 2002, când comisia locală comunală de aplicare a Legii nr.1/2000 a împroprietărit cetățenii din comuna Băcani. O parte din moșie nefiind pe teritoriul comunei a rămas în custodia statului. Fostul conac, construcțiile și curțile aferente au fost vândute în anul 2004 unui comerciant din Bârlad, Ghimuș Zaharia.

Fostul conac al familiei Pălădeștilor a fost construit la sfârșitul secolului al XVIII-lea (nu se știe exact anul), construcția este de influența arhitecturii constantinopolitane (apărută în Țările Române la sfârșitul sec. al XVIII-lea și începutul sec. al IX-lea), cu pivniță la subsol, parter și foișor pe fațada principală, învelit cu șindrilă (în prezent cu tablă), având opt încăperi în formă de „L". Clădirea este într-o stare bună.

Bibliografie : Ion Neculce - Letopisețul Țării Moldovei ;

Vasile Fânaru - *Monografia Comunei Băcani.*

Două sate Măscurei din ținutul Tutova

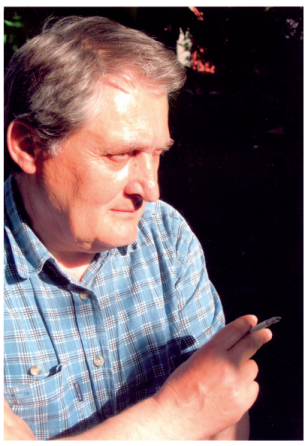

Sate vechi-cu o evoluție interesantă a proprietății. Etimologic avem un toponim de origine latină, *musculus* devenit *masculus* înseamnă *porc castrat*. Ce s-a întâmplat la originea acestei comunități, nu știm, încât termenul să definească, apoi, un grup de oameni. Să fi fost acolo un loc unde se creșteau porcii unui sat, loc devenit apoi selește este posibil. Toponimul fiind de origine latină avem certitudinea că locuitorii au fost români, deși primul proprietar cunoscut a fost de origine maghiartă sau un român cu nume maghiar. Numele fiind de rezonanță maghiară ne demonstrează că acest proprietar este venit de peste munți cu Dragoș sau Bogdan. Numele lui a fost Dieniș. În 24 aprilie 1434, în sfatul celor doi frați voevozi Ștefan și Ilie apare Deniș spătar apoi logofăt în perioada 1434-1443 (DRH,A. Moldova, I,p.454). Acesta a avut doi urmași, Stoica Deniș, și o fică cu nume necunoscut căsătorită cu Cârje. În 22 martie 1507 (7015). la Huși, domnul Moldovei, Bogdan voevod, a emis un document prin care" Fedca fica lui Stoica , nepoata lui Deniș spătar,...a schimbat ocina sa dreapta din uricul ei drept, din uricul bunicului Deniș spătar, un sat pe Tutova, anume Măscureii de Sus și a dat acest sat vărului său, slugii voastre , credinciosului pan Costea Cârje stolnic"(DIR, XV, I, 66). Coste Cârje a dat la schimb "jumătate din satul Tutova, anume Batinești, unde a fost Mezeu, jumătatea de jos "(Ibidem). Satul Batinești nu era moștenirea de familie a lui Cârje, el îl primise danie de la Bogdan voevod. Vechiul proprietar fusese Danciul fiul lui Buceațchi, nepotul lui Cozma Șandru care îl vânduse lui Ștefan cel Mare pentru 100 zloți, cumpărătură făcută danie lui Harvat fost comișel .

Noul proprietar murind fără urmași satul a revenit domniei. Suntem în fața altor proprietari veniți din Maramureș cu descălecătorii. Batineștii sunt urmașii unui Batin, un maramureșean proprietarul local fiind Mezeu. De la el satul a ajuns la Cozma Șandru alt maramureșean, și de la nepotul său Danciul satul a trecut la Harvat venit tot de peste munți (Harvat=Croatul). Primii maramureșeni veniți cu descălecătorii au primit sate în nordul țării și cum prima extindere a Moldovei a avut loc în Podișul Bârladului, o parte din ei au primit sate și aici. Cel mai reprezentativ dintre ei, pe Valea Tutovei, a fost preotul Iuga, tatăl lui Mihail Logofătul, proprietar pe mai multe sate în zonă.

Cârje fusese căsătorit cu o fică a lui Deniș spătar și primise ca zestre satul Măscureii de Jos, astăzi Cârjoani după numele lui. Coste Cârje fiind văr-cu Fedca care moștenise de la tatăl ei, Stoica fiul lui Deniș satul Măscureii de Sus, a putut face schimb dând jumătate din satul Batinești, sat dispărut, și a devenit proprietar pe ambele sate: Măscureii de Sus, actualul sat Măscurei, și Măscureii de Jos, în prezent Cârjouani după numele noului proprietar. Un document, din 15 februarie 1610, emis la Bârlad cu ocazia vânzării unui țigan, prezenți ca martori pe: Gligore stolnicul din Polițeni, Vartic visternicul din Batenești, Precup șetrarul din Cârjoani (DIR, XVII, II, p 280). Este primul document care atestă existența numelui de Cârjoani a fostului sat Măscureii de Jos.

Coste Cârje căsătorit cu o jupânească cu nume nnecunoscut a avut mai mulți urmași: Dragoman, Ion, Vrâtu, Măricuța, Maria, Dumitru, altă Măricuța, Teodosia, (Maria Magdalena Szeckely, Sfetnicii lui Petru Rareș, p 24). Cel mai cunoscut a fost Ion,-care în 30 noiembrie 1547 a participat la emiterea actului de omagiu al lui Ilaș Rareș către regele Sigismund I al Poloniei, când a apărut cu numele *„Ioan Costevici din M*ăscurei„(Ibidem). Ioan-căsătorit-cu Maria a avut urmași dar satul Măscurei a fost moștenit de Aglaia care îl va dărui cu niște țigani și cu ceva argint mănăstirii Râșca (DIR, XVII, I, p 69, nr.104). Dania a fost confirmată după doi ani și de fratele ei, Gligorie, devenit monahul Ghenadie, cu metanie la mănăstirea Râșca (DIR, XVII, I, p. 249, nr334). Acolo, în intervalul 24 aprilie 1553-20 martie 1554, se călugărește și tatăl lor, Ion Logofătul, sub numele de Ioasaf. După aceste evenimente, proprietatea satului Măscurei a avut o nouă evoluție.

Gheorghe Gherghe

urmare in numărul următor

Ștefan Malanca

MOTTO: *"Astăzi a fost una dintre zilele, puține cei drept, în care am plâns că eram departe, pentru că una dintre persoanele cele mai importante din viața mea, bunicul meu, a sărbătorit 100 de ani de viață… Este un om desprins din poveștile lui Delavrancea, duios, blând, generos, cinstit și cu mare credință în Dumnezeu, de la care am moștenit dragostea pentru cărți și sper eu și sufletul… Îi doresc din tot sufletul să fie sănătos atât cât i-a mai dat Dumnezeu să stea alături de noi și îi trimit toată dragostea noastră de aici de departe… Este o mândrie și o onoare să îi fiu nepoată…"*

Cristina Postelnicu, Germania
(nepoată)

Ștefan Malanca s-a născut în satul Coroiești din comuna Bogdănița, județul Vaslui unde a crescut alături de cei 4 frați ai săi și părinții Vasile și Safta. Copilăria sa a fost una simplă și curată, așa cum erau vremurile pe atunci cu toate că, greutățile nu ocoleau viața locuitorilor noștri nici atunci. În plus la vârsta de trei ani a rămas orfan de tată, om curajos ce și-a vărsat sângele pentru țară, în război, în munții Tatra. Pe mamă a avut-o lângă sufletul său, din fericire, până la 30 de ani.

Ștefan Malanca s-a născut acum 100 de ani, pe data de 13 iunie 1913 și a urmat școala primară în satul natal după care a fost primit în ucenicie la un atelier mecanic din Bârlad, unde a învățat cu sârguință și devotament meseria care atât de mult i-a folosit în viață, mai târziu: aceea de mecanic.

În 1935 a fost încorporat ca militar fiind peste doi ani lăsat la vatră. Luptă pe frontul de est și este împușcat în brațul stâng, drept mărturie fiind chiar glonțul de atunci ce încă îl poartă în trup – adevărată medalie al durerosului război. Cu un surâs misterios dar și șăgalnic și-aduce aminte cum tot în război, fiind secetă, în lipsa apei a fost nevoit împreună cu ceilalți soldați să-și spele picioarele cu parfum de colonie ce se găsea din abundență într-o fabrică părăsită din Odessa. La nici un an se angajează în cadrul Poliției Bârlădene ca gardian public, până în anul 1941 când a fost repartizat în aceeași funcție la Cernăuți. Însă dorind după plaiurile natale, se întoarce în Bârlad unde locuiește până în anul 1949, practicând aceeași meserie de care am vorbit.

În 1949 este transferat ca milițian la Miliția județeană Tutova.

În anul 1945 se îndrăgostește de Anton Eugenia care îi va deveni devotată și iubitoare soție și care îi va dărui cinci copii (doi băieți și trei fete). Vorbind cu el, sufletul său bătrân, trecut cu bărbăție prin vâltoarea vieții, surâde cu mândrie la gândul că toți copiii îi trăiesc și sunt toți sănătoși, ba încă i-au mai dăruit și

șapte odoare de nepoți, din care au răsărit ca dintr-o roditoare vie alți șapte strănepoți.

Este un om activ, sârguincios. La 62 de ani, în anul 1975 după ce lucrează ca portar, responsabil la o fabrică de sifoane, mecanic și lăcătuș mecanic iese la pensie la limită de vârstă. Rămâne activ și duce o viață

tihnită și cumpătată, ocupându-se, ca tot românul, de treburile gospodărești, bucurându-se din plin de numeroasa și frumoasa lui familie.

La 85 de ani suferă o pareză, trece prin două operații dificile, dar rămâne dârz ca un stejar bătrân și falnic uimind pe doctori care nu-i mai dăduseră mai mult de zece ani de viață de atunci trecând nici mai mult nici mai puțin de 15 ani.

A rămas vioi și plin de viață o mângâiere și un izvor de vorbe bune pentru copii, nepoții și strănepoții săi.

Anul acesta de Sfânta zi a Înălțării lui Hristos Mântuitorul nostru, impresionată de statura acestui om deosebit care la vârsta sa de un secol ține morțiș să-și îngrijească singur grădina sa din fața casei, Conducerea Asociației noastre a hotărât să îi înmiresmeze ziua, punctând această dublă și bucuroasă sărbătoare, urându-i la mulți ani și oferindu-i frumoase flori, un ajutor nerambursabil, un tort și o diplomă de merit pentru viața sa și calitatea de membru al Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor “Elena Cuza”, alături de care dumnealui a stat peste 38 ani.

Sărbătoritul și-a așteptat musafirii cu un surâs viu, le-a recitat poezii din război, care mărturisesc, pe unii dintre noi ne-au răscolit până la lacrimi.

Copil al nimănui

Copil micuţ cu ochi cărunţi,
Rămas orfan de la părinţi,
De ce tot plângi şi spui oricui
Că eşti copil al nimănui?
Nu mă-ntrebaţi al cui mai sunt …

Ai mei părinti sunt în mormânt.
La Mărăşeşti, tăticul meu,
Cu arma în mână el greu luptă
Şi în atac se năpustea
Şi cu arma crunt lovea.

Dar un glonte l-a lovit.
Ca un erou el a murit.
Şi maica mea, când auzi,
De plânsuri ea înnebuni
Şi biata, după şase luni,
Muri într-o casă de nebuni.

De atunci eu plâng
Şi spun oricui
Că sunt copil al nimănui.
Al nimănui pe acest pământ
Căci tata, mama…
Zac în mormânt.

O viață cum poate că foarte curând nu vom mai afla decât din cărți. Un model. Unul din eroii noștri. Mulți ani trăiască, iar pacea Domnului să odihnească peste el.

Andrei-Nicolae Mihai

Medalion

Maria Marin

Cuvinte de dor

Păşeam atent de pe un pătrăţel pe altul, în faţa blocului turn din gara Bârlad, nerăbdător. Aveam câţiva anişori şi mă pregăteam cu emoţie să mergem la “naşa”. Pentru părinţii mei era naşa de căsătorie, dar TOŢI îi ziceam naşa – pentru mine ce înseamnă a fi naşă era o adevărată dilemă şi a rămas dilemă până chiar acum puţini ani, dar simţeam că a fi naş reprezintă un lucru măreţ şi misterios, era un subiect cu care îmi ocupam bine timpul, cu toate că încă nu eram la şcoală.

Locuiam într-un apartament oarecum modern pentru vremurile acelea, căci era unul cu camere deosebit de spaţioase, numai balconul era aproape cât jumătate de dormitor dintr-un apartament normal. Pentru mine apartamentele reprezentau vaste spaţii ce trebuiau descoperite, dar din păcate majoritatea apartamentelor pe care le cunoşteam nu erau atât de tainice şi fascinante. Al meu însă, din fericire, era unul complex din acest punct de vedere, ascundea multe locuri fericite şi secrete.

În drum către naşa îmi făceam o mulţime de vise, abia aşteptam să ajung. Naşa avea o statură deosebită, degaja miresme mângâietoare pentru inima mea de copil, luam contact cu o persoană deosebită, eu aşa simţeam.

Pe cât de nerăbdător eram să ajung acolo, pe atât de ruşinos eram când venea momentul de a-i trece pragul. Noi stăteam la gară – tărâm misterios al tehnologiei în care aveam ocazia să intru în trenuri pustii, să urc prin locomotive uneori chiar şi cu picioarele goale şi dacă eram un pic mai obraznic ştiam chiar să dau anunţuri pe difuzorul central care anunţa trenurile, era un stâlp lângă o cale ferată cu un mic microfon pe care nu îl băgase nimeni în seamă, dar eu am ştiut mai bine!

Naşa se afla într-un univers deasemenea fascinant, chiar mult mai fascinant şi bucuros, căci stătea în zona Grădinii publice. Acolo lumea era altfel, parcă mai distinsă, mai nobilă, mai cultă, mie aşa mi se părea, dar aceasta din cauza castanilor din zonă şi a privirii cu care ne întâmpina naşa când îi treceam pragul. Inima îmi bătea cu frică şi bucurie, emoţia era mare, abia aşteptam să pătrund în acest univers: apartamentul unde sta naşa.

Holul puţin lat, dar lung, cu mobile secrete era o adevărată potecuţă la fel de secretă. Camera finului pentru mine reprezenta un adevărat festin al tuturor simţurilor mele curioase de copil. Acolo eram relaxat.

Câteodată eram chemaţi, noi, copiii, şi în sufragerie. Naşa, printre mobilele masive şi impunătoare părea şi naşă şi bunică. Tot timpul am perceput-o ca pe o bunică cu sufletul tânăr. Naşul era un om cu o statură a feţei care pe mine mă intimida, de aceea mă şi atrăgea dealtfel omul, căci faţa sa impunătoare devenea un adevărat izvor al raiului atunci când naşul zâmbea. Te mângâia şi îţi dădea încredere; cu toate acestea, din păcate, cred că naşul nu zâmbea atât de des cât ne-ar fi trebuit nouă, dar tocmai de aceea pentru mine cel puţin, zâmbetul său era scump, aveam buzunare speciale pentru aceste zâmbete.

Bucuria mea era dacă zâmbeau amândoi o dată: naşul şi naşa. Erau printre cele mai frumoase lucruri din viaţa mea, aceste gesturi. Sunt şi acum.

Totul era distins acolo. Naşa era agreabilă. Naşul era

gentleman. Erau vii și politicoși, aveau viață în ei, aș fi stat acolo cu orele, fără să zic nimic, doar să ascult și să privesc, în preajma nașei tot timpul m-am simțit bine, în siguranță… oare știe? Eu nu i-am spus niciodată…

Timpul s-a încolăcit, ai mei au divorțat, n-am mai călcat pe acolo, am uitat de nașa. O despărțire de acest fel, ruperea unei căsătorii nu aduce nimic bun, orice am crede noi. Acum când mă gândesc, la nașa mă simțeam ca și cum plecam din universul socialist în care trăiam cu toții și ajungeam la un distins conac boieresc, cu cel puțin o sută de ani înainte, așa simțeam la nașa, în preajma sa, noblețe. Mulți spun: „poporul ală e cu o mie de ani înaintea noastră, când o să ajungem ca ei?”. Eu nu știu de ce, nu vreau să-i prind pe „ăia” din urmă, ci m-aș întoarce înapoi când sufletul românilor nu era corupt de prostiile lor occidentale – masonice, decadente și ateiste. Nu știu de ce nu învățăm din greșelile lor și îi luăm drept exemplu, când aceste țări pur și simplu nu sunt exemple bune de urmat, chiar ei o recunosc: vin specialiști la noi și mulțumesc lui Dumnezeu că ne-au rămas satele intacte și natura încă vie și nemodificată criminal ca în occidentul lor în care toți sunt prietenoși, dar nimeni nu are prieteni.

Dar pentru mine nu e așa greu: eu am avut șansa să pot călători în România noastră curată de demult, **această Românie mai există**. Una din șansele mele prețioase de a părăsi pentru clipe aceste timpuri apostatice este nașa. Mă întâlnesc cu dânsa, intru în altă lume. Cred că e singura persoană cu care nu m-am putut certa și care niciodată nu m-a certat. Nu mi-a ținut niciodată morală, dar tot timpul m-a disciplinat. Nașa este un CARACTER! Unul dintre ultimele pe care le mai avem, este unul dintre acei bătrâni buni de cumpărat – cine știe despre ce vorbesc, știe că piața

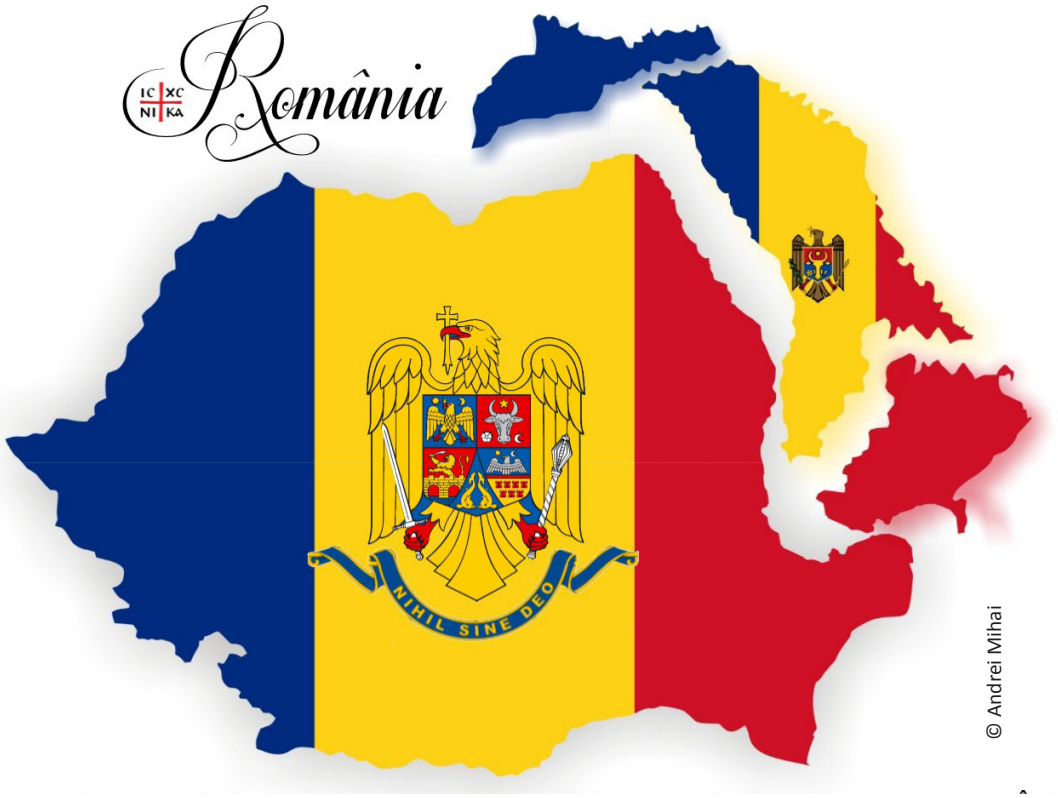

Mulțumim lui Dumnezeu de două lucruri: unu - că ne-am născut ORTODOCȘI și al doilea - că ne-am născut ROMÂNI!
Din amândouă izvorăște din plin căutarea și dorul nostru de ADEVĂR și LIBERTATE!

respectivă e falimentară – atât la nivel național, cât mai ales la nivel mondial. Dar poate și mai important: nașa m-a învățat istorie! Istoria lucidă, adevărată, necompromisă. Și încă mă mai învață, din fericire.

N-aș spune mai mult, decât că o iubesc pe nașa care nu e nașa mea și sunt bucuros că am o soție care o iubește la rândul ei la fel de mult. Sper doar ca și copii mei să aibă șansa să o cunoască pe nașa măcar un pic, căci de iubit o vor iubi chiar și dacă nu o vor cunoaște niciodată. Aceasta și pentru că nașa chiar ne iubește, știu aceasta sigur chiar dacă niciodată nu mi s-a spus concret.

Nașa e ca o ceașcă de cafea sau ceai bun, cu miros de hârtie și cărți poștale vechi, un conac cu miresmele României adevărate. Una din ultimele doamne ale lumii…

Nașa este pentru mine o bucurie eternă, de aceea și dânsei îi doresc de la Dumnezeu aceasta: să fie numai a lui Dumnezeu.

La mulți ani, doamna profesoară Maria Marin, din suflet!

Emoționat, cu inimă de fiu,
Andrei-Nicolae Mihai

BUCURIE

Careu dedicat d-nei prof. Maria Marin

ORIZONTAL: 1) De formă alungită – Animal săritor. 2) Turist – Vârste. 3) Singurul exemplar – Stratul subțire de var. 4) Zeul cu naiul – Referitoare la Fecioara Maria. 5) Reprezentanți diplomatici – Neamț, pe autovehicule. 6) Începe toastul! – Starea de enervare. 7) Culori aprinse – Cap de cocoș! 8) Imagine toracică normală (abr.) – Marginea terenului de popice. 9) Gresate ca să nu scârțâie – Roman de Liviu Rebreanu – Posed. 10) Desfășurarea fără întreruperi a unei activități. 11) A transmite altuia un drept de proprietate – Strașnic.

VERTICAL: 1) Om care muncește mult – Ploaie de scurtă durată. 2) Are pușcă și câine – Fluviu în Africa. 3) A mângâia – Intră în componența unei mori de vânt (pl.). 4) Apă stătătoare – Metode de lucru. 5) Arbore tropical cu flori galbene, din ale cărui fructe se prepară o băutură răcoritoare – Floare albastră. 6) Cursul schimbului, într-o anumită zi, pe piața valutară – Diminutiv feminin. 7) O mică măsură agrară – Obicei din străbuni – Patrupedele puse la jug. 8) Cap de girafă! – Plantă ornamentală cu frunze mari, penate, ale cărei rădăcini sunt folosite în medicină. 9) Om foarte darnic – Avocat (presc.). 10) A pune ceva la cale – Însemnată în calendar. 11) Cunoscuta eroină de romanță populară – Proba cunoștințelor.

Dicționar: PAN.

TRIUNGHI

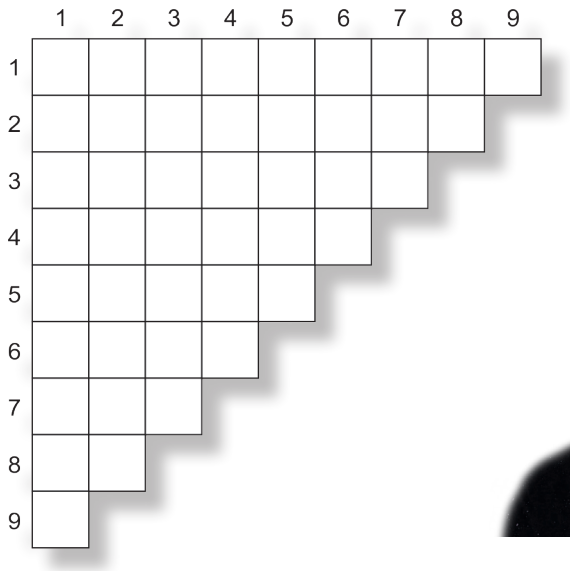

ORIZONTAL și **VERTICAL**: 1) Persoane cu pregătiri speciale, așa cum au fost **Maria Marin**, predând istoria, și **Neculai Ghețău**, predând muzica. 2) Cititul unei lecții de mai multe ori. 3) Calculare. 4) Puse la adăpost. 5) Vârstă. 6) Combinația dintre un acid și o bază. 7) Lecțiile de la școală. 8) A doua notă în muzică. 9) Singulari!

Serghei Coloșenco

Medalion

Neculai Gheţău

A devenit o obișnuință a revistei noastre să-i sărbătorească pe cei mai activi colaboratori.

După prezentările făcute d-lor profesori Gruia Novac și Serghei Coloșenco în numerele 10 și, respectiv, 11, de data aceasta le-a revenit „onoarea" d-nei prof. Maria Marin și d-lui prof. Neculai Gheţău.

Ne-am gândit să dăm originalitate medalionului d-lui prof. Neculai Gheţău[1] și-l lăsăm să se prezinte singur:

În toamna anului 1966, absolvent fiind al I.P. 3 ani Iaşi, Facultatea de muzică, am fost repartizat prin dispoziţia Ministerului Învăţământului nr. 2840 din 1.IX.1966 ca titular la Şcoala nr. 5 Bârlad. Fără a lua legătura cu direcţia acestei şcoli în prima săptămână de la numire am fost transferat, în interesul învăţământului, la Liceul Pedagogic „Al. Vlahuţă" Bârlad, care în acel timp ducea lipsă de profesori de muzică. Mi-am desfăşurat activitatea la acest renumit liceu bârlădean, ajutat şi îndrumat de colegi cu mai multă experienţă în învăţământ, amintesc pe regretaţii prof. Timuş Ioan, Mihăilescu Ioan şi alţii, până în toamna anului 1975 când, am revenit la Şcoala nr. 5, cu completarea catedrei la Şcoala nr. 4. La Şcoala nr. 5 am găsit un colectiv de cadre didactice bine pregătit profesional şi gata oricând să îndrume şi să ajute pe cei noi veniţi în unitate. Amintesc pe înv. Zbârnea Panainte, Olaru Elisabeta, Ichim Sevastinca, Neacşu Limonia, Mihăilescu Mircea (îndeplinea şi munca de secretar al şcolii), pe prof. Ciomaga N. Bogos, familia Borşu, Mocanu Tache, Feraru Ion, Mihordea şi alţii, alături de care am educat şi instruit muzical multe clase de elevi. Mai târziu, la rândul meu, am fost alături de noii profesori veniţi la şcoală, precum Gheorghe Marian, Munteanu Elena, Pascu Georgel, Scheineider Helmuth, cărora le-am dat tot ajutorul atunci când am fost solicitat.

Despre colectivul de elevi ce pot să spun? Erau elevi proveniți din medii sociale eterogene (mai mult sărăcuți decât bogați). Școala 5 nu se bucura pe atunci de o faimă deosebită. Era „școala de la piață" unde învățau și mulți copii de etnie romă, precum elevii: Manole (un bun acordeonist), Mureș, Brătianu, Ionică și alții care se străduiau totuși să ţină pasul cu cei mai dotați. Colectivul de cadre didactice de la Școala nr. 5 se poate mândri și cu elevi care au făcut cinste acesteia, ajungând cadre bine pregătite în diferite domenii de activitate. Îmi aduc aminte de elevi precum Panainte Oana, Costescu Sorin, Daneș I., Pintilie Marcela, Curea Raluca, Popa Roxana, Pasat, Codreanu, Său, Tepșanu, Chiper Iustina, Plăcintă M., Rebegea Marius, Dabija, Bârcă, Manolache și mulți alții.

În afară de activitatea didactică desfăşurată la catedră, am avut în şcoală şi alte sarcini de care m-am achitat cu responsabilitate. Dintre acestea aş aminti: secretarul şcolii în perioada 1980-1984 (după pensionarea d-lui Mihăilescu Mircea), responsabil cu întocmirea şi evidenţa inventarului şcolii până în 1989 şi după aceea, casier al unităţii de pionieri şi cel mai important, diriginte la 3 serii de elevi, 1985-1989; 1989-1993; 1995-1997 (din clasa a VII-a).

După cutremurul din 1977 alături de Gheorghe M., Frumuzache V., Mocanu T. și alții am ajutat cu priceperea și puterile noastre la așa-zisa „reconstrucție" a școlii, puternic afectată în urma cutremurului, pentru ca activitatea școlii să poată continua în bune condițiuni.

Îmi amintesc cu mai puţină plăcere de munca cu pionierii (nu cea educativă) când eram obligaţi să strângem materiale refolosibile: sticle şi borcane, fier vechi, maculatură, să măturăm străzile etc. şi nu prea aveam de unde strânge. Azi este de unde, dar nu se mai strâng.

Cele mai dificile erau muncile agricole de toamnă din cauza cărora trebuia să începem cursurile la sfârşitul lui octombrie, cu toate că „beneficiam" și de unele „facilități" (în special la culesul viilor).

În afara educaţiei muzicale, specificată în programa şcolară, am pregătit şi condus corul şcolii şi un grup vocal care, fără să aibă rezultate deosebite, au fost prezente la toate activităţile culturale ale şcolii şi ale oraşului.

Îmi amintesc cu nostalgie de concertele de colinde pe care corul Şcolii 5 le prezenta în fiecare an pe scena Casei de Cultură cu ocazia sărbătorilor de iarnă, de serbările de sfârşit de an şi, în special, de manifestările prilejuite de absolvirea clasei a VIII-a.

În iunie 1997, după o activitate de 22 de ani la Şcoala 5 sub conducerea a 5 direcţii, Aur, Mocanu, Feraru,

1 Material apărut în revista „Axa", an VI, nr. 11, iunie 2007, a Școlii „Principesa Elena Bibescu" din Bârlad, unde dl. profesor a funcționat și de unde a ieșit la pensie.

Ţicău, Popa M. şi 38 de ani în total, am fost pensionat. Parafrazându-l pe G. Enescu, aş putea spune cu nostalgie: „Am început cariera didactică într-o şcoală din judeţul Iaşi în 1956 şi am încheiat-o la Şcoala 5 Bârlad în 1997. A fost lung acest drum, dar cât de scurt mi s-a părut”.

Astăzi, după 10 ani de la pensionare, răspund cu plăcere la toate invitațiile Școlii 5 așa cum este poate și scurta expunerea de față, care oglindește pe scurt activitatea unui fost component al prestigiosului colectiv didactic al Școlii cu clasele I-VIII nr. 5 „Principesa Elena Bibescu”, Bârlad.

MUZICALĂ

Careu dedicat d-lui prof. Neculai Gheţău

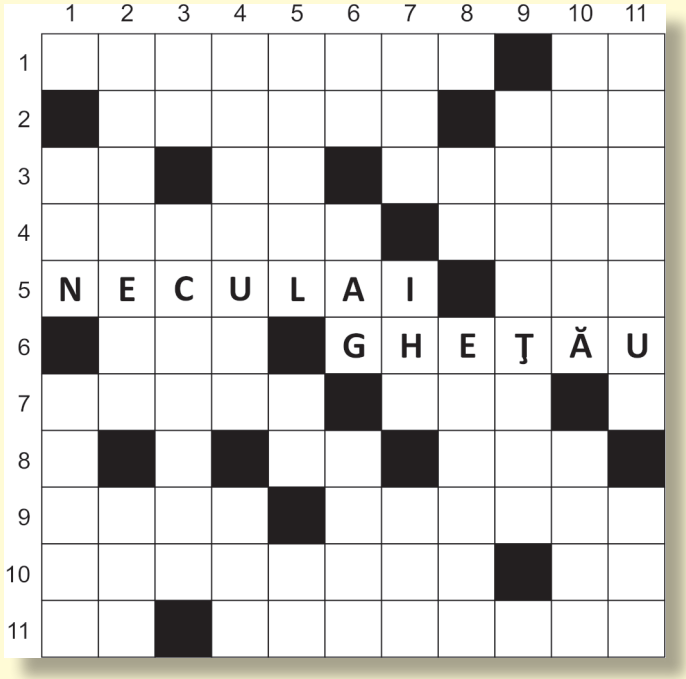

ORIZONTAL: 1) Dans popular ucrainean, cu o mișcare dinamică, pe o melodie veselă (pl.) – Trombon, 14! 2) Compozitor și dirijor de cor român (Constantin; 1915-1974) – „Foc”, în toponimia franceză. 3) Deasupra – Antonio Vivaldi – Instrument de suflat, asemănător oboiului, în Grecia antică. 4) Parfumat – Cuvânt german folosit pe partiturile muzicale, însemnând „gingaș, delicat”. 5) NECULAI – Adverb latin (= *unde*). 6) Instrument cu coarde ciupite, la caucazieni – GHEȚĂU. 7) Dinte stricat – Puse în nisip! 8) Nota șase la muzică – Răsărit. 9) Vals domol – Melodie. 10) Compoziții muzicale pentru orchestră – Bir! 11) Începe samba! – Acordeoane de dimensiuni reduse.

VERTICAL: 1) Zeitate, inventatorul naiului – Piesa din lemn pe care se sprijină coardele unui instrument muzical. 2) Compoziție muzicală cu conținut agreabil, scrisă pentru soliști, cor și orchestră – Operetă de Fr. Lehar. 3) La revedere – Mic instrument muzical de suflat, din argilă arsă, de formă ovală și cu găuri (pl.). 4) Instrumentele muzicale de suflat – Înainte de la, la! 5) Fluier mare ciobănesc – Emil Lerescu – Theodor Rogalski. 6) Plin de apă – Lac în Norvegia – Cântec de Alexandru Mandy. 7) Haină – Interjecție – Oră întoarsă! 8) Folosință – Liric rus, autorul poemului „Tobosarul ceresc” (Serghei). 9) Cântă la un instrument muzical de suflat. 10) Instrument muzical mai mare ca lăuta, cu coarde speciale pentru sunetele grave – Joc popular românesc, care se joacă la țară de lăsatul secului (reg.). 11) Piesă de os, de metal prin care se suflă în instrumentele muzicale de suflat – Cântecul greierelui.

Dicționar: FEU, ZART, UBI, TAR, ÎHÎ, ȚERC.

1	3	7	G 1	5	8
2	7	3	H 2	5	8
3	10	9	E 3	8	6
4	11	3	Ţ 4	8	9
5	12	8	Ă 5	4	6
6	4	5	U 6	4	6

ARITMOGRIF

1) Compozitor și dirijor englez (1857-1934). 2) Compozitor și dirijor austriac (Franz). 3) Compozitor român (Anatol). 4) Compozitor român, autorul operetei „Rodica” (Norman). 5) Compozitor român (Teodor). 6) Compozitoare, autoarea coloanei muzicale a filmului „Moromeții” (Cornelia).

URAREA NOASTRĂ

(Rebo metagramă: XXCX + XXXX + VXXXXX = 2, 4, 8)

A MAI MURIT UN PATRIOT, UN MĂRTURISITOR, S-A MAI NĂSCUT UN SFÂNT...

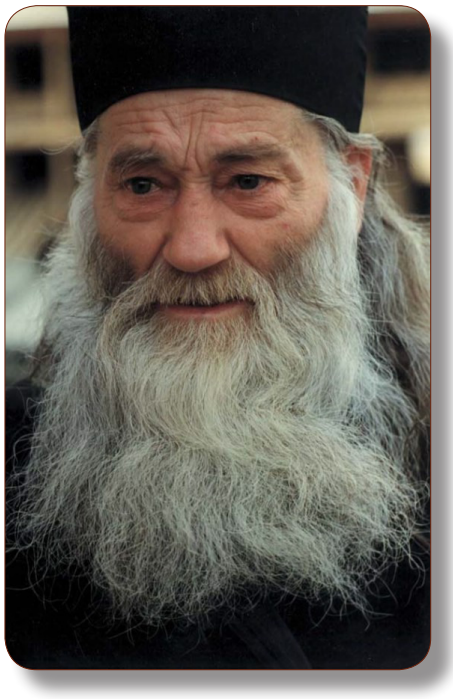

"Există în istoria popoarelor oameni care schimbă destine, prin credința, curajul și lupta lor. Un astfel de om a fost și părintele Iustin Pârvu, stareț al Mănăstirii Petru Vodă, din frumosul ținut al Neamțului. Dacă am putea să cuprindem în două cuvinte portretul spiritual al arhimandritului Justin, cred că nu am greși cu nimic socotindu-l un ***mărturisitor eroic****."* (Ziarul Lumina)

Părintele Arhimandrit Iustin Pârvu, de la Mânăstirea Petru Vodă din județul Neamț, a murit, duminică seara (16 iunie 2013), după ce în urmă cu câteva săptămâni fusese operat de cancer la stomac. "La ora 22:40, ora României, după o suferință de mai multe săptămâni și după un chin care s-a acutizat în ultimele ore, părintele Iustin Pârvu a încetat din viața aceasta trecătoare și s-a mutat la cerești cete, la Sfinții Mucenici și Mărturisitori pe care atât i-a iubit și după care atât a jinduit", se arată într-un comunicat al Mânăstirii Petru Voda, pe care a ctitorit-o și a închinat-o martirilor români din închisorile comuniste.

S-a născut pe 10 februarie 1918, în satul Poiana Largului, județul Neamț. Pe când avea 17 ani, în 1936, intră frate la Mănăstirea Durău, din Moldova. În 1939, se înscrie la Seminarul Teologic de la Mănăstirea Cernica, lângă București. Ulterior va ajunge la seminarele din Râmnicu-Vâlcea și Roman. În anul 1940 va avea loc tunderea sa în monahism (ritual de introducere în cadrul monahismului), iar la doar un an distanță, hirotonia întru preot. A primit hirotonia la vârsta de 22 de ani.

Între anii 1942-1944, părintele Iustin Pârvu a slujit ca preot militar pe frontul de est până la Odessa. În acest timp, alături de „Divizia 4 Vânători de Munte" a luat parte la luptele din cel de-Al Doilea Război Mondial, ajungând până la Don. După întoarcerea în țară, el continuă studiile la Seminarul din Roman. În anul în care va absolvi seminarul, în 1948, el va fi arestat pe motive politice. Este condamnat la 12 ani de detenție trecând prin închisorile Suceva, Văcărești, Jilava, Gherla, Periprava și Aiud. Urmează apoi munca silnică din minele de la Baia Sprie, iar în final ajunge la închisoarea Pitești. Refuzând să se lepede de credință, în anul 1960 părintele Iustin este condamnat la încă patru ani de temniță.

Perioada din închisoare a fost chinuitoare, dar nu a rămas fără rod duhovnicesc: „Cunoscându-te pe tine însuți, descopereai sensul superior al vieții, destinul ei înalt, mult deasupra nimicului cotidian; te descopereai pe tine tare în credință, sau slab... așa cum nu te-ai fi cunoscut niciodată în împrejurările obișnuite ale vieții. De aceea e prețios timpul pe care-l avem în față și greul vieții. Să știți, poverile pe care le pune Dumnezeu pe umerii noștri, dacă-s purtate cu înțelepciune, odată cu trecerea timpului sfințesc sufletul, îl curățesc, îl luminează, și omul nu se mai încurcă în nimicuri, ci străpunge barierele întunericului... După ce am descoperit iconomia lui Dumnezeu, am început să rezistăm. Suferam cu bucurie acest martiriu, înduram orice nedreptate ca prin jertfa răbdării noastre să ispășim din păcatele noastre și ale neamului. Cu ajutorul harului am înțeles că acele condiții infecte și umile erau adevărate pricini de despătimire. Aiudul și Gherla erau fabrici de martiri în cel mai adânc sens al cuvântului."

În anul 1964 este eliberat. Datorită greutăților întâmpinate după eliberare, el ajunge să lucreze ca muncitor forestier. Ulterior, monahul este primit în obștea de la Mănăstirea Secu, unde va sluji ca preot și duhovnic între anii 1966-1974. Mai apoi, în perioada cuprinsă între 1974 si 1989, părintele va fi preot monah la Mănăstirea Bistrița, unde autoritățile comuniste i-au stabilit domiciliu forțat. În anul 1976, părintele Iustin Pârvu va ajunge la mănăstirile de la Sfântul Munte Athos.

După evenimentele din decembrie 1989, părintele Iustin Pârvu se întoarce la Mănăstirea Secu, unde va sluji ca preot și duhovnic timp de aproape un an. După aceea, el se retrage în sihăstrie, cu gândul de a-și petrece restul zilelor în post și rugăciune. Rânduiala lui Dumnezeu era însă alta cu Părintele Iustin. Astfel, între anii 1991-1992, alături de alți doi monahi, Ignat și Calinic, părintele sosește în satul Petru Vodă. Aici, el va întemeia Mănăstirea Petru Vodă - județul Neamț, pe care o închină martirilor români din închisorile comuniste. Mănăstirea va

avea drept hram pe Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil. Mai târziu, în împrejurimile mănăstirii, părintele Iustin Pârvu va pune temelia unui schit de maici, a unui azil de bătrâni, cât și a unui centru de plasament pentru copii.

În anul 2003, părintele înființează o publicație de învățătură și atitudine ortodoxă, cu apariție lunară, numită *„Glasul Monahilor”*. Odată cu venirea anului 2008, în data de 2 noiembrie, părintelui îi vine și cinstea de a fi ridicat la rangul de arhimandrit. Din 2008, apare, cu binecuvantarea părintelui, *„Revista Atitudini”*. Duce o luptă asiduă de informare a românilor împotriva dictaturii biometrice pregătită țării noastre și lumii întregi prin introducerea cipurilor biometrice în actele cetățenilor, despre care a spus că sunt peceți antemergătoare și pregătitoare peceții finale a lui Antihrist.

„Suntem responsabili, zicea părintele, pentru moștenirea duhovnicească pe care o lăsăm generației viitoare. Fiecare în parte are un rost temeinic în acest organism care este trupul Bisericii, iar prin nepăsarea ta strici nu numai sufletul tău, ci și duhul ortodox în genere pe care-l vor moșteni cei de după tine“.

În cazul părintelui Justin, identificarea sa cu neamul și țara în care s-a născut a fost atât de profundă, încât atunci când a plecat la Muntele Athos, deși impresionat de ce descoperise acolo, după fiecare slujbă, ieșea afară din biserică și, uitându-se spre Răsărit, zicea cu inima arsă de dor: *„Simt că mă așteaptă țara mea“*. Orice neam are un patrimoniu fizic sau biologic, un patrimoniu material și unul spiritual, mărturisea părintele. Toate acestea trei își au importanța lor și pe toate un neam trebuie să și le apere. Cea mai mare însemnătate o are patrimoniul spiritual pentru că numai el poartă pecetea eternității, numai el străbate veacurile… Toate popoarele din jurul nostru au venit de undeva și s-au așezat pe pământul unde trăiesc, istoria ne dă date precise despre venirea bulgarilor, turcilor, maghiarilor, slavilor. Un singur neam nu a venit de nicăieri. Acela suntem noi. Ne-am născut din negura vremii pe acest pământ odată cu stejarii și cu brazii! De ei suntem legați nu numai prin pâinea și existența pe care ne-o dă pământul muncindu-l din greu, dar și prin toate oasele moșilor și strămoșilor care dorm în țărâna lui! Toți părinții noștri aici sunt. Toate amintirile noastre, întreaga noastră istorie, în acest pământ stau îngropate, istorie pe care cu siguranță absolută o vom vedea la Dreapta judecată așa cum a fost, nu cum este falsificată.

Părintele Justin, în smerenia sa, gândea că, deși nu a împlinit nimic din cele ale călugăriei, va găsi totuși Dumnezeu vreun prilej de mântuire și pentru dânsul. „Toți vom fi judecați după faptele noastre, bune sau rele. Moartea nu anulează și nici măcar nu simplifică lucrurile și faptele, vorbele sau gândurile noastre de aici, de pe pământ, ci le complică, implicându-le în veșnicie. Acolo, la dreapta judecată nu mai este îndreptare, faptele tale vor arăta cine ai fost tu pe pământ. Ele ne sunt judecătorii, indiferent că ai fost ierarh, președinte al țării, parlamentar, preot, călugăr, mirean, polițist, portar sau altceva…”. Acum părintele a lăsat grijile și neputințele vieții pământești, îndreptându-se către limanul cel lin unde nu este durere, întristare, nici suspin.

Colaj realizat de **Andrei-Nicolae Mihai**

Sursă: Ieromonahul Teognost,

Părintele Iustin Pârvu și bogăția unei vieți dăruită lui Hristos, vol. I și II,

Editura Credința Strămoșească, 2009

Mănăstirea Petru Vodă

BUNICUL

de Barbu Ștefănescu Delavrancea

Se scutură din salcâmi o ploaie de miresme.

Bunicul stă pe prispă. Se gândește. La ce se gândește? La nimic. Enumeră florile care cad. Se uită-n fundul grădinii. Se scarpină-n cap. Iar enumeră florile scuturate de adiere.

Pletele lui albe și creț parcă sunt niște ciorchini de flori albe; sprincenele, mustățile, barba... peste toate au nins anii mulți și grei.

Numai ochii bunicului au rămas ca odinioară: blânzi și mângâietori.

Cine trânti poarta?

– Credeam că s-a umflat vântul... o, bată-vă norocul, cocoșeii moșului!

Un băietan ș-o fetiță, roșii și bucălai, sărutară mâinile lui „tata-moșu”.

– „Tată-moșule, zise fetița, de ce zboară păsările?

– Fiindcă au aripi, răspunse bătrânul sorbind-o din ochi.

– Poi, rațele n-au aripi? de ce nu zboară?

– Zboară, zise băiatul, dar pe jos.

Bătrânul cuprinse într-o mână pe fată și în cealaltă pe băiat.

– O, voinicii moșului!...

Și zâmbi pe sub mustăți, și-i privi cu atâta dragoste, că ochii lui era numai lumină și binecuvântare.

– Tată-moșule, da’ cocorii un’ se duc când se duc?

– În țara cocorilor.

– În țara cocorilor?

– Da.

– Dar rândunelele un’se duc când se duc?

– În țara rândunelelor.

– În țara rândunelelor?

– Da.

– Tată-moșule, aș vrea să-mi crească și mie aripi și să zbor sus de tot, până în slava cerului, zise băiatul netezindu-i barba.

– Dacă ți-o crește ție aripi, zise fata, mie să-mi prinzi o presură și un sticlete.

– Da... hî... hî... poi ce fel... și mie?

Fata se întristă.

Bătrânul o mângâie și zise băiatului:

– Bine, să prinzi și pentru tine, să prinzi și pentru ea.

– Ție două și mie două... nu e-așa, tată-moșule?

– Firește, ție două, lui două și mie una.

– Vrei și tu, tată-moșule? întrebă băiatul cu mândrie.

– Cum de nu?! Mie un scatiu.

Ce fericiți sunt!

Băiatul încălecă pe un genunchi și fata pe altul. Bunicul îi joacă. Copiii bat în palme. Bunicul le cântă „Măi cazace, căzăcele, ce cați noaptea prin argele”...

O femeie uscățivă intră pe poartă cu două doniți de apă. Copii tăcură din râs și bunicul din cântec.

E muma lor și fata lui.

Cum îl văzu, începu:

– I... tată, și d-ta... iar îi răzgâi... o să ți să suie în cap...

Bunicul ridică mâna în sus, aducând degetele ca un preot care binecuvântează, și zise prelung:

– Lăsați pe copii să vie la mine!

– Biiine, tată, biiine... dar știi... o, bată-i focul de copii!...

Femeia intră în casă.

– Să-i bată norocul și sănătatea, șopti moșul ca și cum ar fi mustrat pe cineva, și sărută în creștetul capului și pe unul, și pe altul.

Și iar începu râsul, și jocul, și cântecul.

Se osteni bunicul. Stătu din joc. Copiii începură să-l mângâie.

Din vorbă în vorbă, copiii se făcură stăpâni pe obrajii bunicului.

– Partea asta este a mea.

– Și partea asta, a mea!

– Mustața asta este a mea.

– Și asta, a mea!

La barbă se-ncurcară. Bunicul îi împăcă, zicându-le:

– Pe din două.

Și copii o și despicară, cam repede, că bătrânul strânse din ochi.

– Jumătate mie.

– Și jumătate mie.

Și după ce o împărțiră frățește, începu lauda.

Băiatul:

– Mustața mea e mai lungă.

Fata:

– Ba a mea e mai lungă!

Și băiatul întinse d-o mustață și fata de alta, ba a lui, ba a ei să fie mai lungă.

Pe bunic îl trecură lacrimile, dar tăcu și-i împăcă zicându-le:

– Amândouă sunt deopotrivă.

– Ș-a mea, ș-a ei!

– Ș-a mea, ș-a lui!

La obraji cearta se aprinse mai tare.

– Partea mea e mai frumoasă.

– Ba a mea, că e mai albă!

Bunicul zâmbi.

– Ba a mea, că e mai caldă!

– Ba a mea, că e mai dulce!

– Ba a mea, că nu e ca a ta!

– Ba a mea, că are un ochi mai verde!

– Ba a mea, că are un ochi și mai verde!

Bunicul abia se ținea de râs.

– Ba a mea!

– Ba a mea!

Și băiatul, înfuriindu-se, trase o palmă în partea fetei.

Fata țipă, sări de pe genunchiul bătrânului, se repezi și trase o palmă în partea băiatului.

Băiatul, cu lacrimile în ochi, sărută partea lui, și fata, suspinând pe a ei.

Mama lor ieși pe ușă și întrebă răstit:

– Ce e asta, viermi neadormiți!

Obrajii bunicului erau roșii și calzi. Și surâzând fericit, răspunse fie-sei:

– Lăsați pe copii să vie la mine!

Copiii în... citate!

De unde sunt eu? Sunt din copilăria mea. Sunt din copilăria mea ca dintr-o țară. **(Antoine de Saint-Exupery)**

"Putem să-i iertăm ușor pe copiii care se tem de întuneric, dar adevărata tragedie este a adulților care se tem de lumină." **(Platon)**

„Copilului poți să-i spui tot, tot; întotdeauna m-a uimit cât de puțin cei mari, tații și chiar mamele, își cunosc copiii. Copiilor nu trebuie să le ascunzi nimic sub pretextul că sunt încă mici și e prea devreme pentru ei să știe ceva. Ce idee tristă și nefericită! Și ce bine își dau seamă copiii că părinții lor îi cred prea mici și prea neștiutori, când ei, în realitate, înțeleg totul. Adultul nu știe că, până și în chestiunea cea mai dificilă, copilul îi poate da un sfat util. " **(F. M. Dostoievski)**

„Atunci când încercăm să ne instruim copiii *despre* totul din viață, ei ne învață CE este viața." **(Angela Schwindt)**

Un copil poate să învețe oricând un adult trei lucruri: cum să fie mulțumit fără motiv, cum să nu stai locului niciodată și cum să ceară cu insistență ceea ce își dorește. **(Paulo Coelho)**

Când nu mai ești copil, ai murit de mult! **(Constantin Brâncuși)**

„Dacă nu poți explica ceva unui copil de șase ani, atunci nici tu nu ai înțeles." (**Albert Einstein)**

Copiii sunt mâinile cu care ne prindem de rai. **(Henry Ward Beecher)**

„ educației copiilor este ca ei să dobândească dragostea personală de Hristos și de Maica Domnului. Nu trebuie să le dăm sfaturi ca să devină doar oameni buni. De asemenea, trebuie să-i ajutăm să rămână în Biserica Ortodoxă, și nu doar să nu păcătuiască. Faptul că rămân în Ortodoxie este un lucru important și poate să fie cauza a mântuirii, chiar dacă au făcut unele greșeli în viața lor. Copiii trebuie să se inspire din dragostea noastră către Hristos și către Dumnezeu". **(Cuviosul)**

„Tema nu este ca cineva să nască existențe pentru realitatea istorică, ci să nască persoane pentru realitatea supraistorica, pentru a intra în Rai. *Mulți nasc copii care devin hrana iadului.* (…) Scopul căsătoriei este conlucrarea soților cu Dumnezeu, așa încât să nască fii și fiice lui Dumnezeu. Este nevoie de rugăciune in vremea alegerii. Pentru a face o alegere bună este nevoie de multă rugăciune, pentru a găsi persoana potrivită acestui scop. Astăzi este un privilegiu ca cineva să aibă copii. Parinții sunt marturisitori. Când copiii cresc, atunci societatea îi răpește.

Părinții își idolatrizeaza copiii. Își petrec toata viața în jurul lor și

se identifica cu aceștia. Asta este o greșeala.

Bărbatul se însoțește cu femeia care ii este ajutor, pentru ca amândoi să reușească desăvârșirea lor. Copiii sunt darurile lui Dumnezeu si, de multe ori, odată cu copiii, se naște și angoasa și mintea se departeaza de la Dumnezeu. Insasi firea (lucrare ziditoare si nascatoare a lui Dumnezeu) va conduce familia pentru a nu avea mulți copii. Vor fi extenuați și nu vor mai putea naște mulți copii. Când oamenii se nasc și Dumnezeu dăruiește copii, să-L slăvească pe Dumnezeu. Dacă Dumnezeu nu dăruiește copii, trebuie să se liniștească, să nu se tulbure din cauza asta." ***(*Mitropolit Hierotheos Vlachos*)***

"Oricine privește viața contemporană din perspectiva vieții firești traite de cei din trecut nu poate să nu fie izbit de nefirescul în care a ajuns viața de astăzi. **Toate conceptele de autoritate și ascultare, de buna-cuviință și politețe, de comportare în public ori în particular s-au schimbat radical, s-au întors cu susul în jos**.

Din frageda pruncie, copilul de aztăzi este tratat în familie, ca regulă generală, precum un mic zeu sau o zeiță: toanele îi sunt ascultate, poftele îi sunt implinite; este înconjurat de jucării, distracții, înlesniri; nu este învățat si crescut după principiile stricte ale purtării creștine, ci este lăsat să se dezvolte după cum îl mână pofta. Poate aceasta nu se întâmplă tot timpul în fiecare familie, dar se petrece suficient de des pentru a fi regula educației contemporane a copiilor și chiar și cei mai bine intentionați părinți nu scapă pe deplin acestei influențe. Chiar dacă părinții încearcă să își crească copiii cu strictețe, cei din jurul lor incearca să facă altceva.

Când un astfel de copil devine adult, viața sa devine o căutare neîncetată după „distracție" – deșertată într-atât de orice înțeles încât un călător din orice țară a secolului al 19-lea, dacă s-ar uita la programele

noastre de televiziune, la parcurile de distracții, la reclamele, filmele și muzica noastră, ar crede că a nimerit într-un ținut de nerozi care au pierdut orice legătură cu realitatea." **(Pr. Serafim Rose)**

"Să duceți copiii să participe la fiecare Sfântă Liturghie în duminici și sărbători și să-i învățăți să se roage, pentru ca atunci când un copil se roagă, trei îngeri duc rugăciunea sa la Prea Milostivul Dumnezeu." (necunoscut)

"De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc;
de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește.
În zadar vă sculați dis-de-dimineață,
în zadar vă culcați târziu,
voi care mâncați pâinea durerii, dacă nu v-ar da Domnul somn,
iubiți ai Săi.
Iată, fiii sunt moștenirea Domnului: răsplata rodului pântecelui.
Precum sunt săgețile în mâna celui viteaz, așa sunt copiii părinților tineri.
Fericit este omul care-și va umple casa de copii; nu se va rușina când va grăi cu vrăjmașii săi în poartă." (Psalmul 126)

Noapte de vară

de George Coșbuc

Zările, de farmec pline,
Strălucesc în luminiș;
Zboară mierlele-n tufiș
Și din codri noaptea vine
Pe furiș.
Care cu poveri de muncă
Vin încet și scârțâind;
Turmele s-aud mugind,
Și flăcăii vin pe luncă
Hăulind.
Cu cofița, pe-ndelete,
Vin neveste de la râu;
Și, cu poala prinsă-n brâu,
Vin cântând în stoluri fete
De la grâu.
De la gârlă-n pâlcuri dese
Zgomotoși copiii vin;
Satul e de vuiet plin;
Fumul alb alene iese
Din cămin.
Dar din ce în ce s-alină
Toate zgomotele-n sat,
Muncitorii s-au culcat.
Liniștea-i acum deplină
Și-a-nnoptat.
Focul e-nvelit pe vatră,
Iar opaițele-au murit,
Și prin satul adormit
Doar vrun câine-n somn mai latră
Răgușit.
Iat-o! Plină, despre munte
Iese luna din brădet
Și se naltă,-ncet-încet,
Gânditoare ca o frunte
De poet.
Ca un glas domol de clopot
Sună codrii mari de brad;
Ritmic valurile cad,
Cum se zbate-n dulce ropot
Apa-n vad.
Dintr-un timp și vântul tace;
Satul doarme ca-n mormânt –
Totu-i plin de Duhul Sfânt:
Liniște-n văzduh și pace
Pe pământ.
Numai dorul mai colindă,
Dorul tânăr și pribeag.
Tainic se-ntâlnește-n prag,
Dor cu dor să se cuprindă,
Drag cu drag.

Publicată în ‚Lumea ilustrată', nr. 7, 1892

Vara

de George Coșbuc

Priveam fără de țintă-n sus -
Într-o sălbatică splendoare
Vedeam Ceahlăul la apus,
Departe-n zări albastre dus,
Un uriaș cu fruntea-n soare,
De pază țării noastre pus.
Și ca o taină călătoare,
Un nor cu muntele vecin
Plutea-ntr-acest imens senin
Și n-avea aripi să mai zboare!
Și tot văzduhul era plin
De cântece ciripitoare.

Privirile de farmec bete
Mi le-am întors către pământ -
Iar spicele jucau în vânt,
Ca-n horă dup-un vesel cânt
Copilele cu blonde plete,
Când saltă largul lor vestmânt.
În lan erau feciori și fete,
Și ei cântau o doină-n cor.
Juca viața-n ochii lor
Și vântul le juca prin plete.
Miei albi fugeau către izvor
Și grauri suri zburau în cete.

Cât de frumoasă te-ai gătit,
Naturo, tu! Ca o virgină
Cu umblet drag, cu chip iubit!
Aș vrea să plâng de fericit,
Că simt suflarea ta divină,
Că pot să văd ce-ai plăsmuit!
Mi-e inima de lacrimi plină,
Că-n ea s-au îngropat mereu
Ai mei, și-o să mă-ngrop și eu!
O mare e, dar mare lină -
Natură, în mormântul meu,
E totul cald, că e lumină!

Jocuri și ghicitori

Spicele înalte şi bogate
Pe câmpii stau înălţate,
Iar la munte şi la mare
Merg copiii să stea la soare.
Cred că-i uşor de ghicit
Ce anotimp a sosit?
(Vara)

Mama sau bunica-l face,
Il framanta si il coace.
Cu stafide, nuci sau mac.
Ati ghicit! E …
(Cozonac)!

Sunt din ceara de albina,
De m-aprinzi, aduc lumina!
(Lumânarea)

N-are minte
Dar te prinde.
(Capcana)

Ia să-mi spuneţi voi acum
Ce-i la margine de drum?
Le vezi oriunde te duci
Aşezate la răscruci.
(Crucea)

Din gradina lui Mihai,
De sub tufe de urzici,
A iesit un ghem de scai
Ca sa caute furnici:
Uite-l colo, uite-l ici…
Zi-i pe nume, cine-i?
Ghici!
(Ariciul)

E trimis de Dumnezeu,
E ocrotitorul tău.
Totdeauna ţi-e aproape
Şi în zi şi-n miez de noapte;
Te va însoţi mereu
Şi la bine şi la greu!
(Îngerul păzitor)

Găsește cuvântul a cărui imagine lipsește!

B	Ă	I	C	R	Â
E	I	N	S	I	C
L	A	C	F	S	O
A	C	Ă	I	L	P
E	N	D	R	A	O
E	Ă	E	A	N	Ă

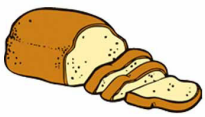

(Icoană)

Versuri pentru nepoții mei

(Ștefănel și Ana)

În voi e puritatea fulgului de nea,
Candoarea florilor înrourate scânteind în soare,
Misterul sfânt al unei licăriri de stea
Și-nălțătorul cântec de privighetoare.

În voi e tot frumosul din lume adunat
Cu inocența toată a copilăriei,
Un infinit de cer etern înseninat
Și tot parfumul suav al poeziei.

În voi e tot ce e mai nobil pe pământ
Și leagănul suprem al fericirii,
E dulcea simfonie a baterii de vânt,
Care dezmiardă-n noapte trandafirii.

Dumitru Olaru

Știați că

Cei ca voi, **COPIII**, au fost cei care l-au recunoscut cel mai ușor și clar pe Dumnezeu întrupat, pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos, ei au fost Aceia care L-au mărturisit public și L-au recunoscut fără șovăială? Cu o zi înainte să fie răstignit, Iisus Hristos intrând în Ierusalim (de Florii), copiii s-au bucurat nespus cu dragoste sinceră și curată și "au luat ramuri de finic și au ieșit întru întâmpinarea Lui și strigau: Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel!"(Ioan 12, 13)

În timp ce majoritatea fariseilor (preoților evrei), a cărturarilor ("teologii" de atunci), dar și a poporului evreu era orbită de ura sa și nu avea ochi să vadă pe adevăratul Dumnezeu – în cel mai important moment al existenței lumii și a întregului univers de la Facerea Lumii încoace – între această mare de preoți, popor și cărturari adulți, **copiii** sunt aceia care recunosc în curățenia inimii lor pe Bunul Dumnezeu coborât între noi, căci Dumnezeu nostru e un Dumnezeu al inimii, dar care trebuie tot timpul mărturisit prin faptă, cuvânt și conduită.

"Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi, iar Fiul Omului n-are unde să-și plece capul" spune cu tristețe Mântuitorul nostru, dar iată, pe Iisus, tocmai copii L-au odihnit. Și orice copil Îl poate odihni pe Iisus și la orice copil vine imediat Dumnezeu, numai atât: să rămânem copii! "Lăsați copiii și nu-i opriți să vină la Mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor" – ca să lăsăm și să nu oprim copiii să vină la Dumnezeu, trebuie noi înșine să mergem întâi la Dânsul, trebuie noi înșine să fim cât mai copii, adică fără de răutate, nevinovați și cu o intuiție nepătimașă.

Așa să ne-ajute Dumnezeu pe toți!

Colorează şi descoperă cele 8 diferențe dintre cele două imagini.

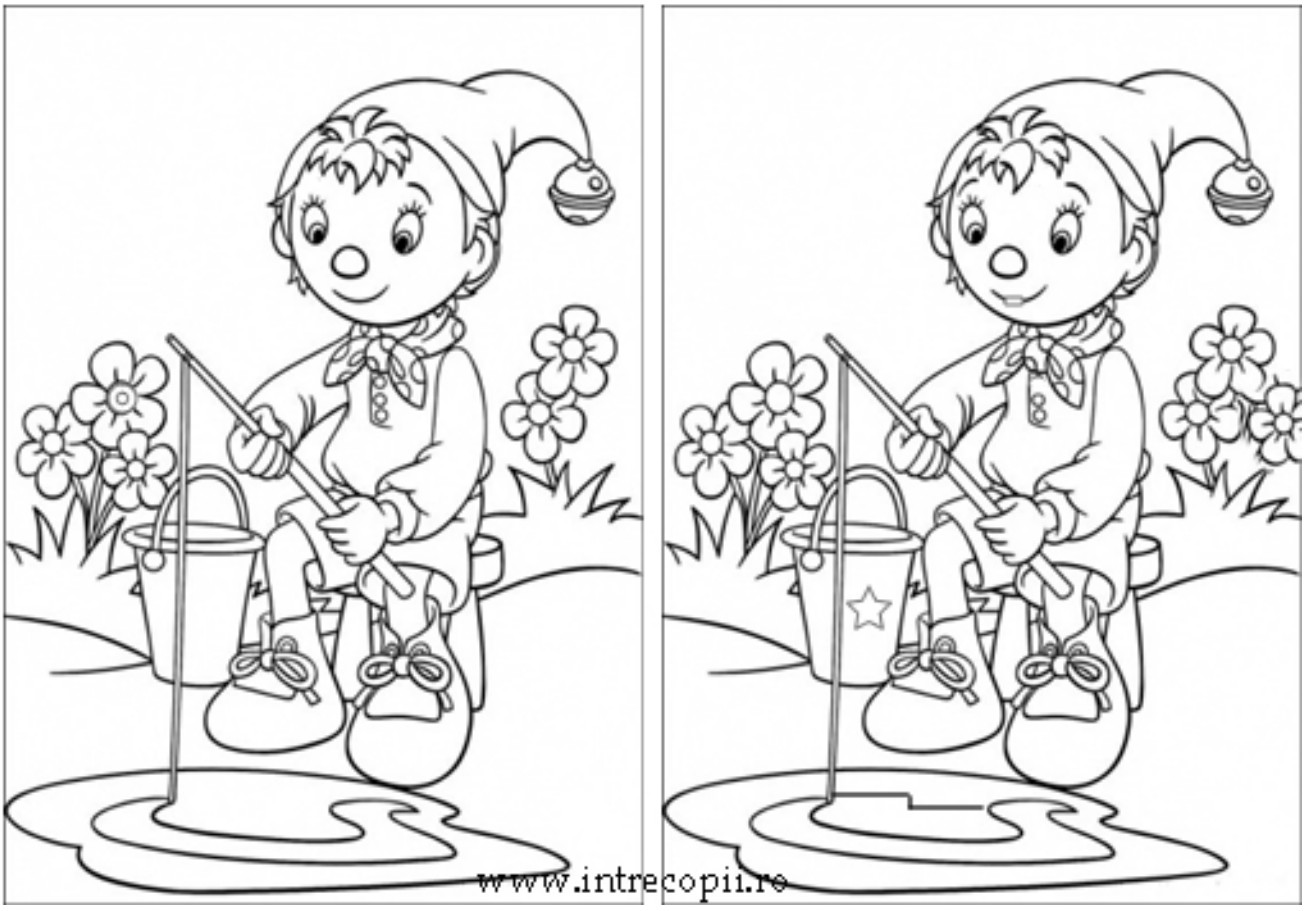

Cântec pentru fiul meu

de Adrian Păunescu

Ca un vis frumos crește lumea de copii
Renăscând sub cer speranța lumii vii,
Prin copii se-ntorc cele mai frumoase ploi
Care ne-au iubit, cand eram copii și noi .

Pe pământul mare un copil e-o floare e un zeuș
Să trăiască-n pace toți copii lumii... și al meu .

Când se mai lovesc de o treaptă de un sbor
Râd ades și plang și-ades genunchii dor,
Ei ne amintesc că am fost copii și noi
Și din visul lor ne dau visul inapoi .

Pe pământul mare un copil e-o floare e un zeuș
Să trăiască-n pace toți copii lumii... și al meu .

Vin copii mereu, cerul fraged din priviri
Să-l doneze iar bătrânei omeniri,
Peste lumea lor să nu ningă fără rost,
Apărăți-i voi, voi copii care-ați fost.

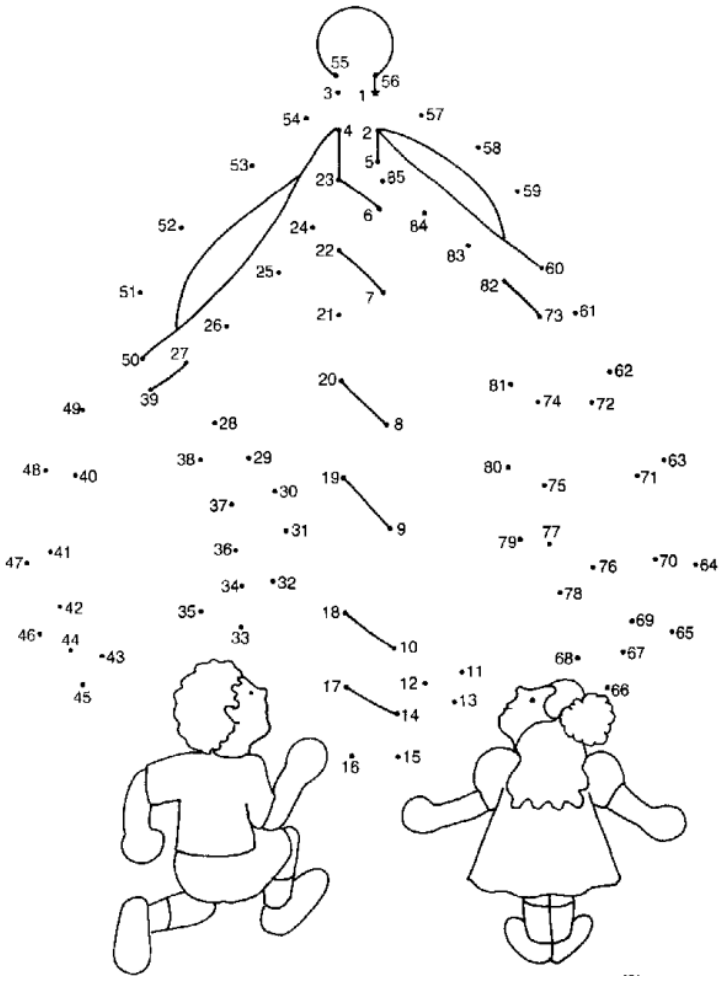

Uniți cu o linie continuă cifrele în ordine crescătoare.

SĂ ÎNVĂȚĂM DIN MAREA CARTE A NATURII URMÂND CALENDARUL ECOLOGISTULUI

De la începutul apariției sale pe planeta pământ, omul s-a găsit pemanent într-un echilibru stabil cu natura, ceea ce i-a asigurat existența. În componența ei structurală, deosebit de complexă, omul reprezintă creația cea mai proeminentă, cununa creației. O dată cu apariția lui, ciclul vieții a fost desăvârșit și în aceeași timp a început statornicirea raporturilor sale cu natura.

Aceste raporturi, la început au fost mai fragile, dar de-a lungul mileniilor, ele au devenit din ce în ce mai strânse, fiind reciproce și permanente. Dar dacă natura poate exista fără oameni, oamenii nu sunt în măsură să își asigure viețuirea în afara ei.

Omul este în aceeași timp creație și creator al mediului său înconjurător, care îi asigură existența sa fizică, dezvolatrea sa morală, socială și spirituală. În acest context se impune, cu ardoare, ca omul să lupte pentru apărarea și îmbunătățirea mediului înconjurător, aceasta fiind defapt și o datorie a tuturor guvernelor.

Problemele legate de mediul înconjurător constituie, la scară planetară, unul din dosarele cele mai acute, grave și complexe. Cele mai grave probleme care conduc la degradarea mediului înconjurător sunt:

Schimbătile climatice;

Reducerea stratului de ozon;

Degradarea forestieră;

Poluarea apelor.

În fiecare an, pe data de 15 martie se sărbătorește "Ziua sădirii arborilor" - acțiune ce trebuie să mobilizeze toate forțele umane, toți factorii de decizie, în vederea elaborării unor programe destinate să promoveze măsurile ce trebuie luate pentru conservarea pădurilor, plantarea puieților pe terenuri în pantă și soluri erodate, pentru protecția resurselor genetice.

Putem uita că pădurea este una din cele mai importante surse de viață, sursă de materie primă, sursă de bogății și frumuseți, dar mai ales un real loc de odihnă și recreere?

După ritmul în care sunt tăiate pădurile – acest plămân verde al umanității – se poate spune că Sahara luptă pentru a-și putea spori teritoriul; deșertul nu avansează, ci este creat.

Tot din Calendarul Ecologistului am aflat că în fiecare an pe 22 martie este "Ziua mondială a protecției apelor", iar pe 27 martie este "Ziua mondială a apei", căci noi trebuie să apreciem apa, deoarece ea reprezintă o importantă resursă naturală, care nu numai că întreține viață, ci îi și sporește bogăția și frumusețea.

Depozitarea de deșeuri și substanțe periculoase în zonele din jurul apelor care ar putea ajunge în apele râurilor, în apele de suprafață, apele subterane sau marine, constituie un mare pericol pentru poluare. Apele reziduale deversate în râuri, duc la degradarea și poluarea acestora (cu referire și la acțiunea companiei americane Chevron în cazul exploatării gazelor de șist în zona noastră).

Spre deosebire de mediul de afaceri, unde banul reprezintă o unitate obișnuită de măsură, putem spune că nu există preț pentru elementele de mediu, elemente care în fapt ne înlesnesc, întrețin și chiar nasc viață, de aceea trebuie să se înțeleagă clar, o dată pentru totdeauna, că anumite aspecte de mediu sunt sau pot fi fără preț și de neînlocuit și că nu pot fi supuse unor mecanisme economice obișnuite de evaluare a profitului.

În conferința de la Rio de Janeiro pe probleme de apărare și îmbunătățire a mediului înconjurător și a resurselor naturale, se menționa:

"În afara iubirii aproapelui, așa cum îi cere Biblia, omul trebuie să iubească natura, inclusiv florile, păsările și copacii,fiecare părticică din mediul natural pe care îl distrugem în mod constant. Pe lângă contractul moral cu Dumnezeu, pe lângă contractul social încheiat cu oamenii, trebuie să încheiem un contract moral și politic cu natura.

Am dori să formulăm un raport despre starea în care se află planeta noastră în care să se scrie:

ESTE DIN NOU DIMINEAȚĂ. TOTUL MERGE SPRE O DIRECȚIE POZITIVĂ!"

Înv. **RUDI VICTORIA**

Pentru copiii de toate vârstele:

REGULI PRIVIND BUNELE MANIERE

În educația unui copil, bunele maniere ocup cel mai important loc. Considerând că această revistă, "Viața noastră" a Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor "Elena Cuza" din Bârlad va ajunge în mâna multor copii, părinți și bunici, voi aminti câteva reguli privind bunele maniere atât de necesare copiilor noștri pentru a ști cum să se comporte acasă, la școală, pe stradă, cum să păstrezi ordinea și curățenia, cum să folosești cuvinte frumoase etc.

Să enumerăm câteva dintre ele:

- Ca să arăți bine, trebuie să ai îmbrăcăminte curată, călcată, fără nasturi rupți.
- Hainele trebuie să fie adecvate vârstei fiecăruia și să se potrivească aceluia care o poartă.
- Un om educat va avea tot timpul grijă ca ținuta să fie adecvată sezonului și locului unde va merge.
- Copilul harnic are așezate toate lucrurile într-o ordine desăvârșită.

Ce reprezintă familia și prietenii

- Dragostea pentru cei din familie se manifestă mai ales prin respectul pe care îl ai față de ei.
- Trebuie să ne străduim să-i ferim pe cei dragi de neplăceri și să nu-i necăjim, ci, dimpotrivă, să-I bucurăm cu succesele în bunele noastre maniere.
- Cu prietenii trebuie să te porți așa cum ți-ai dori să se poarte ei cu tine.
- Dacă vrei să ai mulți prieteni, atunci nu înșela și nu minți niciodată.

- În cele mai grele momente, rudele și prietenii sunt cei care îți sar în ajutor.
- Cu prietenii trebuie să-ți împarți toate bunătățile.
- Cei invidioși nu au niciun prieten.
- În rândul prietenilor se pot întâmpla multe, dar dacă sunteți prieteni cu adevărat, nici un lucru neplăcut nu trebuie să distrugă prietenia.

Cum adresăm cuvinte frumoase

- Chiar dacă nu ai chef de nimic, nu uita să spui vorbe frumoase și să saluți pe toți.
- Dacă vrei să obții ceva, trebuie neapărat să folosești cuvintele "te rog frumos".
- Când cineva te ajută, te servește cu ceva ori îți îndeplinește o dorință – pentru toate acestea rostește cuvântul "mulțumesc".
- Acasă, pe stradă ori la școală, să nu uiți niciodată să rostești cuvintele frumoase: "sărut mâna", "bună ziua", "bună seara".
- Când primești un cadou, când cumperi ceva, nu uita cuvântul "mulțumesc".
- Dacă ai supărat pe cineva din greșeală, să-ți ceri scuze imediat.
- Învață să deosebești cuvintele sincere și frumoase, de cele înșelătoare și lingușitoare.

Reguli de igienă

- Înainte de a te așeza la masă, trebuie să te speli pe mâini. A mânca nespălat pe mâini este un gest lipsit de educație și dă-

unător sănătății.

- Pe mâinile murdare trăiesc o grămadă de microbi, iar apa și săpunul sunt singurele care îi distrug.
- Nu este sănătos să mănânci fructele și legumele nespălate.
- La masă nu se vorbește, se poartă civilizat pentru a nu strica pofta de mâncare a celor de lângă tine.

La școală!

- Nu e frumos să întârzii la lecții. E nepoliticos să faci o clasă întreagă să te aștepte pe tine la oră.
- La ore trebuie să faci liniște și să fii atent la ce îți explică profesorul. Nu ai voie să îl întrerupi pe cel ce răspunde.
- Străduiește-te să îți faci cât mai bine lecțiile și să nu lipsești de la ore.
- Învățătura înseamnă lumină, lipsa ei înseamnă întuneric.
- Păstrează curățenia la școală sau pe stradă așa cum o păstrezi acasă.

Pe stradă!

- Fii atent când traversezi strada. Respectă culorile semaforului.
- Nu urca niciodată în mașina unui necunoscut, mai bine mergi pe jos sau folosește autobuzul.
- Nu vorbi tare, nu te înghesui, nu bloca trotuarul sau scările blocurilor, iar în mijloacele de transport în comun oferă locul celor mai în vârstă sau doamnelor însărcinate sau oricui are mai mare nevoie decât tine.

Alte reguli

- Dacă părinții au plecat de acasă și te-au lăsat singur, nu deschide ușa necunoscuților!
- Nu vă jucați cu chibriturile.
- Fiți săritori, blânzi, iertători și muncitori. Un om leneș nu știe niciodată să facă nimic, de aceea leneșul nu va găsi niciodată prilej de bucurie.

De reținut este faptul că: mama, tata, bunica și bunicul, fratele și sora, iar mai târziu soțul sau soția reprezintă familia pe care o iubim. Cea mai mare fericire pentru fiecare om este aceea de a trăi în mijlocul unei familii în care există dragoste și respect.

Pentru că 1 iunie este ziua cea mai importantă din an pentru copii, acum la 1 iunie 2013, inima ne îndeamnă să ne gândim cu și mai mult drag la ei, iar rațiunea ne obligă să facem fiecare dintre noi tot ce putem ca să le putem aduce un zâmbet pe chip.

La mulți ani tuturor copiilor și părinților! Să vă bucurați de copiii voștri!

O, iartă-mi, Te rog, Doamne

de **Traian Dorz**

O, iartă-mi, Te rog, Doamne, atâtea rugăciuni
Prin care-Ți cer doar pâine și pază și minuni,
Căci am făcut adesea din Tine robul meu,
Nu eu s-ascult de Tine, ci Tu, de ce spun eu.

În loc să vreau eu, Doamne, să fie voia Ta,
Îți cer, și-Ți cer întruna să faci Tu voia mea;
Îți cer s-alungi necazul, să nu-mi trimiți ce vreai,
Ci să-mi slujești în toate, să-mi dai, să-mi dai, să-mi dai...

Gândindu-mă că, dacă Îți cânt și Te slăvesc,
Am drept să-Ți cer întruna să faci tot ce doresc...
O, iartă-mi felu-acesta nebun de-a mă ruga
Și-nvață-mă ca altfel să stau în fața Ta!...

Nu tot cerându-Ți Ție să fii Tu robul meu,
Ci Tu cerându-mi mie, iar robul să fiu eu.
Să înțeleg că felul cel bun de-a mă ruga
E să doresc ca-n toate să fie voia Ta!

Scrisoare către Dumnezeu

de **Virginia Pugac**

De multe ori mi-a trecut prin minte
Să mă unesc cu oameni, să clădim o biserică, o catedrală
Cum nu are nimeni, cu pereți de sticlă, să fim văzuți din afară.

Până la urmă am înțeles că Împărăția e în piept în minte și e
Un izvor nesecat, zidită în fiecare, cu multe mii de ani
Chiar de Dumnezeu, mult mai înainte.

Ochii albaștri ai lui Dumnezeu

de **Adriana Margalina**

În munți, acum, e-un fel de-nlăcrimare
Și lacrimile picură mereu,
De parcă s-a-ntamplat ceva ce doare
Și astăzi, plâng, în loc de fiecare,
Ochii albaștri ai lui Dumnezeu.

Noi stăm în ochii lui și-avem de toate
Și suntem așezați și călători
Și el cu-aceleași lacrimi ne străbate
Și-n ele, când altfel nu se mai poate,
Cădem și noi din ceruri uneori.

Sunt toate într-o ordine firească,
Se frânge tot ce se cuvine frânt,
E mască unde este loc de mască,
Pe noi, pe toți, din pleoapa lui cerească,
El, uneori, ne plânge pe pământ.

Acum, în munți, sunt lacrimi și e ceață
Și soarele s-a spart ca un deochi,
Vai, Doamne, tu ne dai această viață
Și o gustăm cu milă îndrazneață,
Ce bine ne simțim la tine-n ochi.

Din ochii tăi, lumina lumii vine
Și tu chiar întunericu-l descoși
Și-am vrea să-ți fie totdeauna bine
Și, uneori, ne temem pentru tine
Sa nu orbești de-atatia păcătoși...

Nostalgie

Deși e întuneric și ceru-i fără stele
M-așez frumos pe-un scaun
Pe prispa casei mele
Și stau cu fața-n mâini
Și ochii duși în noapte,
Nu văd cum cade ploaia,
N-aud cum vântul bate...
De fapt nici nu-s aice,
Ci sunt în altă parte,
Doar gândul mă-nsoțește
Și el m-a dus departe!

Mă văd doar o copilă
Ce se-nvârtea în ploaie,
Cu brațele deschise
Strigând în gura mare:
Adu-ne DOAMNE, ploaia!
Și dă-ne de mâncare –
Așa-mi zisese mama, să strig
Când vine-o ploaie...

Mă văd apoi la școală
Ducând sub al meu braț
O geantă ponosită –
Ghiozdan el se numea
Și nu era din piele

Ci din carton era,
Îl cumpărase mama
Cândva lui soru-mea.
Și nu-mi era rușine
Doar frate-miu râdea:
Ai grijă de gentuță –
N-o fure careva!

N-aveam pantofi de firmă,
Nici haine nu aveam.
Cei șapte ani de-acasă
Pe aceia îi aveam!
Îmi respectam colegii
Și îmi iubeam părinții,
Nu înjuram pe stradă,
Nu scuipam semințe;
Dădeam și bună ziua
Celor ce-i întâlneam,
Îmi aplecam și capul
În semn că-i respectam!
N-aveam nici INTERNET,
N-aveam nici discotecă –
Ne-ngrămădeam cu toții
Într-o bibliotecă...

Eh, s-au dus acele vremuri!
Frumoase au mai fost!

Aș da juma' din viață
O zi să mă fi-ntors!
Dar, asta nu se poate...
Deodată mă cutremur
Și simt un fior în spate,
Abia acum văd ploaia
Și-aud cum vântul bate!
Apoi, aud o voce,
Frumoasă, cristalină:
Aici erai, bunico?
Te caut peste tot
Cu ce îți iei pastila,
Cu apa sau compot?
Cu apă, puiul mamei!
Ți-am pus de amândouă.
Să te conduc în casă,
Nu vezi, ce tare plouă?
Îmi pune mâna-i fină
În mâna mea bătrână...
Mă duce pân' la ușă
Mă pupă pe obraz
Și-mi zice "noapte bună".

Aneta Matei

Bătrânii

Îi văd cum se împuținează
Și-abia-abia pășesc pe stradă
Li-i frică-atunci când traversează
Că-ncep, ca bufnița să vadă.

Mai ies la vreo cumpărătură
Și, tremurând din mădulare,
Rostesc șoptit, c-un sfert de gură,
Cerând doar lapte, pâine, sare...

Iar viața care le-a fost dată
Din ce în ce-i tot mai puțină
Și-n lumea asta zbuciumată
Ei sunt o pată de lumină.

Le mai rămâne în privire
Dar numai pentru cei de-aproape
Doar o fărâmă de iubire
Nestinsă, pân-o să-i îngroape.

Cu trupurile-ncovoiate
De griji, nevoi și vremuri grele
Pășesc însă cu *demnitate*
Să mai avem și noi *modele.*

Petruș Andrei

Doar pentru mama mea

Măicuță bună, draga mea
M-ai zămislit din iubire.
Icoana ta o port mereu,
Și numele tău drag, în inimă la mine
Ca pe cea mai sfântă
Și dulce amintire
Din sacra-mi împlinire.

Aș dori nespus
Jertfă a-ți aduce.
Doar pentru tine
Asemenea lui Iisus
M-aș răstigni
Măicuța mea pe cruce.
Să-ți fie ție bine
Pe unde te vei duce
În drumul tău apus.

Ce mult aș vrea, măicuță bună
Să-ți bucuri liniștea
Și cinste a-ți aduce
Prin bună fapta mea.
Îngenunchind la Domnul,
Umil mă voi ruga,
Să-ți facă cale dulce
Și pace a avea
În liniștea supremă
Spre veciuirea ta.

Iftene Cioriciu

Tueu

cuvintele picături dureroase în dilatări exacte adânci
cu capul strivit de cuvinte
trepte tiptil în piept mi-e mireasma
n-am ușă la tâmple
ferestre de flori
cu chipul icoană
îmi lăcrimez degetele Tale
mă doare
împiedicat
cu aripile înmuiate ridic priviri
și tot cobor
n-am lumânări la capăt
dar lumina mi-e ochi
n-am trepte la suflet
al Tău are
și urc tot urc și-o să urc
și-n spatele meu scara dispare
urc și-o să urc în treptele tale
e sufletul meu

Andrei-Nicolae Mihai

În zile de război

Înaintea secetei
A fost război mare
Mi-amintesc cum era
Cu înfrigurare.

Într-o râpă de sub deal
Tata ne ducea
Unde ne săpa tranșee
Și ne-adăpostea.

Așa ne era odihna
Nopți întregi și zile
Sub cerul care scânteia de bombe
Și pocnete de asurzire.

Pleca ziua din tranșee
S-aducă de mâncare
Și intra prinb beci, prin casă
Dar le găsea goale.

Ostași sau hoți, orice erau…
Veneau în lipsa noastră
În fugă luau tot ce găseau
Să aibă pentru masă.

Ioana Teodoru

DIMITRIE POPOVICI-BAYERUTH

Bariton de talie mondială, s-a născut la 19 iulie 1860 la Iași. Mama sa, Iosefina Ceaikovski (fără nici o legătură cu compozitorul rus) Popovici, de origine poloneză, rămasă văduvă, se stabilește la Bârlad.

Cursurile școlii primare le face la Iași, pe lângă biserica Trei Ierarhi, având ca învățător pe Ion Creangă; după care urmează studiile liceale la Bârlad la Liceul "Codreanu", promoția 1878, având drept colegi pe viitorii scriitori Alexandru Vlahuță, Nicolae Petrescu și Rădulescu-Niger.

Se înscrie la Facultatea de Medicină din București, ale cărei cursuri le abandonează în favoarea Conservatorului de Muzică și Artă Dramatică, după absolvirea căruia se specializează în Italia (Veneția) și Austria (Viena).

Debutează în 1881, cu sprijinul lui Constantin Nottara, pe scena Teatrului Național din București în feeria muzicală "Fata aerului" sau "Azurina".

La îndrumarea profesorului său, G. Stephănescu, spre arta dramatică, tânărul solist cântă în opera "Faust" de Gounod, "Don Juan" de Mozart și lieduri de Schumann, Schubert ș.a.

Fiind anganjatul secției de operetă a Teatrului German din Praga, ca invitat a a lui Angelo Neuman, care i-a devenit impresar, director și îndrumător artistic, debutează în opera "Tannhäuser" de Wagner, după care la Berlin cântă în operele "Lohengrin" și "Vasul fantomă" de aceeași compozitor.

Participând la Festivalul Wagner de la Bayeruth (de unde își ia și pseudonimul) se remarcă între cei șapte concurenți, după care întreprinde turnee în treizeci și două de orașe din Statele Unite, dar și din Europa, la Hamburg, Berlin, Sttutgart, Barcelona, Madrid, Palermo, Praga, Petersburg, Moscova, cât și în Transilvania și Banat.

După un scurt timp petrecut la München, se reîntoarce în țară în 1903, dedicându-și întreaga activitate vieții muzicale românești. Astfel, este director al Conservatorului din București (1904-1918), profesor la catedra de cânt, operă și direcțiune dramatică a Conservatorului. Militează direct pentru înființarea Operei Române, având ca aliat pe George Enescu.

Este director al Operei din Cluj – prima operă națională românească (1920), aici lansând mari interpreți de operă ca: Jean Athanasiu, George Falescu, George Niculescu-Basu (fost prieten cu renumitul tenor Naia Leonard).

Cu un patos deosebit, încărcat de un sincer patriotism, marele solist liric de operă, spunea în alocuțiunea rostită după recitalul din 25 martie 1916 la care participase N. Iorga, G. Enescu, G. Coșbuc, Al. Vlahuță, ș.a.: "Este șubredă cultura unui neam dacă nu slujește înălțării morale a omului. De aceea, toți cei care înțeleg valoarea și importanța ei pentru dezvoltarea societății, trebuie să ajute din răsputeri la ridicarea artei noastre muzicale, acolo unde ea va putea străluci în permanență, servind conștiința națională și înnobilarea sufletească a publicului."

D. Popovici- Bayreuth a fost unul dintre cei mai mari mesageri peste hotare ai artei interpretative românești de la sfârșitul sec. al XIX-lea și începutul sec. al XX-lea. S-a stins din viață în vârstă de 67 de ani, la 6 aprilie 1927.

Prof. pensionar
Neculai GHEȚĂU

Sfânta Liturghie la Biserica Învierii

După masa de seară, urc repede în cameră, fac un duș și mă odihnesc două ore. În fața hotelului ne așteaptă microbuzul. O persoană e fără loc. La noi în țară asta nu ar fi nici o problemă, aici însă șoferul ne atenționează iar părintele traduce:

Dacă cineva nu renunță, vom sta în fața hotelului. Așteptăm. Șoferul nu insistă, și răbdător privește în gol. Noi însă pierdem răbdarea, vociferăm. Timpul trece! Ne uităm unii pe alții dar nimeni nu vrea să coboare.

Voi renunța eu, am auzit-o pe Mirela, care și de data asta a dat dovadă de un caracter ales, sacrificându-se pentru ceilalți.

După ce a coborât, mașina a plecat. Tot drumul nu am scos un cuvânt. Mă simțeam vinovată. Poate ar fi trebuit să cobor eu. Lori m-a liniștit însă spunându-mi că Mirela nu-și dorea atât de mult să meargă în acea noapte la Sfântul Mormânt unde oricum vom reveni și mâine la Liturghia prilejuită de Paștele catolic.

Şoferul, obosit şi plictisit, ne-a lăsat să coborâm în parcare, după care grăbit a întors maşina şi a dispărut:

Nu ne așteaptă? Am întrebat mirată.

Nu, va veni când îl voi suna dimineață să ne ia, mi-a răspuns părintele Sorin Dumitru cel care însoțea grupul .

Am păşit cu emoție pe drumul pietruit străjuit de ziduri vechi și umbrit de arcade din loc în loc, străbătut zilnic, an de an de pelerinii care vin de sute de ani să se închine la Mormântul Mântuitorului Iisus Hristos.

La acea oră târzie din noapte doar noi mergem încet, oprindu-ne la locurile ce marchează popasurile pe care le-a făcut Mântuitorul până la Golgota ducând crucea grea în spate. De-a lungul pereților una lângă alta sunt tarabe ale comercianților evrei închise noaptea. Aflăm că locul acela este permanent supravegheat video. Tineri arabi bruneți ne îmbie să tragem un fum din narghilea. Pentru mine acest obicei pare ciudat iar invitația nefirească.

Bisericile care marchează popasurile sunt închise urmând ca dimineață să reconstituim împreună cu tot grupul Drumul Crucii și să beneficiem de explicațiile părintelui ghid Roman. Acesta este drumul pe care îl face orice pelerin ajuns în Cetatea Sfântă a Ierusalimului. Arheologii susțin că nici Via Dolorosa și nici Golgota nu ar fi amplasate exact pe locurile care le-au făcut celebre în istoria omenirii.

În anul 1990 a fost restaurată Via Dolorosa care astăzi este o stradă comercială. Infrastructura e refăcută iar dalele mari de mozaicuri din perioada romană sunt expuse vizitatorilor.

Coborâm cu emoție treptele spre clădirea monumentală, sobră dar impunătoare. Curtea este plină de lume iar clopotele bat din când în când, semn că Sfânta Liturghie a început.

Numele de Biserica Învierii, se datorează faptului că Învierea Domnului este temelia, cununa, biruința creștinilor.

Biserica Sfântului Mormânt a fost construită în secolul al XI-lea, înălțată de cruciați, în locul alteia, zidită de Sfânta Elena în secolul IV, în Ierusalim. Ea adăpostește: Muntele Golgota și Mormântul Domnului Iisus Hristos, săpat în piatră. Este locul cel mai important pentru creștini ortodocși, pentru catolici, protestanți și chiar pentru cei de alte confesiuni unde în timpul marilor sărbători și procesiuni creștine de peste an se adună credincioșii și pelerinii din lumea întreagă. După răstignirea și Învierea Mântuitorului, locul Golgotei și al Sfântului Mormânt au fost venerate ca sfinte nu numai de către Apostoli și de creștinii din Ierusalim dar și de alți credincioși creștini de pe cuprinsul Ierusalimului și al întregii lumi.

Pe vremea Împăratului Adrian aici a fost construit un templu păgân. Acesta a fost apoi dărâmat și în locul sau a fost ridicat un vast ansamblu de edificii care aveau drept scop păstrarea în memoria creștinilor a ultimelor momente din viața Mântuitorului. După Sinodul Ecumenic de la Niceea, în anul 325, împăratul Constantin a construit pe locul unde s-a descoperit Crucea Domnului de către Împărătească Elena un edificiu monumental din cele mai de preț materiale ce existau în vremea aceea. Ele întreceau în frumusețe tot ce fusese făcut până atunci. Biserica a fost distrusă și reconstruită de nenumărate ori .

Domul actual datează din anul 1870. Restaurări ample au început în anul 1959, incluzând și redecorarea Domului, în perioada anilor 1994-1997. Majoritatea popoarelor creștine au contribuit la renovarea și la înfrumusețarea ei de-a lungul timpului până astăzi. Printre aceștia la loc de cinste merită amintiți cu recunoștință și domnitori români.

Sfântul Mormânt este folosit de toate trei bisericile (creștin-ortodoxă, ortodoxă-coptă și catolică). În față clădirii masive se afla curtea unde se adună grupurile de pelerini și vizitatori. În jurul clădirii principale se pot vedea paraclise ale ortodocșilor, armenilor si copților. Pe ușa de la intrare numita *„poarta sfânta”* citim următoarele cuvinte: *„Închinătorule, intră întru bucuria Domnului, în cerul plin de lumină”* și *„Intrați, în curțile Domnului, în mormântul dătător de viața, unde sălășluiește Harul și stăpânește Lumina cea binecuvântată”*.

Ne oprim lângă coloanele fisurate în partea de jos. Părintele ne povestește că într-un an, ortodocșii, neavând cu ce să achite taxele impuse de turci pentru intrarea în Sfântul Mormânt au rămas afară așteptând. Sfânta Lumină, care coboară în fiecare an în Sâmbăta Mare la Sfântul Mormânt numai la ortodocși. Aceasta a ieșit prin aceste coloane lăsând urmele pe care le poate vedea oricine.

Intrăm în Biserică și ne oprim lângă piatra de culoare roșiatică numită „Piatra ungerii” acoperită din belșug cu mir de nard pe care credincioșii îl varsă aici în semn de aducere aminte pentru ungerea cu mir a trupului Mântuitorului atunci când Iosif din Arimateea și Nicodim i-au așezat trupul după ce l-au coborât de pe cruce. *„Au luat deci trupul lui Iisus și l-au înfășurat în giulgiu cu miresme, precum este obiceiul de înmormântare la iudei. Iar în locul unde a fost răstignit era o grădină, și în grădină un mormânt nou, în care nu mai fusese nimeni îngropat. Acolo l-au pus pe Iisus, pentru că mormântul era aproape*”.

„Iar făcându-se seară, a venit un om bogat din Arimateea, cu numele Iosif, care și el era un ucenic al lui Iisus. Acesta, ducându-se la Pilat, a cerut trupul lui Iisus. Atunci Pilat a poruncit să i se dea. Și Iosif, luând trupul, l-a înfășurat în giulgiu curat de in, și l-a pus în mormântul nou al său, pe care-l săpase în stâncă,și, prăvălind o piatră mare la ușa mormântului, s-a dus.” (Matei 28, 57-60)

Impresionantă este mulțimea de candelele frumoase și foarte mari de deasupra Pietrei Ungerii. Pe peretele din față îți atrage atenția un mozaic în culori vii ce prezintă scena descrisă în Evanghelia pe care am citat-o mai sus. Ne așezăm în genunchi și sărutăm piatra netezită de mângâierile credincioșilor și spălată cu lacrimile lor. Ne ungem fruntea și mâinile cu mirul cu nard ce o acoperă.

Sfântul Mormânt cuprinde anticamera pietrei ridicate de îngeri la Înviere și camera Mormântului. În fiecare noapte aici se săvârșește prin rotație între confesiunile ortodoxe Sfânta Liturghie. Participarea la Liturghia de noapte în acest Loc Sfânt este o experiență duhovnicească anevoie de descris și de neuitat.

Aici se află singurul altar din lume unde credincioșii pot intra și înainte dar și după săvârșirea Sfintei Liturghii. Mormântul Domnului este proscomidiarul iar drept Sfântă Masă slujește piatra ridicată de îngeri. Prin aceasta, actul sacru liturgic devine extrem de real și de palpabil de parcă te-ai întoarce în timp. Fără a fi preot sau călugăr, fără a avea importanță dacă ești bărbat sau femeie, dacă ești matur sau copil, creștin sau nu, intri în Sfânta Sfintelor, o atingi și lași o lacrimă acolo în Altarul altarelor Bisericii. Această experiență unică te marchează profund și iremediabil. Dacă până atunci, conștienți sau nu, înclinăm spre un simbolism liturgic, argumentat deseori de lecturi teologice, acum suntem martorii temeiului real, concret al credinței.

În locul acesta atât de aproape de Hristos îmi plec capul pe piatră și-l simt real om prin durere, dar mai ales Dumnezeu prin puterea mântuitoare. Ne desprindem cu greutate, nutrind speranţa că ne vom întoarce într-o zi aici, dacă nu în timpul vieţii măcar atunci când sufletul va fi călător fără trup prin locurile văzute în vremelnica viaţă pământească.

Părintele ne spune să ne grăbim deoarece la locul numit Muntele Golgota sau Dealul Căpățânii acolo unde a fost înălțată Sfânta Cruce va fi lume multă. Am urcat scările abrupte pentru a ajunge la Paraclisul catolic zidit pe piatra Muntelui Golgota. În mijlocul altarului principal este fixată în crăpătura stâncii o Cruce. Tot aici mai este un altar ce marchează dezbrăcarea de haine și pironirea pe Cruce a Mântuitorului Hristos.

Ne așezăm la rând pentru a ne închina acolo unde se spune că ar fi fost înfiptă Sfânta Cruce. În imediata apropiere este o icoana a Sfintei Fecioare Maria, prin inima căreia a trecut durerea ca și o sabie văzând pe Fiul ei iubit răstignit între tâlhari. Aici se află Sfântă Masă a altarului unde zilnic se săvârșește Sfânta Liturghie. Ceva mai jos sunt niște panouri transparente sub care e Stânca Golgotei ce este crăpată de cutremur. Atingem această stâncă printr-un orificiu din metal prețios despre care aflăm că a fost donat de domnitorul român Șerban Cantacuzino și privim scenele înfățișând Drumul Crucii până la Golgota sau *“Locul Căpățânii*”. Sub sticla groasă ce acoperă o porțiune din stâncă se poate vedea piatra înroșită de sângele Mântuitorului. Coborâm prin partea opusă și ne întoarcem la Capela Îngerilor. Tocmai se rostește rugăciunea împărătească “*Tatăl Nostru*” în limba română și în alte limbi.

La intrarea în Sfântul Mormânt, în partea dinspre răsărit, se află icoana Învierea Domnului cu inscripția: „Învierea lui Hristos văzând să ne închinam, Sfântului Domnului Iisus”, iar în partea superioară alte inscripții ale Învierii: *„Toți credincioșii să se închine ție mormânt primitor de viață, că a fost îngropat în tine și a înviat cu adevărat Hristos Dumnezeu”*, și: *„Cei care negați învierea trupurilor, intrând în mormântul lui Hristos, învățați că a murit, și a înviat din nou, trupul dătătorului de Viaţă, spre încredințarea învierii celei de pe urmă, în care nădăjduim*.” La fel ca și la Piatra Ungerii mulțime de candele foarte mari și deosebit de frumoase sunt așezate deasupra intrării, în Capelă. După ce credincioșii se împărtășesc mergem de luăm sfânta anafură pe care o dă un preot ortodox ceva mai spre mijlocul bisericii, acolo unde se află catedrala ortodoxă Biserica Învierii ce aparține numai ortodocșilor. Aici se săvârșesc zilnice după rânduială slujbele, la care de obicei participă sobor de preoți și arhierei. În mijlocul bisericii stă așezat un candelabru care marchează după Sfintele Scripturi centrul geografic și spiritual al pământului de aceia se mai numește și Buricul Pământului. Gustăm câte o bucățică din anafura primită, restul o împachetăm pentru a duce și celor de acasă.

Ne adunăm în jurul părintelui Sorin Dumitru care ne anunță cu bucurie că este deschisă Camera Tezaurului ce se află sub Sfântul Mormânt. Coborâm așadar cele câteva trepte și ne așezăm la rând în camera plină până la refuz de lume. Grupurile de pelerini intră câte zece în camera unde se află lemnul Sfintei Cruci montat pe o altă cruce metalică. Tot aici se găsesc sute de Sfinte Moaște ale Sfinților din Sinai și ale altor sfinți nevoitori în pustiu. După mai mult de jumătate de oră de așteptare, timp în care am ascultat

murmurul mulțimii ce se ruga în diferite limbi, am intrat în locul acela special îmbrățișând cu lacrimi de recunoștință și de bucurie lemnul Sfintei Cruci. Aș fi vrut să îngenunchez și să mă rog măcar câteva minute, dar din păcate timpul era limitat așa că am înconjurat camera unde în vitrine erau expuse sute de Sfinte Moaște, frumos mirositoare și plăcute la vedere, comori neprețuite, dovezi materiale ale nemuririi, din care prin atingerea ne-am împărtășit și noi. Dacă slujba Sfintei Liturghii și explicațiile părintelui le-am putut înregistra și filma cu telefonul mobil sau pe reportofon, aici în camera Tezaurului nu avem voie să filmăm nimic. Ne conformăm mulțumindu-ne să privim, să atingem și să sărutăm comorile din această încăpere.

Timpul a trecut foarte repede, s-a făcut ora patru dimineața, și este vremea să plecăm spre hotel. Mergem pe jos până în parcarea din exteriorul Cetății Ierusalimului, de unde părintele sună șoferul mașinii pentru a veni să ne ia. Mașinile sosesc una după alta, grupurile de pelerini pleacă, dar mașina noastră întârzie. Îmbrăcată subțire simt din plin răcoarea nopții. Dacă ziua este foarte cald, noaptea temperaturile pot scădea până la câteva grade astfel încât ai toate șansele să răcești zdravăn ceea ce mi s-a și întâmplat. În cele din urmă apare mașina mult așteptată. Mă urc repede să mă încălzesc deoarece tremur zdravăn de frig. În mașină e cald și până la hotel mă ia somnul. În spatele mașinii aud din ce în ce mai slab hohote deșănțate de râs. “De ce-or fi așa veseli?” mă întreb între somn și trezire când coborâm din mașină. În cameră am intrat îmbrăcată sub pilota călduroasă pentru a nu pierde nici un minut din cele două ore de somn.

Ca și cum aș fi dormit toată noaptea, mă trezesc plină de energie, veselă și gata de a începe penultima zi a pelerinajului.

Dorina Stoica

Din cartea „De Florii în Țara lui Iisus”, Editura Sfera, Bârlad, 2013

Motto: *“După cum nu este de nici un folos medicina, dacă nu alungă boala din corp, tot așa nu e de nici un folos filozofia, dacă nu alungă răul din suflet.”* (Pitagora)

Rolul kinetoterapiei în recuperarea bolnavilor cu afecțiuni vasculare periferice (arteriopatie obliterantă, trombangeită obliterantă)

- urmare din numărul 11 -

Diagnosticul se stabileşte de obicei pe baza sindromului de ischemie periferică, însoţit de flebita migrantă şi care survine la un barbat tânăr, fumător de ţigarete.

Examenul medical presupune o scurtă anamneză, în care este important sa se stabileasca daca pacientul este sau nu fumător *(după Stăncioiu N, 1974)*.

Diagnosticarea se face pe anumite criterii importante:

- vârsta până în 45 de ani;
- fumători sau nu;
- implicarea extremităţilor distale;
- excluderea ateriosclerozei sau a altor surse de embolii;
- arteriografie patologică;
- afectarea segmentară;
- histopatologie specifică;
- implicarea venelor adiacente, lamina elastică intactă;

Diagnosticul se stabilește pe baza testelor de laborator:

- teste de sânge, pentru a exclude afecţiuni reumatologice, vasculitele;
- antibiograma, pentru a depista segmente ocluzive ale vaselor sau leziuni nonaterosclerotice;
- arteriografia membrului inferior;
- examinarea Doppler cu ultrasunete a arterei incriminate, care va evalua fluxul sanguin în artera respectivă;
- pentru stabilirea diagnosticului de trombangeită se va face şi testul Allen (pentru evaluarea fluxului arterial, folosit pentru a se asigura patența arterei ulnare).

Diagnosticul diferenţial se face faţă de arterioscleroza obliterantă periferică şi faţa de arteriopatia mixtă (degenerativă şi inflamatorie) şi primul criteriu este vârsta. La bărbaţii între 40-50 de ani, diferenţierea poate fi mai dificilă. Episoadele flebitice insotitoare sau premergătoare, afectarea şi a membrelor superioare sunt argumente în favoarea trombangeitei obliterante, iar calcificările arteriale, dislipidemia sau diabetul zaharat înclină balanţa spre arterioscleroză *(după Stăncioiu N, 1974; Apetrei E.,Viviu E.,1979).*

Cea mai importantă complicație o reprezintă gangrena, ce poate duce la amputații ale degetelor sau chiar porțiuni din membru sau la pierderea sensibilității și deformarea cicatriceală a zonei afectată.

Tratamentul curativ este alcătuit din măsuri de profilaxie igienico-dietetice, tratament medicamentos si balneofizical și în cazurile critice, tratament chirurgical. Tratamentul este unul complex, cu o abordare pluridisciplinara, necesitând multă răbdare, competență și abilitate din partea medicului; deși este asemănător celui al aterosclerozei obliterante a membrelor, nu există o concepție unitară în această privință, schemele de tratament fiind diferite de la o țară la alta, uneori contradictorii (după Stancioiu,N, 1974).

Se respectă următoarele etape *(după Stăncioiu N, 1974; Apetrei E.,Viviu E.,1979; Ochiana, G., 2010)*:

Abandonarea fumatului este problema principală ce trebuie să fie rezolvată. Majoritatea bolnavilor sînt fumători, fumează de la o vârstă tînără și în cantități mari. Sunt autori care consideră dealtfel că tutunul este principala cauză a bolii, creând o sensibilizare cu reacție vasculară. Toți autorii care

Fig.nr.7/Angiografie membru inferior cu boala Burger

Fig.nr.8/Complicație a bolii Buerger - gangrena/ http://www.globalskinatlas.com/imagedetail.cfm?TopLevelid=1220&ImageID=2886&did=458

s-au ocupat de această afectiune subliniază rolul foarte nociv al tutunului la acești bolnavi, intoxicația tabagică situându-se pe primul loc printre factorii agravanți ai bolii. Fumatul va constitui unul din primele subiecte de discuție pe care medicul curant este obligat s-o poarte de la început cu bolnavul. Se va face un instructaj atent și îndelungat asupra regimului alimentar, de viață și de muncă, al tratamentului ce-1 are de urmat, sacrificiilor pe care le are de făcut, și în privința tutunului, nu trebuie făcută nici o concesie. Tutunul trebuie abandonat total și pentru totdeauna (s-a observat că reluarea lui, în cazurile cu evoluție favorabilă, chiar după ani de zile, duce imediat la recidivă). După abandonarea tutunului, evoluția bolii poate fi deosebit de bună și fără tratament, pe cînd dacă bolnavul continuă să fumeze, chiar dacă aplică cele mai moderne tratamente, poate evolua total nefavorabil, recidivele fiind aproape sigure. De aceea nici un efort nu trebuie cruţat pentru a determina bolnavul să nu mai fumeze!

Modificarea unor obiceiuri alimentare, în vederea scăderii nivelului de colesterol, respectiv stabilirea unei diete hipocalorice sau hiperglucidice (în cazul diabeticilor).

Stabilirea si respectarea unei rutine zilnice care să includă efectuarea unor plimbări pe distanțe și cu un ritm care să nu ducă la crize de claudicație intermitentă (exercițiul fizic duce la dezvoltarea circulației colaterale); periodic (săptămânal de exemplu) se va detrmina perimetrul de mers și se vor corecta exercițiile ulterioare în funcție de progresul existent;

Specialist în kinetoterapie și motricitate specială
Daniela T. Teodoru

- continuarea în numărul următor -

31 MAI – ZIUA MONDIALĂ FĂRĂ TUTUN

La începutul secolului XXI, tutunul este a doua cauză importantă de deces care poate fi prevenită. **Victimele tutunului sunt mai numeroase decât**

cele făcute de drogurile ilegale, de accidentele rutiere, crimele și infecția HIV/SIDA adunate la un loc. Organizația Mondială a Sănătății estimează că, anual, 5 milioane de oameni mor din cauza bolilor asociate tutunului.

Ziua Mondială Împotriva Fumatului se sărbătorește în fiecare an pe data de 31 mai, începând din 1988 la inițiativa Organizației Mondiale a Sănătății. Scopul acestei sărbători este de a-i determina pe oameni să conștientizeze riscul riscul de îmbolnăvire în cazul în care nu renunță la acest viciu. El ucide 6 persoane în fiecare minut, iar un fumător din patru moare de o maladie legată de tutun. În 2002, fumatul a ucis 4 milioane de oameni, dintre care 1,2 milioane europeni. Până în anul 2020 această unealtă a morții va ridica numărul deceselor la 10 milioane de fumători pe an. Cele mai afectate sunt țările in tranziție și cele în curs de dezvoltare, datorită factorilor ce țin de liberalizarea comerțului, de dezvoltarea comunicațiilor și de globalizarea industriilor transnationale ale tutunului. Țara noastră ocupă locul 4 în Uniunea Europeană la consumul de tutun; unul din 3 români fumează, ceea ce este de-a dreptul îngrijorător. Conform statisticilor, Grecia este țara cu cel mai mare număr de fumători, fiind urmată de Bulgaria, Letonia, România etc. În UE, trei din zece oameni, cu vârsta peste 15 ani, fumează iar un sfert dintre aceștia consumă tutun zilnic. Vârsta la care debutează consumul de tutun este în continuă scădere, nu numai adolescenții fiind o categorie expusă, ci și copiii. Un lucru este totuși îmbucurător: jumătate dintre fumători declară că ar vrea să abandoneze ecest obicei. Pentru a veni în sprijinul acestei idei, OMS a ales ultima zi din luna mai ca find " o zi fără consum de tutun". 31 mai a fost serbată prima oară în anul 1988 și succesul declarat la nivel mondial a detreminat permanentizarea acestei "sărbători".

Despre **efectele** extreme de malefice ale **fumatului** se scrie mult, atât în presă, în cărțile de specialitate, dar și pe pachetele de țigări. Din păcate, cei care ar trebui să ia aminte ignoră toate

avertismentele. Nici măcar fotografiile cu imagini înfiorătoare postate pe ambalajul țigaretelor nu reușesc să-i țină la distanță de pericolul iminent. Riscul de deces pentru fumătorii de peste 25 de țigări pe zi este de 20 de ori mai mare decât al nefumătorilor.

- Fumatul este recunoscut ca factor etiologic în dezvoltarea astmului în copilărie și, posibil, în debutul astmului la adult. Tot mai des consemnate în literatura medicală sunt creșterea incidenței astmului bronșic în rândul populației adulte și faptul că afecțiunea este mai des întâlnită printre fumătorii curenți și foștii fumători, la care se constată susceptibilitate la infecții respiratorii, inflamație cronică și obstrucție bronșică consecutiv compușilor iritanți din tutun. Fumatul este un factor de risc de îmbolnăvire pentru tuberculoză prin scăderea capacității de apărare împotriva bacilului Koch și prin reactivarea unor leziuni latente ce datează uneori din copilărie. Marii fumători au un risc de 2-3 ori mai mare de a face această boală decât nefumătorii, prin faptul că fumatul determină frecvent tuse cu expectorație, ridicând gradul de contagiozitate al bolnavilor baciliferi.
- Fumatul crește riscul de cancer pancreatic, independent de consumul de alcool, obezitate, existența unei afecțiuni a colecistului: de exemplu, bărbații care fumează zilnic mai mult de 40 țigări, au un risc de a suferi de cancer pancreatic de 3,3 ori mai mare decât nefumătorii.
- Miile de substanțe toxice conținute în gudronul obținut prin arderea țigării sunt metabolizate (distruse) inclusiv la nivelul rinichiului și apoi sunt eliminare prin urină. De aceea și sistemul urinar este afectat de fumat. Riscul de carcinom renal este dependent de doza de tutun inhalată zilnic și de sex: bărbații care fumează zilnic mai puțin de 10 țigări, au un risc de 1,6 ori mai mare decât nefumătorii iar cei care fumează peste un pachet, au risc crescut de 2 ori.

- Înainte de menopauză, densitatea osoasă este este similară la femeile fumătoare și nefumătoare. Pierderea osoasă post-menopauză este, însă, diferită la fumătoare: cu aproximativ 2% mai mare la fiecare 10 ani, astfel încât la 80 de ani, diferența de pierdere osoasă între fumătoare și nefumătoare ajunge la 6% . Diferența de densitate osoasă variază și în funcție de numărul de țigări fumate: cu cât se fumează mai multe țigări, cu atât pierderea osoasă este mai mare.
- Fumatul este considerat ca fiind cea mai importantă cauză responsabilă de producere a bolii arterelor coronare (American Heart Association). Și alte afecțiuni cardio-vasculare sunt influențate de fumat: boala ischemică coronariană, degenerescența miocardică, anevrismul aortic, ateroscleroza, tromboza cerebrală, hipertensiunea arterială. Fumătorii fac de 5 ori mai frecvent anevrisme ale arterei aorte față de nefumători. Fumatul este incriminat și în tulburările de ritm cardiac, îndeosebi fibrilația ventriculară, moartea subită și chiar stenozele de arteră carotidă (mai frecvente la hipertensivii cu hipercolesteromie): riscul de moarte subită de cauză cardiacă este de 2,3 ori mai mare! Riscul de boală cardiacă crește cu: numărul de țigări fumate, profunzimea inhalării, vârsta la care a început fumatul. Fumatul crește riscul atât pentru infarct miocardic acut (IMA) neletal, cât și letal. De exemplu, riscul pentru IMA non-fatal este, în medie, de 3 ori mai mare față de nefumător dar, la fumătorii zilnici de cel puțin un pachet și cu cât vârsta de până în 40 de ani, riscul este de 7 ori mai mare comparativ cu nefumătorii. Chiar dacă persoana nu decedează, calitatea vieții este dramatic redusă, cu atât mai mult cu cât este în plină perioadă activă a vieții.
- Femeile care iau anticoncepționale și fumează au un risc foarte ridicat pentru apariția infarctului. În cazul femeilor care asociază tabagismul cronic cu administrarea de anticoncepționale pe perioade lungi de timp, infarctele se produc, în general, la o vârstă foarte tânără, multe dintre ele fiind constatate în jurul vârstei de 30 de ani.
- Fumătorii sunt mult mai predispuși a dezvolta cancere ale gurii, gâtului și esofagului decât nefumătorii. Datele diverselor cercetări arată că prevalența ulcerului este de 2,1 ori mai mare la bărba-

ții fumători și de 1,6 ori mai mare la femeile fumătoare decât la persoanele nefumătoare.

- Fumatul a peste 15 țigarete/zi multiplică de 2 ori riscul de apariție a unui ulcer gastroduodenal. Intestinul fiind un organ cu vascularizație și inervație bogată, nicotina produce spasme vasculare și contracții ale musculaturii ceea ce determină creșterea tranzitului – de aici și tabietul matinal cafea – țigări – toaletă sau „țigara de după masă" al unor fumători. Există însă și consecințe negative: scăderea absorbției alimentelor cu alterearea stării de nutriție a fumătorului. De aceea renunțarea la fumat poate conduce la instalarea constipației (care se remite spontan în 2 – 3 săptămâni) ori la creștere în greutate de până la 4 kg, în condițiile în care alimentația rămâne la fel.

La început este doar un mod de socializare, de integrare într-un cerc social, dar în timp fumatul devine o dependență psiho-comportamentală, ce poate fi tratată, totuși, cu ajutorul medicului și al psihologului sau, mai greu, prin simpla voință a fumătorului. În anul 2006 s-a decretat interzicerea fumatului la locul de muncă, iar în sistemul sanitar a fost implementat un program de susținere a persoanelor care doresc să renunțe la fumat. Programul include: consiliere prin sistemul de medicină primară (medicii de familie), **Tel Verde: 0800 878 673**, acces gratuit la medicamentele necesare tratamentului. Programul National Stop Fumat, un program al Ministerului Sănătății, a luat ființă în urmă cu 4 ani și este coordonat de Institutul de Pneumologie „Marius Nasta". Programul, susținut cu ajutorul unei echipe de peste 60 de medici și psihologi prezenți la nivel local în peste 20 de orașe din România își propune să ofere persoanelor care fumează platforma unui tratament complet (consiliere psihologică și tratament medicamentos) conform recomandărilor Organizației Mondiale a Sănătății și care se aplică în toate țările civilizate ale lumii.

Despre acest program și multe alte informații despre cum se poate abandona fumatul puteți citi pe www.stopfumat.eu.

Dr. Marina Prunea

Vara vine cu reduceri și la Romsound

De mai bine de 2 ani, la Spitalul Municipal "Elena Beldiman" din Bârlad am deschis un cabinet de audiologie şi protezări auditive, cu dotări moderne, ce a oferit şi oferă în continuare, oricărei persoane, posibilitatea efectuării unor **testări auditive gratuite.** Peste 2300 de persoane au trecut pragul cabinetului în acest răstimp. Indiferent de vârstă sau de ocupaţie, e bine ca fiecare dintre noi să efectueze anual o testare audiologică. Depistate la timp, problemele de auz pot beneficia de soluţii medicale şi tehnice mai simple şi mai puţin costisitoare.

Începând din data de 6 mai a acestui an, RomSound vine în sprijinul purtătorilor de aparate auditive cu o reducere de preţ la baterii. Ne dorim ca fiecare posesor de proteză auditivă să poată încerca baterii de calitate, bazate pe tehnologia ACTIVAIR. E foarte important să folosiţi baterii special create pentru proteze auditive, cu o durată de utilizare mai lungă decât a unor baterii obişnuite, fără riscul de a se deteriora în aparat şi de a afecta circuitele acestuia.

Aveți probleme de auz? Sunteți deja purtător de proteză auditivă? RomSound vă oferă acum posibilitate de a cumpăra baterii potrivite pentru aparatul Dumneavoastră la prețul de **1 RON** bucata! E foarte simplu: mergeți chiar acum la **Cabinetul de audilogie și protezări auditive RomSound** din Bârlad, cu buletinul de identitate și certificatul de garanție al protezei, indiferent de marcă (producător), vechime sau de locul de unde ați cumpărat-o, și puteți achiziționa **2 seturi** de baterii **la preț promoțional**. Astfel, în loc de 36 RON veți plăti doar 12 RON.

Pentru informații suplimentare ne puteți contacta telefonic la unul din numerele: **0758- 068900, 0235-310112** sau direct în cabinet – Spitalul Municipal, str. Republicii 300, corpul nou, la demisol, intrarea din spate.

Vă așteptăm cu drag!

Cu stimă,

Dr. Marina Prunea, Director medical Romsound

Vine, vine vara!!!

Fiecare anotimp pune probleme specifice pentru sănătatea noastră. Totodată, fiecare anotimp oferă oportunități specifice de a ne ameliora starea generală. Trebuie să profităm de ceea ne oferă mediul, dar să nu abuzăm. Zilele toride de vară aduc cu ele și o serie de afecțiuni, cele mai des întâlnite fiind **toxiinfecțiile alimentare, alergiile, conjunctivita** și, bineînțeles**, insolațiile.**

Toxiinfecțiile alimentare sunt pe primul loc în topul celor mai des întâlnite boli de vară, iar cauza este de cele mai multe ori depozitarea neadecvată a alimentelor. Acestea sunt afecțiuni digestive acute determinate de ingestia, odata cu hrana, aunor germeni paatogeni capabili să secrete toxine extreme de nocive pentru organismul uman. Cei mai frecvenți germeni care dau toxiinfecție alimentară sunt Staphylococcus aureus și Salmonella. Salmonella este o bacterie care se găsește în carne, preparate din carne, tocaturi, mezeluri, preparatele din ouă. Staphylococcus aureus se dezvoltă mai ales în alimentele care conțin proteine și sare în cantitate mare: brânzeturi sau lactate de orice fel. Cazul cel mai frecvent de infecție stafilococică este cel al persoanelor care mănâncă brânzeturi cumpărate din piață, de la vânzătorii ambulanți, care le depozitează în condiții improprii. Toxiinfecțiile alimentare sunt datorate și recipientelor nespălate în care se pregatește mâncarea în diferite unități alimentare (restaurante, terase, cantine etc). De aceea, prioritare pentru noi trebuie să fie regulile stricte de spălare și curățare a fructelor, legumelor și, nu în ultimul rând, a veselei. Fructele pot prezenta risc pentru o toxiinfecție alimentară atunci când culturile au fost irigate cu apă contaminată sau când pentru creșterea lor s-au folosit îngrășăminte chimice ce nu pot fi tolerate de organism. Bacteriile raspunzătoare de apariția toxiinfecției sunt, în general, rezistente la acțiunea sucului gastric; trec din stomac în intestinal subțire, se ancorează de pereții acestuia și încep să se multiplice. Toxinele produse de acești germeni trec imediat în sânge, ajung în diferite țesuturi și organe, dând naștere unui tablou symptomatic alarmant. Simptomele apar la doar câteva ore de la ingestia produsului contaminat: diaree, durere abdominal, colici, vărsături, senzație de balonare, durere de cap (cefalee), transpirații, febră. În cazul unei astfel de infecții cel mai important lucru este să se prevină deshidratarea. Apa pierduta prin multiple căi (diaree, transpirație, vărsătură) trebuie imediat înlocuită prin aport corespunzător. Primul și cel mai eficient adjuvant natural care se administrează este ceaiul de sunătoare. Se prepară din 6 linguriță de plantă uscată, care se fierb într-un litru de apă vreme de 2 minute și apoi se lasă să se răcească la temperatura camerei.

Insolația apare datorită unor tulburări ale mecanismului de termoreglare, induse, de cele mai multe ori, de expunerea prelungită, cu capul descoperit, la acțiunea razelor solare. Însă sunt cunoscuți și alți factori care conduc la apariția insolației: activitatea intensă, vremea umedă și foarte caldă, aerisirea improprie, munca fizică într-un mediu cald, îmbrăcămintea groasă și deshidratarea- factori ce vor impiedica organismul să răspundă prin intensificarea transpirației. Acțiunea tuturor acestor factori vor induce o acumulare de lichid la nivelul scoarței cerebrale denumită edem cerebral, a cărei gravitate influențează "buchetul" simptomatic: vărsături, cefalee, fotofobie (deranjează lumina), amețeli, febră, frison, tulburări de vedere, de echilibru și, într-un final, alterarea stării generale, care poate merge chiar până la comă.

Trebuie remarcat faptul că simptomele caracteristice sunt reprezentate de cefalee, febră și vărsătură de tip central, vărsătura care apare spontan și în jet. Nu cunoaștem o gradare a tipurilor de insolație, dar ea se manifestă diferit la diversele categorii de vârstă. Astfel, la copii și bătrâni, insolația are efecte mai puternice din cauza deshidratării ce urmează vărsăturilor. Este necesară cunoașterea unor măsuri de prim ajutor, care au drept scop reducerea edemului cerebral, și pe care trebuie să le aplicăm de urgență: așezarea pacientului într-un spațiu răcoros, dezbrăcarea lui pentru a facilita contactul cu aerul, și instituirea unor tehnici de scădere a temperaturii corpului; aplicarea de comprese cu apă rece la nivelul capului va reduce edemul cerebral. Se poate

aplica și gheața, dar nu direct pe piele, pentru că, pe lângă arsura termică, ea poate provoca degerături. **Atenție !!!** nu introduceți copilul sau adulții în băi cu apă rece doarece există riscul apariției unui stop cardio-respirator prin intensificarea edemului cerebral urmat de hernierea olivelor bulbare la nivel occipital. De aceea este necesar ca în trusa de vacanță sau în orice familie să existe produse adresate acestei afecțiuni, care poate apare în orice mediu.

Alergia reprezintă sensibilități acute ale organismului față de anumite substanțe alergene, precum polenul, mucegaiul, praful etc. Alergenele pot pătrunde în organism odată cu hrana pe care o ingerăm, aerul pe care îl inspirăm, dacă ne înțeapă vreo insectă sau la simplul contact cu pielea. Simptomele alergiilor sunt: ochi iritați și înlăcrimați, strănuturi repetate, curgeri nazale, gât inflamat, dar și erupții sau mâncărimi. Fiecare caz este deosebit, iar simptomele alergiei, precum și intensitatea, durata și frecvența reacțiilor alergice sunt diferite de la o persoană la alta. Cauzele alergiilor sunt multe: penicilina sau aspirina, înțepăturile de viespi, albine, paianjeni sau unele alimente, nucile, arahidele, ouăle, laptele sau fructele de mare, pot provoca reacții alergice severe. Cele mai întâlnite cauze ale alergiilor sunt polenul și praful.

Alergia la polen de graminee este cea mai cunoscută polinoză din Europa și din țara noastră.Ea poate afecta până la 30% dintre adulți și aproximativ 10 – 15 % dintre copii și adolescenți.Ea are un caracter sezonier și se poate manifesta ca rinită,rinoconjunctivită sau astm alergic.

Gramineele reprezintă o mare familie de plante care cuprinde aproape 12.000 de specii diferite dintre care aproximativ 20 de specii sunt considerate sursa pricipală a reacțiilor alergice.Ele sunt plante anemofile adică polenizate cu ajutorul vântului.Se găsesc pe marginea drumului sau pe stânci,în pădure,pe peluze sau în zonele speciale cultivate de agricultori. Sezonul polenului de graminee sălbatice (timoftica , firuța, păiușul roșu, viețelarul, golomățul, ovâsciorul, iarba câmpului și iarba de gazon) și al gramineelor de cultură sau cerealelor (orz, ovăz, secară, grâu, porumb) se întinde din luna martie până în septembrie ,dar are un vârf în lunile mai ,iunie și iulie.Există mici diferențe între anumite regiuni geografice ale țării influențate de climă și de alți factori externi. Grăuncioarele de polen au dimensiuni foarte mici ,fiind invizibile cu ochiul liber. Ele sunt purtate de curenții de aer și după ce vin în contact, chiar în cantitate mică ,cu ochii ,nasul sau pielea persoanelor sensibilizate vor produce diferite manifestări alergice de tipul: strănutului,mâncărimii de nas,secrețiilor nazale apoase,nasului înfundat, lăcrimării, mâncărimii de ochi și înroșirii acestora, umflarea pleoapelor, mâncărimii în cerul gurii, tusei, senzației de sufocare cu respirație șuierătoare. Reacțiile alergice se repetă an de an în același sezon odată cu creșterea concentrației de polen în atmosferă.Nivelul polenului atmosferic scade doar în zilele ploioase și când vremea se răcește și crește în zile calde și însorite,iar în cele cu vânt polenul poate fi transportat pe distanțe foarte mari . Chiar dacă alergia nu este gravă, trebuie să consultați un medic dacă prezentați simptome.

Conjunctivita este inflamația membranei transparente care acoperă interiorul pleoapelor și partea albă a ochiului (conjunctivă). Această afecțiune se asociază frecvent cu aspectul de „ochi roșu" din cauza inflamației sau a iritației pleoapei. Cel mai frecvent, conjunctivita este urmarea unei infecții bacteriene sau virale, pe care o putem contracta de la o persoană infectată, prin contactul cu secrețiile oculare ale acesteia, dar și pe cale aeriană, prin tuse sau prin strănut. De aceea, este foarte important să ne spălăm frecvent pe mâini și să nu folosim în comun prosoape, produse cosmetice pentru ochi ori șervețele. După ce am făcut baie în piscină, trebuie să ne clătim bine ochii. Dacă există persoane infectate în familie, hainele acestora se vor spăla separat, la temperatură mare. O altă cauză poate fi alergia la polen, praf ori la păr de animale. Mai poate fi provocată de substanțe chimice, șampon, fum de țigară ori de clorul din piscină. În acest caz nu este transmisibilă. În general, ochiul este roșu, iritat, apare o senzație de nisip în ochi, mâncărime și o secreție, care poate fi purulentă (din cauza acesteia bolnavul se trezește cu genele lipite dimineața), mucoasă sau apoasă. Atunci când boala este provocată de o infecție bacteriană sau virală poate fi însoțită de răceală. În acest caz, conjunctivita poate apărea mai întâi la un ochi, apoi la celălalt. Conjunctivita alergică se manifestă printr-o puternică senzație de mâncărime, lăcrimare, iar ochiul este roșu. Foarte des e însoțită de o rinită alergică (strănut frecvent și nas care curge). Când este de natură alergică, afecțiunea apare în același timp la ambii ochi. În toate formele de conjunctivită este nevoie de păstrarea unei igiene riguroase, atât pentru a limita evoluția afecțiunii, cât și pentru a preveni contaminarea altor persoane. Mâinile trebuie spălate frecvent cu apă și cu săpun, iar secrețiile oculare trebuie îndepărtate prin spălarea ochiului cu ser fiziologic. În această perioadă, când căldura favorizează înmulțirea microbilor, se recomandă ștergerea ochiului doar cu șervețele uscate de unică folosință. Tratamentul medicamentos diferă în funcție de tipul conjunctivitei. El trebuie prescris doar de către medicul oftalmolog. De obicei, este vorba de picături sau de unguent. Se mai pot prescrie antibiotice. Tratamentul durează o săptămână. Anumite forme au o evoluție mai lungă și pot fi însoțite de complicații. Conjunctivitele repetate, netratate corespunzător duc în timp la pierderea acuității vizuale.

Ștrandurile și piscinele, atât de mult frecventate pe perioada verii, oferă o sursă inepuizabilă de contracarare a multor boli dermatologice, mai ales că numărul limitat al unor astfel de spații de agrement determină suprapopularea lor în sezonul cald. **Una din cele mai frecvente boli de piele ale sezonului cald este pytiriazisul versicolor**, o afecțiune produsă de un parazit obișnuit al pielii, Malassesia Furfur, care în anumite condiții (transpirație, modificări ph, contact interuman) determină leziunii la nivelul pielii, în special pe spate și brațe, **manifestate prin pete albe și/ sau maronii, roșii** (de aici și numele de versicolor), însoțite uneori de scuame fine. Petele nu produc mâncărimi, dar în lipsa unui tratament se extind și devin inestetice. Tratamentul este dificil întrucât este de lungă durată (circa 5-6 săptămâni) și, de obicei, nerespectarea tratamentului sau reinfecția determină reapariția bolii. **O altă afecțiune cu care ne confruntăm frecvent este Tinea pedis**, care nu este altceva decât "**ciuperca piciorului**",

favorizată de umiditate (transpirația piciorului, încălțăminte impermeabilă). Boala poate fi recunoscută prin: descuamare, macerație, mâncărimi și fisuri la nivelul picioarelor, în special între degetele de la picioare. Contactul cu ciuperca se face cel mai adesea prin mersul desculț pe sol contaminat sau în urma purtării comune de șosete sau încălțăminte. De regulă, pentru tratamentul ei este suficient un tratament local antimicotic și, foarte important, menținerea unei igiene riguroase, în special după desfășurarea unei activități sportive, evitarea încălțămintei în care piciorul "nu respiră", evitarea mersului desculț, utilizarea de pudre sau alte tratamente antiperspirante. **Altă afecțiune întâlnită este Tinea unguium, ciuperca cantonată la nivelul unghiilor**, care, de obicei, se produce prin extinderea la unghii a "tinea pedis" sau prin mers desculț. Boala se manifestă prin unghii îngroșate, modificate la culoare și friabile. Din păcate este o afecțiune care se trateaza foarte greu, întrucât tratamentul local nu pătrunde la nivelul lamei unghiale pentru a distruge ciuperca. O altă categorie de afecțiuni întâlnite în sezonul cald sunt reprezentate de piodermite - **infecții bacteriene ale tegumentelor**, întâlnite frecvent sub formă de foliculite, pustule mici localizate în zonele păroase (scalp, torace, membre), sau **impetigo** - o infecție strepto-stafilococică foarte contagioasă, caracteristică copilului, manifestată prin leziuni buloase care se sparg și dau naștere unor cruste galbene aderente, localizate în special la nivelul feței. Contaminarea se produce prin contact interuman sau activarea unor focare proprii în condiții de căldură și umiditate crescută, nerespectării unor reguli de igienă, de aici numărul mare de cazuri la copii. Tratamentul pentru aceste infecții constă în terapie antibiotică și necesitatea unei igiene stricte (baie zilnică, dezinfectarea unghiilor, fierberea lenjeriei); uneori pot apare și epidemii.

O bacterie frecvent întâlnită în mediile cu apă caldă (jacuzzi, spa, piscine) este Pseudomonas aeruginosa, care produce cel mai des **otite externe și foliculite**. Infecția foliculului pilos produce erupție pustuloasă în special pe zonele neacoperite de costumul de baie, leziunile apar la 48 ore de la expunere (între 8 ore - 5zile) și uneori se remit spontan în 5 zile. Merită menționat faptul că aceste afecțiuni dermatologice apar atât pe pielea sănătoasă, dar au o incidență mai mare la cei care prezintă o poartă de intrare pentru bacterii, virusuri, paraziți etc. (zgârieturi, răni). Iubitorii înotului, fie ei profesioniști sau nu, prezintă un risc de a contracta veruci (negi) plantare datorită macerației de la nivelul tălpilor în urma contactului prelungit cu apa.

Migrenele, leșinurile, **căderile de calciu**, **colicile renale** și **crizele cardiace** sunt mult mai frecvente în timpul verii decât în restul anului. Căldura extremă este un factor ce accentuează dezechilibrele din organism, iar efectele pot fi grave dacă nu se iau măsuri rapid. Majoritatea persoanelor suferă în timpul verii din cauza deshidratării. Corpul pierde multă apă prin transpirație, iar împreună cu apa se elimină din corp și minerale importante pentru buna funcționare a organismului (sodiu, potasiu și cloruri). Pentru a suplini pierderea mineralelor prin transpirație, este recomandat consumul unei ape îmbogățite cu săruri de potasiu și de magneziu. Aceste substanțe, pe care le poți dizolva în apa de băut, se găsesc în farmacii.

Dieta este și ea importantă. Fructele și legumele te pot ajuta, pentru că sunt o sursă bună de vitamine și de minerale. În plus, lichidul din ele hidratează mult mai bine decât apa.

Pentru persoanele care au **probleme de inimă**, căldura mare este o adevărată încercare. Specialiștii le recomandă acestora să evite pe cât posibil expunerea la soare, să consume multe lichide la temperatura camerei și să evite cafeaua și alcoolul (acestea deshidratează). Odată cu transpirația se pierde și potasiul, un mineral care reglează activitatea inimii. Din acest motiv, la cardiaci sunt frecvente pe timpul verii crizele de angină pectorală (dureri acute în capul pieptului) și cazurile de infarct miocardic. Primele semne care ar trebui să te îngrijoreze sunt: starea de amețeală, migrenele, țiuitul în urechi și durerile de cap. Ai umblat o zi întreagă pe căldură și spre seară ai observat că venele de pe picioare au devenit mai vizibile? Este normal. Se cunoaște faptul că temperatura crescută sporește dilatația venoasă. Drept urmare, senzația de picioare grele și de durere la nivelul membrelor este accentuată. În acest caz, odată ce ajungi acasă fă un duș rece (insistă în zona picioarelor) și câteva exerciții de dezmorțire a picioarelor. Efectul căldurii se intensifică dacă porți haine strâmte, din material sintetic. Deci, alege mereu haine din texturi naturale (bumbac sau in)!

În cazul persoanelor sănătoase, căldura poate duce la apariția stării de leșin. Nu ignora semnele care anunță pierderea cunoștinței:

- stare de rău general;
- amețeală;
- vedere încețoșată;
- pete luminoase și negre în fața ochilor;
- senzația că obiectele din jur se mișcă;
- transpirație rece;țiuituri în urechi.

10 sfaturi pentru o vară plină de sănătate:

1. Mergeți pe jos cel puțin 10 minute zilnic
2. Consumați minim 2 litri de apă în fiecare zi
3. Creșteți cantitatea de legume și fructe consumată zilnic
4. Expuneți-vă la soare moderat, evitând orele prânzului, utilizați pălării de soare, umbrele și alte mijloace de protecție
5. Folosiți loțiuni și creme cu factor de protecție adecvat pe perioada expunerii la soare
6. Folosiți ochelarii de soare cu filtru pentru UV (radiații ultraviolete)
7. Acordați maximă atenție igienei mâinilor prin spălări repetate cu apă și săpun
8. Consumați bauturi fără alcool
9. Controlați-vă zilnic tensiunea arterială
10. Odihniți-vă minim 8 ore pe zi.

Să aveți o vară liniștită!
Cu stimă,

Dr. Marina Prunea

ȘTIAȚI CĂ?

Ienibaharul – este o plantă tropicală, aroma fructelor sale fiind puternică precum o combinație între nucșoară, cuișoare, ghimbir și scorțișoară. Gustul este intens și dulceag, asemănător cu combinația descrisă mai sus, cu accente piperate. Se folosește în cazul indigestiei, scade tensiunea arterială și detoxifică. Infuzia

se prepară punând într-o cană cu apă fierbinte patru, cinci boabe de ienibahar care se lasă la infuzat zece minute. Ceaiul se bea după o masa copioasă, deoarece favorizează secreția de bilă.

Scorțișoara – are acțiune antimicrobiană, poate calma tulburările stomacale, tratează diabetul și stimulează memoria, elimină eficient durerile de cap și migrenele. Combinația de miere și scorțișoară calmează durerea cauzată de artrită.

Cuișoarele – au proprietăți analgezice și antiseptice; în cazul durerilor de măsele un leac eficient este acela de a mesteca două cuișoare.

Usturoiul – previne afecțiunile cardiace, cancerul și accidentele vasculare cerebrale, reduce tensiunea din artere și ajută la eliminarea toxinelor din organism.

Ardeiul iute roșu – acționează în bine asupra colonului, ameliorează sinusurile congestionate, stimulează imunitatea și previne apariția ulcerului gastric.

Susanul – semințele de susan constituie o importantă resursă de antioxidanți, ameliorează simptomele prostatei mărite și dificultățile în urinare și deasemenea sunt unele dintre cele mai bune arme împotriva osteoporozei. Deși într-o lingură cu semințe de susan sunt circa 160-170 de calorii, ele reprezintă o sursă importantă de cupru și mangan, calciu, magneziu, fier, fosfor, vitamina B1, zinc și triptofan (unul din cei 8 aminoacizi esențiali).

Busuiocul – alungă insectele, combate durerile de cap și respirația urât mirositoare, stimulează digestia, calmează colicile, ajută la eliminarea gazelor și întărește sistemul imunitar, tonifiind întregul organism. Are acțiune energizantă și antidepresivă, planta înlăturând efectele surmenajului și echilibrând starea psihică și emoțională.

Mărarul – previne cancerul, durerile de cap, combate depresia, întărește oasele, ameliorează anxietatea și epuizarea nervoasă, insomia, tulburările digestive, întărește unghiile, oprește sughițul și ajută la tratarea hipertensiunii arteriale. Folosit în îngrijirea dentiției, această plantă curăță în profunzime dinții și gingiile, reușind să oprească proliferarea bacteriilor responsabile de infecțiile gingivale și de formarea cariilor. De asemenea, el este recomandat persoanelor care au sensibilitate dentară, mestecarea frunzelor de mărar putând calma durerile. Mărarul poate lupta împotriva dispepsiei (indigestiei) pe fond nervos și poate reduce febra, atunci când este administrat sub formă de infuzie.

Pătrunjelul – este foarte bogat în enzime, conține mai mult fier decât spanacul, este de patru ori mai bogat în vitamina C decât o portocală și combate respirația urât mirositoare. Vitamina B12 conținută de patrunjel într-o cantitate considerabilă, ajută la dezvoltare normală a celulelor și este foarte importantă pentru sarcină, pentru fertilitate sau pentru prevenirea unor boli degenerative (cancerul, Parkinsonul sau alte boli cerebrale). Întărește sistemul imunitar, reglează menstruația, este un bun antiseptic al tubului digestiv, al sângelui și al căilor urinare și poate fi utilizat cu succes în compoziția măștilor pentru păr, fiind un tonic excelent și, deasemenea, poate înfrumusețea podoaba capilară mai mult decât orice produs scump de pe piață.

Menta – conține mentolul, care este un eficient calmant în tulburările stomacale, ameliorează gâtul iritat, tusea și eliberează căile respiratorii, are proprietăți antiseptice, protejează dinții și acționează ca un vasodilatator, ajută în dilatarea vaselor de sânge îngustate – una dintre cele mai frecvente cauze care provoacă durerile de cap. Dacă suferi de migrene sau dureri de cap, unge-te în zona frunții și a tâmplelor cu o picătură de ulei de mentă.

Cimbrul de grădină – reduce flatuația, este antiseptic, tonic nervos, calmează tusea, durerile de cap și previne apariția cheagurilor de sânge.

Mărul – este tonic muscular, diuretic, depurativ și un excelent tonic pentru sistemul nervos. Marul taie setea și amână foamea cu vreo două-trei ore, curăță și albește dinții, reducând astfel riscul apariției cariilor; conține în coajă compuși care lupta împotriva celulelor cancerigene din ficat, colon și sân, scade riscul de diabet. Merele închise la culoare conțin resveratrol, considerat cel mai puternic antioxidant cunoscut până acum, fiind de patru - cinci ori mai puternic decât betacarotenul, de 50 de ori mai puternic decât vitamina E și de 20 de ori mai puternic decât vitamina C. Merele nu se consuma niciodată ca desert, imediat după ce ai stat la masă, ci ar trebui servite cu o oră înaintea mesei sau la două ore după ce ai stat la masă. Preferă merele din piață, chiar dacă nu sunt perfecte ca formă, mărime și culoare precum cele aduse de peste mari și țări, crescute cu tot felul de chimicale ca să arate impecabil.

Armurariul - este cel mai puternic remediu natural împotriva afecțiunilor hepatice și un antitoxic excepțional care ajută organismul să reziste celor mai puternice otrăvuri. Ajută deasemenea și în surmenajul intelectual, rău de mare sau rău de automobile.

Sucul de morcov – este foarte bun pentru anemie, dermatoze și îmbunătățirea vederii.

Sucul de țelină – mărește diureza și se recomandaă în surmenaj, obezitate, astenie, fiind și un bun drenor hepatic. Se recomandă a se bea zilnic suc în cure de până la 15 - 20 de zile. De asemenea, se foloseste cu rezultate deosebite în curățarea sângelui și reglarea hormonală, precum și în acneea juvenilă și psoriazis (boală dermatologică).

Sucul de ridiche – este un stimulant hepatic, al vezicii biliare, adjutant în lenea hepatică, litiază biliară și urinară.

Rubrică realizată de D-na prof. **Ecaterina Teletin**,
adăugită și prelucrată de Andrei-Nicolae Mihai

BIBLIOGRAFIE:

Incursiuni în fitoterapie de Valentin Nadasan;
ziare.com;
one.ro;
sanatate.acasa.ro;
sfatulmedicului.ro;
frunza-verde.ro;
eva.ro

Persoane de bună credință care au contribuit la protecția socială a membrilor asociației noastre material, bănește, prin colaborare sau voluntariat

În anul 2012 un număr de **7312** - prin contribuții bănești în valoare **de 256.491 lei,** precum și un număr de **109** voluntari și colaboratori au contribuit la realizarea scopului asociației noastre.

Enumerăm acele persoane cu contribuții însemnate bănești, precum și pe voluntarii și colaboratorii permanenți cu contribuție deosebită la dezvoltarea activităților social-culturale, sportive, publice etc.

01. S.C. HOFIGAL EXPORT IMPORT S.A.
02. S.C. CONFECȚII S.A.
04. S.C. DADANARCIROM S.R.L.
05. S.C. DACIA PLANT S.R.L.
06. S.C. PETRINI SMART TRANS S.R.L.
07. FUNDAȚIA MEDICER BIOS S.R.L
08. FEDERATIA NATIONALA ,,OMENIA”
09. S.C. COSMOTE ROMANIA S.A.
10. S.C. LIKOMAR COMPROD S.R.L.
11. S.C. FARES TRADING S.R.L.
12. S.C. IONESCU M MIHAIL
13. S.C. SOIAPRODUKT S.R.L.
14. S.C. APCOST S.R.L.
15. S.C. OTED GRUP S.A.
16. S.C. PONTICA INVESTMENT S.R.L.
17. S.C. MARALCOM S.R.L.
18. S.C. BAMBUS S.R.L.
19. S.C. MISAVAN TRADING S.R.L
20. S.C. SANO VITA S.R.L.
21. S.C. All foods distributie S.R.L
22. S.C. RULMENTI S.A.
23. Fundația culturală ,,Dr. CONSTANTIN TEODORESCU”
24. S.C. DAVID ADVENTURE S.R.L.
25. S.C. TOTAL SOFT S.R.L.
26. S.C. REMUS GRUP S.R.L.
27. S.C. GELIMAN S.R.L.
28. S.C. BIONATIV S.R.L.
29. S.C. IRIMPEX S.R.L.
30. S.C. ROGIGI S.R.L.
31. S.C. METRO CASH&CARRY S.R.L.
32. S.C. DIMEX-ELA IMPEX S.R.L.
33. S.C. BUSTENI S.R.L.
34. S.C. MEDSOFT S.R.L.
35. S.C. COMIRTUR S.R.L.
36. S.C. RULANT GRUP S.R.L.
37. S.C. ANTURIUM PRODUCTIE COMERT S.R.L.
38. S.C. PROVITA NUTRITION S.A.
39. S.C. ALICEFARM S.R.L.
40. S.C. CLEOPATRA CENTER S.R.L.
41. S.C. SERIGRAF DESIGN S.R.L.
42. S.C. ROMSOUND S.R.L.
43. C.M.I. Dr. ROMANESCU CARMEN
44. S.C. CASA AUTO S.R.L.
45. S.C. CONSUM COOP BARLAD
46. S.C. HIPOCRATE 2000 S.R.L.
47. S.C. AGROSTAR-VEST S.R.L.
48. S.C. ROLIMAX S.R.L.
49. S.C. NATURAL-EM S.R.L.
50. S.C. INFO TRUST S.R.L.
51. S.C. CDE R INTEREX S.A.
52. S.C. ALESIMON S.R.L.
53. S.C. ALICE&CRISTI FARM S.R.L.
54. S.C. MERTECOM S.R.L.
55. S.C. DAMAR GENERAL TRADING S.R.L.
56. S.C. FARMA CLASS INDUSTRY S.R.L.
57. S.C. TAGHI S.R.L.
58. S.C. CASA HERBA S.R.L.
59. S.C. DANTE INTERNAȚIONAL S.A.
60. S.C. LIBRIS S.R.L.
61. MIHAI NICOLAIE
62. DIMA DUMITRU
63. GRIGORE DOINITA
64. MIHAI LENUTA
65. IRIMIA IONEL
66. HRISCU VLAD ANDREI
67. LIPȘA VIOREL
68. ȘTEFĂNICĂ TEOFIL
69. CHELARU DANIELA TITA
70. MUNTIANU MARIA
71. PAVEL LIVIA
72. RADU EUGEN
73. FITCAL MIRCEA
74. SIBERESCU TINCUTA
75. IFTIMIE VIRGINIEA
76. ICHIM LAURENTIA
77. FILIP STELIAN
78. TEODORU TUDORITA DANIELA
79. OLARU IOAN
80. DUMITRASCU EDITH MIRELA
81. CROITORU ARISTOTEL CORNELIU
82. COMANESCU CLAUDIA
83. BOSTACA MIHAELA
84. MUNTEANU LUMINITA
85. TANASE VERUTA
86. RIPAN RODICA
87. RINCU GEORGETA
88. DOMINTEANU DANA
89. MORARU NECULAI
90. HOZU LENUTA
91. RANCU LIVIU ADRIAN
92. SIBERESCU VIOREL
93. CIOBICA PARASCHIVA
94. COCIOABA ELENA
95. ȘELARU EMIL
96. CHITUTA FROSICA
97. CERNAT ROMICA
98. ILIE NICOLETA AURELIA
99. CLISU CRISTIAN PAUL
100. ILIE MIHAELA
101. POPESCU ANISOARA
102. GUTU MARIA
103. FITCAL SILVIA
104. BUDEANU MARIA
105. ROIBU VERONICA
106. MIHAILA CORINA
107. NEAGU MARIANA
108. PARFENE CONSTANTIN
109. DIACONU DUMITRU
110. STOIAN IOAN
111. RIPAN ADRIANA
112. POTIRNICHE DANIELA ELENA
113. POTIRNICHE VIRGIL
114. MIRON ALEXANDRU
115. DUMITRAȘCU SORIN
116. BURGHELEA MIHAELA
117. HELGIU ALINA EUGENIA
118. LAIU VASILE
119. COMAN MARICICA
120. NENITA PETRU SORINEL
121. HUSTIU MARIANA
122. GUTU FLORIN IRINEL
123. RASCANU CARMEN
124. RASCANU VALENTIN
125. APOSTOL ALEXANDRINA
126. BUTA LENUTA
127. NECULA IONEL
128. MEMBRII CONSILIULUI DIRECTOR AL C.A.R.P.BARLAD
129. GAVRILA MARIANA
130. NICA MARIA
131. TURCANU GINA
132. PETREA VIRGINICA
133. MEMBRI C.A.R.P. ,,ELENA CUZA” BARLAD
134. OANEA IULIAN
135. CARLAN PETRICA
136. SAVA ADRIANA IONELA
137. CAPRA DANA LAURA RITA
138. OLARU FELICIA
139. GAVRILA MIRELA
140. ZANET RODICA
141. BOCAN SORIN GHEORGHITA
142. COZMA ELENA
143. HOBJILA AUREL
144. PISLARU CAMELIA GEORGIANA
145. MIHAI MARIA
146. TUDORASCU PAULA
147. COZMA INGRID DANIELA
148. GRIGORAS MARINEL
149. TĂNASE GHEORGHE
150. LAZAR LARISA
151. PIRCIU TINCUTA NICUTA
152. CROITORU AURORA
153. ROSCA VALENTIN
154. ROSCA VIOREL
155. ROSCA SAFTICA
156. CHIRU DENISA ANI
157. ROSCA ALICE
158. ROSCA AURICA
159. IVAN AURA
160. ROTARU FLORINEL
161. GHETAU NECULAI
162. CARABAT ELENA MADALINA
163. STAN LEONIDA
164. MICU CLAUDIU EUGEN
165. GRIGORE IONEL
166. FILIP FLORENTIN MARIAN
167. BOTEZATU ELENA
168. GRIGORAS NETI
169. BURGHELEA LUCICA
170. CODREANU TATIANA
171. STRĂOANU ELENA
172. BAHRIM ANCA NICOLETA
173. DULGHERU MITRITA
174. MIHAILA DORINA
175. MOISA NICOLETA
176. PINTILIE RALUCA ELENA
177. GRĂJDEANU NICOLETA
178. ISTRATE DAN
179. ISTRATE ATENA
180. BOLGAR CATALINA
181. MAGDALINA ROMICA
182. FURCOI ARLETA
183. MURARU GENUTA
184. DORIN IONEL
185. ERMESA NECULAI
186. RAMBOI GHEORGHE
187. IFTIMIE ELENA EMANUELA
188. PASCAL MAGDALENA
189. MIHAI ANDREI-NICOLAE
190. RĂȘCANU CIPRIAN
191. HRISCU CRISTINA
192. MAICANU CORNEL
193. SMUC ANDREEA MIHAELA
194. TROFIN MIHAELA
195. FILIUȚĂ ILEANA
196. PAVEL ADRIAN
197. NESTOR GABI
198. VELICA GHEORGHE
199. RADU RENGA
200. ALEXANDRU PORUMB
201. ADRIAN SOLOMON
202. CONSTANTIN CONSTANTINESCU
203. MARCEL ANGHEL
204. MIRCEA MAMALĂUCĂ
205. VIRGIL GIUȘCĂ
206. MIRCEA OANCĂ
207. DUMITRU CIPRIAN VÎNTDEVARĂ
208. GETA MODIGA
209. ANA SÂRBU
210. 0CATINCA POPA
211. VLAD CODREA
212. GEORGETA SINIȚCHI
213, ECATERINA TELETIN
214. MARIA MARIN
215. MARIA MIHĂILĂ

216. GRUIA NOVAC
217. NECULAI GHEȚĂU
218. SERGHEI COLOȘENCO
219. LUCIAN RAVARU
220. GHEORGHE GHERGHE
221. ALEXANDRU MIRON
222. BOGDAN JORA
223. LUCIAN BOLGAR
224. CRISTINA MIHAELA HRISCU
225. CONSTANTIN LIPȘA
226. MARINA PRUNEA
227. LAURENȚIA ICHIM
228. CARMEN ROMANESCU
229. ILIANA PODARU
230. RODICA DORNIANU
231. AURA IVAN
232. IORGU GĂLĂȚEANU
233. MAGDALENA COZMA
234. CRISTINA ZAIȚ
235. BOGDAN COZMA
236. VASILE CHELARU
237. MARINEL GÎLCĂ
238. ION DULCĂ
239. MIRELA RĂZMERIȚĂ
240. ANDREEA NENIȚA
241. CAMELIA MANOLE
242. MIHAELA TOMA
243. LOREDANA STÎNGĂ
244. AUREL GUDULEA
245. IONEL ROȘU
246. LUCICA BURGHELEA
247. MARIA STAFIE
248. MARIA STUPURAC
249. ANETA MATEI
250. MARIA EPURE
251. DORINA STOICA
252. PAUL MAGHIAR
253. IFTENE CIORICIU
254. ADRIAN AILIOAIEI
255. IOAN STAȘ
256. SIMONA HRISCU
257. IRINA LEU
258. ILEANA FILIUȚĂ
259. LILIANA STANCIU
260. LENUȚA BUȚA
261. ANDREI MAXIM
262. MIHAI GHECIU
263. IOAN DIACONU
264. NELU SIMION
265. IOAN TELETIN
266. BOGDAN ARTENE
267. VASILE DUMITRIU
268. LIVIU PÎRCIU
269. GHEORGHE MIHĂILĂ
270. CONSTANTIN PARFENE
271. GHEORGHE BUDEANU
272. GICA ANTONICĂ
273. SĂNDINA ARTENE
274. VIORICA ARTENE
275. MITRIȚA BREHOIU
276. MARIA BULC
277. AURELIA CARAMAN
278. VICTORIA CARAMAN
279. ELENA CARARE
280. DORINA CAZACU
281. MARIA CONSTANTIN
282. VERONICA CRETU
283. MARIA CURELARU
284. CATINCA FOCȘA
285. MARIA GALAN
286. ANA GRADIANU
287. AURICA HUZUNĂ
288. GETA LĂCĂTUȘ
289. PAULA MIROȘANU
290. JENICA MUCENICA
291. CORNELIA NEAGU
292. SAFTA PITORAC
293. VALERICA PRUTEANU
294. VICTORIA RUDI
295. VALERICA SOLOMON
296. ECATERINA STOICA
297. ILINCA TIRON
298.LENUȚA VĂRARU
299. ION CIAPĂ
300. VASILE BRAȘOVEANU
301. GHEORGHE TOMESCU
302. MARCELA TĂNASĂ
303. LEONORA BUHUȘ
304. MARIANA DIACONU
305. SAFTA TĂBĂCARU RE-BEGEA
306. GHEORGHE CĂPITANU
307. VASILE SLABU

Categoria 8 ani - masculin

Loc Crt.	Numele şi prenumele	Şcoala	Pct	Coef. prog.
1	Postolache Sebastian Andrei	Şcoala nr.8	7	
2	Vasilescu Iustin Ionel	Şcoala nr. 9	5	22
3	Şerban Rareş		4	18
4	Sandu Justinian	Şcoala nr. 9	4	17
5	Bîgu Bogdan Ştefan	Şcoala nr.8	3	15
6	Chiriac Ştefan		1	1
7	Dîlcu Mihnea		0	

Categoria 8 ani - feminin

Nr. Crt.	Numele şi prenumele	Şcoala	Pct	Coef. prog.
1	Angheluţă Diana	Şcoala nr. 11	5	23
2	Savin Alexandra Georgiana	Şcoala nr. 9	3.5	15.5
3	Balan Alexandra Maria	Şcoala nr.8	2	10

Categoria 10 ani - masculin

Nr.	Numele şi prenumele	Şcoala	Pct.	Prog.
1	Damian Andrei	Şcoala nr. 2	5,5	
2	Ababei Robert Andrei	Şcoala nr. 1	5	20
3	Pagu Tudor	Şcoala nr. 2	4	15
4	Resmeriţă Matei	Şcoala nr.8	3.5	18.5
5	Socel G heorghiţă Marian	Şcoala nr. 2	3.5	13.5
6	Cojocaru Robert	Şcoala nr. 2	3.5	11
7	Bucătaru Nicolae	Şcoala nr. 2	3	12

Categoria 12 ani - masculin

Nr Crt.	***Numele şi prenumele***	***Şcoala***	***Pct***	***Coef. prog.***
1	Costache Andrei	Şcoala nr.8	4	***10***
2	Romanet Antonio		2.5	
3	Bucătaru Andrei	Colegiul Naţional Gh. Roşca Codreanu	2	***4***

Rezultatele la Tenis de Masă “Tinere Vlăstare” clasele IX – XII

Fete

1. Locul I - DAVID MĂDĂLINA ELENA - Liceul Teoretic “Mihai Eminescu” clasa a XI-a
2. Locul II - DAMIAN ALEXANDRA IOANA - Liceul Teoretic “Mihai Eminescu” clasa a IX-a
3. Locul III - GHEORGHIU ȘTEFANIA - Liceul “Petru Rareș” clasa a IX-a

Băieți

1. Locul I - DAVID DORIN ANDREI - Liceul Teoretic “Mihai Eminescu” clasa a X-a
2. Locul II - BOTOȘĂNEANU MIHUȚ - Liceul Pedagogic “Alexandru Vlahuță” cls. a XII-a
3. Locul III - SÎRBU DĂNUȚ - Colegiul Tehnic “Al. I. Cuza” clasa a XII-a
4. Locul IV - IGESCU COSMIN - Liceul “Petru Rareș” clasa a XII-a
5. Locul V - GRIGORUȚĂ LUCIAN - Colegiul Tehnic “Al. I. Cuza” clasa a IX-a
6. LAZĂR VLAD - Liceul Pedagogic “Alexandru Vlahuță” cls. a XI-a
7. BURCĂ ALEXANDRU - Liceul “ Petru Rareș” clasa a X-a
8. SIMION MIHAI - Colegiul Tehnic “Al. I. Cuza” clasa a IX-a
9. BUCUR VLAD - Liceul “Petru Rareș” clasa a X-a
10. BUTNARU ANDREI - Liceul “Petru Rareș” clasa a X-a
11. BÎGU SILVIU - Colegiul Tehnic “Al. I. Cuza” clasa a X-a
12. ZARAF IONEL - Colegiul Tehnic “Al. I. Cuza” clasa a X-a
13. SPĂTARU IONUȚ - Colegiul Tehnic “Al. I. Cuza” clasa a X-a

Rezultatele la Tenis de Masă “Tinere Vlăstare” clasele V – VIII

Fete

1. **Locul I - ROMAȘC ANDRADA -** Școala Episcop “Iacov Antonovici” clasa a VII-a
2. **Locul II - BULIGA IZABELA -** Școala IANA clasa a VIII-a
3. **Locul III - FOCȘA ALEXANDRA - Școala Gimnazială “M. C. Epureanu” clasa a VIII-a**
4. **Locul IV - NOEA IOANA -** Școala **Gimnazială “M. C. Epureanu” clasa a V-a**
5. **Locul V - COSTIN BIANCA -** Școala **Gimnazială “M. C. Epureanu” clasa a V-a**
6. **OPREA TEODORA -** Școala **Gimnazială “M. C. Epureanu” clasa a VII-a**

Băieți

1. **Locul I - MIHAI DĂNUȚ -** Școala **Gimnazială “M. C. Epureanu” clasa a V-a**
2. **Locul II - DONEA TIBERIU -** Școala **Gimnazială “M. C. Epureanu” clasa a VII-a**
3. **Locul III - TACHE RADU -** Școala **Episcop “Iacov Antonovici” clasa a VII-a**

4. **Locul IV - URSU ȘTEFAN -** Școala **Gimnazială “M. C. Epureanu” clasa a VI-a**
5. **Locul V - DELIU DAVID -** Școala **Gimnazială “M. C. Epureanu” clasa a VII-a**
6. **BULIGA IONUȚ –** Școala **Iana**
7. **STAN ADELIN -** Școala **Gimnazială “M. C. Epureanu” clasa a VII-a**
8. **FILIP MARIUS -** Școala **Gimnazială “M. C. Epureanu” clasa a VII-a**
9. **LEONTE IONUȚ -** Școala **Generală “Iorgu Radu” clasa a VII-a**
10. **BEJENARIU RADU -** Școala **Episcop “Iacov Antonovici” clasa a VIII-a**
11. **HABA LUCIAN -** Școala **Generală “Iorgu Radu” clasa a VII-a**
12. **HOGAȘ FLAVIUS -** Școala **Gimnazială “M. C. Epureanu” clasa a VII-a**
13. **TURCU CONSTANTIN -** Școala **de Muzică și Arte Plastice “N.N. Tonitza”**
14. **TURCU ANDREI -** Școala **de Muzică și Arte Plastice “N.N. Tonitza”**
15. **PERJU TONI -** Școala **Generală “Iorgu Radu” clasa a VII-a**
16. **HULTOANĂ SEBI -** Școala **Episcop “Iacov Antonovici” clasa a VII-a**
17. **OASENEGRE RADU -** Școala **Gimnazială “M. C. Epureanu” clasa a VI-a**

Clasamentul participanților la Crosul „Tinere vlăstare” - 26.05.2013

La PREȘCOLARI - masculin

Nr. crt.	Numele și Prenumele	Grădinița
1	HRISCU EDUARD	Grădinița nr. 5
2	GREAVU ALEXANDRU	Grădinița nr. 22
3	SEVASTRE NARCIS IUSTIN	Grădinița nr. 24
4	PIPIRIG BOGDAN	Grădinița nr. 1

La PREȘCOLARI - feminin

Nr. crt.	Numele și Prenumele	Grădinița
1	GRAVU CARLA REBECA	Grădinița nr. 22
2	AVIESE ȘTEFANIA	Grădinița nr. 22
3	OPREA DARIA MARIA	Grădinița nr. 7
4	HUNEA ANDREEA ȘTEFANIA	Grădinița nr. 10
5	BOSCENCO ANASTASIA	Grădinița nr. 9

La CLASA I - masculin

Nr. crt.	Numele și Prenumele	Școala
1	MÂRZAC RAREȘ ȘTEFAN	ȘCOALA 9
2	PELIN MARIAN	ȘCOALA 9
3	MIHĂILĂ RAREȘ	ȘCOALA 2
4	POSTOLACHE IONUȚ	ȘCOALA
5	GAITĂ COSMIN DĂNUȚ	ȘCOALA 8

La CLASA a I-a - feminin

Nr. crt.	Numele și Prenumele	Școala
1	ȚURCANU TEODORA	ȘCOALA 1
2	JORA BIANCA	
3	ISFAN ANDRADA ȘTEFANIA	STOIȘEȘTI - BANCA
4	ANGHELUȚĂ DIANA	
5	PLEȘU ANISIA MIRUNA	ȘCOALA 8

La CLASA a II-a - masculin

Nr. crt.	Numele și Prenumele	Școala
1	LEUȘTEAN ANTONIO	ȘCOALA 11
2	PÂRLOG PAUL LUCIAN	ȘCOALA 11
3	RÂMBOI EUSEBIU	ȘCOALA 2
4	BÂGU VASILICĂ	ȘCOALA 10
5	BOSCENCO ALEXANDRU	ȘCOALA 8

La CLASA a II-a – feminin

Nr. crt.	Numele și Prenumele	Școala
1	BRÂNZEI ELISABETA GEORGIANA	STOIȘEȘTI - BANCA

La CLASA a III-a - masculin

Nr. crt.	Numele și Prenumele	Școala
1	MOISEI ANTONIO	ȘCOALA 9
2	HRIȚUC COSMIN	ȘCOALA 11
3	CĂLIN AUREL	ȘCOALA 10
4	CHIRIAC NARCIS	ȘCOALA 7
5	ANGHELUȚĂ TUDOR	ȘCOALA 2

La CLASA a III-a - feminin

Nr. crt.	Numele și Prenumele	Școala
1	NISTOR ANA	ȘCOALA 2
2	BURCĂ ESTERA	ȘCOALA 10
3	LĂCĂTUȘ DELIA	STOIȘEȘTI - BANCA
4	BOLGAR TEODORA	ȘCOALA 11
5	IOSIPESCU MIRUNA	ȘCOALA 8

La CLASA a IV-a - masculin

Nr. crt.	Numele și Prenumele	Școala
1	SPÂNACHE DĂNUȚ	ȘCOALA 11
2	MÂRZAC TOMA	ȘCOALA 9
3	BRÂNZEI ALIN COSMIN	STOIȘEȘTI - BANCA
4	ISFAN COSTEL NICUȘOR	STOIȘEȘTI - BANCA
5	ȚURCANU ALEXANDRU	ȘCOALA 2

La CLASA a IV-a - feminin

Nr. crt.	Numele și Prenumele	Școala
1	PELIN ALEXANDRA	ȘCOALA 9
2	CATANĂ GABRIELA	ȘCOALA 11
3	FURCOI PATRICIA	ȘCOALA 9
4	ADAM GEORGIANA	STOIȘEȘTI - BANCA
5	DUMITRAȘCU THEODORA	ȘCOALA 9

La CLASELE V-VIII -A - masculin

Nr. crt.	Numele și Prenumele	Școala
1	CHIRIAC GEORGE CĂTĂLIN	SCOALA 10 CLS. VI
2	BÎRNOAGĂ MARIUS	SCOALA MUZICĂ CLS. VIII
3	URSU TEODOR	SCOALA 8 CLS. V
4	TECLĂ ALEXANDRU	SCOALA 10 CLS. VII
5	PELIN ADRIAN	SCOALA MUZICĂ CLS. VIII

La CLASELE V-VIII -A - feminin

Nr. crt.	Numele și Prenumele	Școala
1	CALIN ANA MARIA	SCOALA 9 CLS. VII
2	DUMBRAVĂ IOANA	SCOALA 10 CLS VI
3	BÂRNOAGĂ SABINA	SCOALA MUZICĂ CLS. VI
4	BOLGAR OTILIA	SCOALA 8 CLS VII

„TINERE VLĂSTARE”

Coordonatori:
- Gruia NOVAC
- Serghei COLOȘENCO
- Nicolaie MIHAI
- Andrei-Nicolae MIHAI

Tehnoredactare:
- Bogdan ARTENE

Adresa redacției:
CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR “Elena Cuza”
Str. Nicolae Iorga nr. 7, cod 731182, Bârlad, jud. Vaslui, Et. 2, Cam. 22
Tel.: 0235 421 340, interior 47
E-mail: revistă@carpbarlad.ro ; Y. Mess: carpbarlad
Web: carpbarlad.ro

Tipărit la S.C. IRIMPEX S.R.L. Bârlad
ISSN 2247 – 3580 ; ISSN-L = 2247 – 3580

Imagini de la concursurile de cros și tenis de masă